

Grosupeljski ODMENEVI

SENČILA OVEN
Izdelava in montaža: plise zaves, žaluzij, rolet, tend, komarnikov
Tomaž Oven
SENČILA OVEN
Pot v resje 1
1295 IVANČNA GORICA
GSM: +386 31 679 079
Tel./Fax: +386 1 7878 266
sendilaoven@gmail.com
www.sendila-oven.si

Radijski in televizijski voditelj
Boštjan Romih
je naš občan.

stran 14

V Mercatorjevi
Pekarni Grosuplje
že 60 let pečejo
odličen kruh

stran 4

Zlata poroka Elvire
in Ivana
Boštjančič

stran 16

Glasiilo prebivalcev občine Grosuplje - letnik XXXVII - oktober / 10 - 2011

Grosuplje v jeseni

Letošnja odločitev sodelujočih na večdnevni prireditvi je bila za občino Grosuplje nekaj posebnega. Zakaj? Odgovor bomo nakazali na koncu prispevka. Še prej pa se sprehodimo po prizoriščih tridnevnega dogajanja.
Jože Miklič

Petek, 23. 9.

Kultura in mladi

Grosuplje v jeseni se je začelo v petek z gledališko predstavo Syetniki v Kulturnem domu Grosuplje. Člani Gledališča GGNeNi - KD Teater Grosuplje so ljubitelje gledališča navdušili s komedijo, ki se dogaja v srednjem veku. Šlo je za zadnjo ponovitev v Grosupljem pred državnim Linhartovim srečanjem v Postojni, kamor se je predstava uvrstila med 8 najboljših pri 140 sodelujočih.

Sočasno je pri gasilskem centru potekal koncert punk rock glasbe pod naslovom Beng Fest. Nastopili so Marvin Shot, B.T.K., Tribute to D.D.V., The Closhers in Zablujena generacija.

Sobota, 24. 9.

Grosupeljska društva se predstavijo

Na Kolodvorski ulici so se v zgodnjih jutranjih urah začela zbirati razna društva, ki so predstavljala na stojnicah in kar tako na prostem svoje dejavnosti. Poleg promocijskega gradiva so nekatera poskrbela tudi za pokušino pa tudi za prodajo svojih izdelkov.

Na stojnicah so svojo dejavnost predstavili

Turistično društvo Šmarje-Sap, Društvo upokojencev Grosuplje, Čebelarstvo Grosuplje, Območno združenje Rdečega križa Grosuplje, Župnijska Karitas, Turistično društvo Št. Jurij, KSS - Strojni krožek, Društvo Mozaik, Kinološko društvo Grosuplje, Slovenski klub za bernske planšarske pse, Društvo za male pasemske živali, Županova jama - turistično in okoljsko društvo Grosuplje, Konjeniški klub Grosuplje, Taborniški odred Louis Adamič Grosuplje in Študentski klub Groš.

SERVIS IN PRODAJA KOLES

Delovni čas za stranke
od ponedeljka do petka
od 7. do 9 ure in
od 14 do 18. ure,
ob sobotah
od 8. do 12. ure.

TBS

Pod gozdom c. IV/20

Tel.: 01/7861 875, 01/7871 482 GSM 041/668 788

ski
SERVIS

ZVESTI OBISKOVALCI VINSKE KLETI TROŠ

na Obrtniški 2 v Grosupljem vas vabi na

VELIKO PRODAJNO
AKCIJO
LAŠKI RIZLING

PLAČAŠ 4L, DOBIŠ JIH 5€

Ministrstvo za zdravje opozarja:
Prekomerno pitje alkohola škoduje zdravju.

9 771580 091009

ČAS SPREMEMB IN NOVOSTI

POVEČEVANJE PROIZVODNJE V SEDEMDESETIH LETIH JE VODSTVU IN ZAPOSLENIM V PEKARNI GROSUPLJE OMOGOČILO IZGRADNJO NOVE PEKARNE IN POVEZOVANJE Z MERCATORJEM TER ZAČETEK DOLGEGA IN PLODNEGA SODELOVANJA Z NJIM.

Po usmeritvi na ljubljanski trg so se hlebci Pekarne Grosuplje močno priljubili. V letu 1977 je več kot 30 zaposlenih speklo že 2.600 ton kruha in peciva. Pekarna je delovala v dveh ločenih obratih: v stanovanjski hiši na Kolodvorski cesti 3 in v prizidku stanovanjskega bloka na Adamičevi 11. V prvem obratu so v več kot 30 let stari peči v osmih urah spekli do 1.200 kilogramov kruha. V prizidku na Adamičevi so uporabljali klasično, novejšo in zmogljivejšo parno peč, v kateri so v osmih urah spekli tudi do 2.500 kilogramov kruha.

Da so zadostili povpraševanju, je bilo potrebnega veliko nočnega in nadurnega dela v težkih delovnih pogojih. Ti so leta 1977 privedli do odločitve zbora delavcev, da se zgradi novo pekarno na novi lokaciji. Leto kasneje je sledil referendum o dolgoročni pomembni odločitvi: sprejemu samoupravnega sporazuma o združitvi Pekarne Grosuplje v SOZD Mercator. Osrednji cilji združitve so bili boljša poslovna organiziranost, učinkovitost in hitrejši razvoj. Pekarna Grosuplje se je tako leta 1978 prvič organizacijsko povezala z Mercatorjem, njuna povezanost se nadaljuje in danes je Mercatorjeva domača pekarna.

Zavadi boleznj tedanjega direktorja Edvarda Završnika je vodenje pekarnje leta 1974 kot v.d. direktorja prevzel Stefan Plankar in dobri dve leti kasneje postal direktor. Na fotografiji med odprtjem nove pekarnje 29. novembra 1978.

Mercator

60 LET
Pekarna
Grosuplje

Novi proizvodni prostori so močno izboljšali delovne pogoje.

Predvolilna kampanja v Grosupeljskih odmevih

Občinski svet v prejšnjem mandatu je na 36. seji Občinskega sveta Grosuplje z dne 30. 6. 2010 določil pravila v času volilne kampanje za uporabo brezplačnega časopisnega prostora v lokalnem časopisu Grosupeljski odmevi za predstavitev političnih strank in njihovih kandidatov za poslance v DZ RS, predsednika države, občinske svetnike in župana. Pravila so objavljena na internetni strani Občine Grosuplje www.grosuplje.si v zavihku Gradiva za seje – 2006 - 2010.

Glede na to, da je Občinski svet v novi sestavi zmanjšal sredstva za lokalni časopis za več kot 30 %, vse zainteresirane politične stranke obveščam, da bo v NOVEMBRSKI številki časopisa možno objaviti njihove brezplačne oglase za poslance v Državni zbor RS ZA ENEGA KANDIDATA oglas v velikosti 1A4 format (tudi v primeru, če ga podpira več političnih strank). Natis bo izdelan v črno-beli barvi.

V rednem delu predvolilne številke Grosupeljskih odmevov se ne objavi ostalih sporočil političnih strank ali avtorskih člankov s političnimi vsebinami razen poročil o delu občine in občinskega sveta ter državnih organov. Vse dodatne površine časopisnega prostora za objavo naročniki – politične stranke plačajo po veljavnem ceniku, ki je bil sprejet na občinskem svetu. Na oglas se na vidno mesto napiše naročnika in plačnika oz. ime in naslov pravne osebe, ki naroča in ki plača oglas. Prikrito oglaševanje je po zakonu prepovedano.

Digitalno oblikovane oglase lahko oddate najpozneje do torka, 22. novembra, v primeru neoblikovanih gradiv za izdelavo oglasov pa je rok za oddajo najpozneje v petek, 18. novembra 2011.

Jože Miklič, odgovorni urednik

Spoštovani!

Štiridesetletja osnovne šole Louisa Adamiča na Tovarniški ulici v Grosupljem je zaznamovalo več prireditev. Na okrogli mizi v Mestni knjižnici smo se udeleženci pogovarjali o odnosih v šoli med učitelji, vodstvom šole, učenci in starši. Skupen zaključek je bil, da so ti lahko uspešni, v kolikor se vsak izmed naštetih, poleg pravic in odgovornosti, zaveda tudi dolžnosti, strpnost in optimizem pa sta tista ključna vzvoda, ki lahko šolo naredita še bolj uspešno.

Občina ima pri zagotavljanju osnovnošolske vzgoje zakonsko predpisane dolžnosti, ki se nanašajo na investicije v osnovne šole, njihovo vzdrževanje in obnove. Zato je prav, da ob tej priložnosti osvetlim naš načrt investicij v osnovne šole. Kot prva bo predana namenu obnovljena podružnična šola na Kopanju, investicija je že v polnem teku in če bo šlo vse po načrtih, jo bomo učencem predali v naslednjem šolskem polletju. Za podružnično osnovno šolo v Šmarju – Sapu je že izdelana idejna skica prizidka, v katerem bodo dobili prostor prvi trije razredi osnovne šole in vrtec. Ker je bil osnutek preverjen tudi z Ministrstvom za šolstvo kot ustrezen, sledi v nadaljevanju izdelava potrebne projektne dokumentacije, da bi lahko z gradnjo prizidka pričeli že v naslednjem letu. Tudi podružnična osnovna šola na Polici ima ob sodelovanju s krajevno skupnostjo že določeno lokacijo ob Peči, prostorske preverbe umestitve šole so tik pred zaključkom, sedaj nas čaka še postopek umestitve v občinske prostorske dokumente.

Na šoli na Tovarniški, naši štiridesletni slavljenci, pa je v naslednjem letu predvidena zamenjava celotnega ostrešja. Oblogo stropa pod ostrešjem v avli je bilo zaradi nenadnega povesa stropa potrebno zamenjati takoj. Za res izjemno učinkovito akcijo obnove stropa, ki ni ogrozila šolskega pouka se na tem mestu zahvaljujem podžupanu Dušanu Hočevanju, ki je skrbel, da so bili roki obnove izpeljani v res najkrajšem času, vodstvu šole, učencem in učiteljskemu zboru za strpnost in spodbudo pri našem delu, nadzoru in izvajalcem pa za hitro in dobro opravljeno delo. Naj ob tem še dodam, da bosta na obeh ostrešjih,

tako na Tovarniški kot tudi na osnovni šoli Brinje, nameščeni na podlagi pozitivnih izkušenj nekaterih drugih občin, elektrarni na sončno energijo.

Sicer pa se je v naši občini odprlo kar nekaj delovišč na cestni infrastrukturi. Zapora avtocestnega priključka na Cikavi je povečala promet skozi središče Grosupljega, zlasti ob konicah, vendar pa bodo po končani zapori prometne razmere z novim krožiščem pri Fortuni močno izboljšane. Voznike, občane in ostale udeležence v prometu naprošam za strpnost in potrpežljivo vožnjo. Investicijo v celoti vodi Dars, občina je vse svoje obveznosti, tako glede odkupa zemljišč kot tudi našega dela finančne udeležbe pri krožišču v celoti izpolnila. Da bosta priključek in krožišče dokončana v zastavljenih rokih, mi je pred kratkim osebno zagotovila tudi predsednica uprave Darsa. Tudi montažno krožišče Pod Gozdom, kjer se na Adamičevo vključujejo prebivalci Sončnih dvorov je s strani Direkcije za ceste potrjeno. Ker gre za investicijo, ki jo financira državni proračun, Direkcija za ceste čaka samo še na potrditev naročila s strani finančnega ministrstva, potem pa se dela lahko pričnejo. Potem, ko je sprejemanje občinskega prostorskega načrta skoraj zastalo, gre namreč za postopek, ki se je pričel že precej nazaj v mandatu prejšnjega župana, je prišlo po obisku kmetijskega in okoljskega ministra na naši občini, do pozitivnih premikov na operativni ravni. Ti ministrstvu sta namreč najbolj nasprotovali nekaterim predlaganim rešitvam in upam, da bo kmalu po izvolitvi nove vlade na mizi novega ministra za okolje in prostor tudi naš občinski prostorski načrt.

župan dr. Peter Verlič

Grosupeljski odmevi - Glasilo prebivalcev občine Grosuplje; **Ustanovitelj časopisa:** Občinski svet Občine Grosuplje; **Odgovorni urednik:** Jože Miklič, tel. popoldne 786-07-21, GSM 041-98-22-33, e-pošta: joze.miklic03@gmail.com; **Uredniški odbor:** mag. Tatjana Jamnik Skubic, mag. Barbara Pance, Janez Pintar, Marija Samec, Vera Šparovec, Matjaž Trontelj.; **Naslov uredništva:** 1290 Grosuplje, Taborška 2 (Občina Grosuplje, hišna centrala 788 87 50); **Lektoriranje:** Marija Samec; **Oblikovanje matrice:** Miha Črtalič; **Fotografije in prelom strani:** Jože Miklič; **Ostale fotografije:** avtorji prispevkov, če ni posebej navedeno; **Tisk:** PARTNER GRAF d.o.o., Grosuplje, Kolodvorska 2

COBISS-ID: 61148160 / ISSN: 1580-0911

V skladu z določili Zakona o medijih (Ur. list 35/2001) je z odločbo št. 006-611/2002 z dne 13. septembra 2002 lokalni časopis "Grosupeljski odmevi" vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) spada časopis med izdelke, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 20 %. Glasilo izhaja enkrat mesečno (od junija 2001 dalje) v nakladi 6.368 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Rok za oddajo nenapovedanih prispevkov in oglasov za NOVEMBRSKO številko časopisa je PETEK, 4. 11. 2011. Navodila za dopisovalce in oglaševalce najdete na spletni strani Občine Grosuplje: www.grosuplje.si v zavihku Grosupeljski odmevi.

→ Grosuplje v jeseni

- nadaljevanje z naslovnice

V živo so se predstavili pevski zborček Adamčki iz OŠ Louisa Adamiča, podružnična šola Kopanj z igrico Muca copatarica, člani različnih sekcij KD sv. Mihael (glasba, folklor), Plesni studio Tina, hkrati pa so potekale različne delavnice za otroke.

Vse prisotne je na začetku pozdravil župan dr. Peter Verlič in obiskovalce povabil, da se udeležijo tudi katerega izmed drugih dogodkov v okviru prireditve Grosuplje v jeseni. Prireditev v taki zasnovi je letos potekala prvič, kot je dejal župan, želi pa si, da bi postala tradicionalna. Ljubitelji pohodništva pa so se že v jutranjih urah odpravili na pohod po Grosupeljski poti od Višnje Gore, prek Polževega, Ilove Gore, Starega gradu, Limberka in nato nazaj čez Spodnjo Slivnico v Grosuplje.

Na igrišču Osnovne šole Brinje so se športnim navdušencem predstavila športna društva in klubi: Planinsko društvo Grosuplje, Strelsko društvo Grosuplje, Atletski klub Špela, Shotokan karate klub Grosuplje, Sankukai klub Grosuplje, Rokometni klub Grosuplje in Aikido klub Ronin. Hkrati je v polni meri zaživel »skate park«, kjer so gledalci lahko uživali ob demo vožnjah, v nadaljevanju pa so si na igrišču lahko ogledali tudi turnir trojk v košarki.

V Mercatorjevi Pekarni Grosuplje že 60 let pečejo odličen kruh

Pekarna Grosuplje je prav tako v soboto, 24. septembra, slovesno praznovala svojo šestdesetletnico. Mercatorjeva domača pekarna je danes ena najpomembnejših v Sloveniji: predana je skrbi za krušno dediščino, vodilna na področju peke kruha brez dodanih aditivov, prva po izobrazbeni strukturi zaposlenih in edina s klimatizirano proizvodnjo v Sloveniji. Najstarejša uveljavljena pekarska znamka pri nas je uspešno preživela vse preizkušnje in postala sinonim za prvovrsten kruh.

V prostorih Mercatorjeve pekarnice v Grosupljem so te sobote v prazničnem vzdušju potekali ogled proizvodnje in jubilejni sprejem za partnerje. Pekarna je pripravila tudi poseben program za domačine, v katerem jim je odprla vrata za ogled proizvodnje in priredila zabavno izobraževanje o kruhu za najmlajše.

Pekarna, ustanovljena leta 1951, že vse od leta 1975 vztrajno napreduje, po letu 1995 pa je njen razvoj prehitel ostale slovenske pekarnice. Že tretja generacija pekov prihaja večinoma z območja občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje ter ob pomoči najsodobnejše tehnologije sledi tradicionalnim postopkom peke. Prav z ohranjanjem starih dolgotrajnih postopkov priprave in z dodajanjem naravnega kislega testa je Mercatorjeva pekarna uspela, da že blizu 60 odstotkov kruha izdelava brez dodanih aditivov in hkrati dosega odlične lastnosti kruha, potrjene z odličji kakovost. Posebej znani so grosupeljski hlebci, izdelani iz različnih vrst moke, prepoznavnega, polnega okusa. Z njimi je Pekarna Grosuplje najprej osvojila ljubljanske kupce, namesto predvidene ukinitve dejavnosti v šestdesetih letih pa je svoje poslovanje vztrajno širila iz lokalnih okvirov. Danes v svojih poslovnih usmeritvah združuje sodobne prehrabne trende in tradicijo,

60 let Pekarne Grosuplje

Pekarna Grosuplje je bila ustanovljena 25. septembra 1951 kot Krajevna pekarija Grosuplje in zaposlovala dva peka. Za lokalne gospodinjice je tedaj začela peči hlebce, še danes najbolj prepoznavno vrsto njenih izdelkov. V šestdesetih letih naj bi jo zaradi tedanjih političnih in gospodarskih usmeritev ukiniteli, vendar je s podporo občinskega vodstva ohranila in razširila svojo dejavnost, zahvaljujoč kakovosti svojih izdelkov pa kmalu razširila poslovanje na območje Ljubljane. Da bi si zagotovila pogoje za naložbo v širitev in posodobitev proizvodnje, se je že leta 1978 povezala z Mercatorjem. Vse do konca leta 2007 je ohranila organizacijsko in tržno samostojnost ter kot Pekarna Grosuplje, d.d., z Mercatorjem poslovala po enakih pogojih kot ostali dobavitelji kruha. Po pripojitvi 1. januarja 2008, v kateri so bila ohranjena vsa delovna mesta, je postala del trgovske družbe Mercator, d.d., in nosilka Mercatorjeve lastne pekarske proizvodnje, ob tem pa je ohranila oskrbo netrgovskih partnerjev. Del njenih dolgoletnih prizadevanj za ohranjanje bogate slovenske krušne dediščine je ob dolgotrajnih tradicionalnih postopkih peke in uporabi naravnega kislega testa tudi skrb za obujanje krušnih izdelkov, povezanih s tradicionalnimi običaji, kot so pleteno srce in ptički iz testa. Ti so bil letos ob valentinovem prvič široko dostopni v Mercatorjevih trgovinah z živili v Sloveniji.

kar kažeta tudi njena pionirska vloga in vodilni položaj na področju peke na prodajnem mestu v Sloveniji.

Župan občine Grosuplje dr. Peter Verlič je poudaril, da predstavlja Mercatorjeva pekarna s 190 zaposlenimi, z razvitim sodelovanjem z dobavitelji iz lokalnega okolja

in visoko kakovostjo svojega poslovanja pomemben del gospodarstva občine Grosuplje. Posebej spodbudna je njena vloga pri zaposlovanju mladih in partnerskem vključevanju v projekte lokalne skupnosti. Za zaključek svojega nagovora pa je priredil star slovenski pregovor in dejal: »Čeprav človek pol sveta obteče, najboljši kruh se v Grosupljem peče.«

Direktor sektorja Interna proizvodnja, Mercator, d.d., Miran Hribar je ob jubileju izpostavil, da ima Slovenija eno najbogatejših in najbolj kakovostnih ponudb kruha v Evropi. Kruh, izdelan iz prvovrstnih surovin in po tradicionalnih postopkih, je zdravo živilo in del slovenske kulinarčne prepoznavnosti. Z zavzemanjem za prvovrstno kakovost kruha in z zvestobo krušni dediščini je Mercatorjeva Pekarna Grosuplje postala najstarejša uveljavljena pekarska znamka v Sloveniji, ki kupcu zagotavlja visoko kakovost in varnost živil. Mercator si bo tudi v prihodnje načrtno prizadeval, da bi vzgojil nove generacije mojstrov pekov in sodeloval pri vračanju ugleda temu deficitarnemu poklicu.

Večerni del sobotnega programa se je začel s prireditvijo Zlata jesen, ki se je v organizaciji Županove jame – turističnega in okoljskega društva Grosuplje odvila v avli Osnovne šole Louisa Adamiča Grosuplje.

Jože Miklič

18. zlata jesen 2011

Društvo Županova jama – turistično in okoljsko društvo Grosuplje je v septembru izpeljalo že 18. prireditev Zlata jesen. V tem času Krajevna skupnost Grosuplje in fara Grosuplje praznujeta svoja praznika. Zaključuje se turistična akcija Moja dežela – lepa in gostoljubna. Ob vseh teh priložnostih je prav, da se ozremo okrog sebe in opazimo in pohvalimo tiste, ki se še posebej trudijo za lepše, prijetnejše in kvalitetnejše življenje naše skupnosti. Prireditve smo posvetili dvema letošnjima slavlencema: Osnovna šola Louisa Adamiča praznuje 40. obletnico nove šole in Pe-

karna Grosuplje pa 60-letnico delovanja. Osnovna šola Louisa Adamiča Grosuplje je izobraževalna ustanova, ki v mestu Grosuplje že 40 let deluje v stavbi na Tovarniški cesti. Ob svoji osnovni pedagoški in izobraževalni dejavnosti ima vedno na široko odprta vrata še za vse dogodke v kraju, športne in kulturne. Tudi naša Zlata jesen se od vsega začetka odvija v avli te šole in njeni učenci pogosto nastopajo pa tudi vodili so že to našo tradicionalno prireditev. V sodelovanju z učenci te šole je Županova jama – turistično in okoljsko društvo oblikovalo in izdalo informativno zloženko, s katero so učenci svoje nizozemske prijatelje seznanili z lepotami Županove jame.

Pekarna Grosuplje je danes sodobna in v prihodnost uzrta pekarna, ki nas že 60 let razveseljuje z dobrim kruhom. Sinonim za kakovost v slovenskem prostoru so hlebci Pekarne Grosuplje, ki dobivajo nagrade na ocenjevanjih kakovosti pekarskih izdelkov. Z ljubeznijo in po starih receptih ohranjajo tudi stari postopek priprave kruha s kislim testom. Iz zakladnice slovenske krušne dediščine so znane njihove pletence.

Pekarna se tesno povezuje s krajem, saj kot sponzor podpira športne klube, s svojimi izdelki pa pomaga pri organizaciji mnogih dogodkov in prireditev, tudi našo Zlato jesen. Ob visokem jubileju želimo, da bi nam še dolgo pekli tako dober kruh.

Priznanje smo podelili tudi neutrudnemu domačinu Lojzetu Potočniku. Celo življenje se ukvarja s konji, zato je član Konjeniškega kluba Grosuplje od ustanovitve. Ustanovil je Trubarjevo konjenico, s katero so prepotovali vse Trubarjevi poti po Sloveniji in Evropi. S kočijami popelje po Grosupljem posebne goste, pripelje Miklavža in dedka Mraza za otroke. S konji je sodeloval pri različnih gledaliških uprizoritvah, omenjamo samo igro o Prešernu na Kopenju ali pa ljubljansko Dramo.

Bil je pobudnik in urednik zbornika, ki ga je izdal Konjeniški klub Grosuplje ob 50-letnici delovanja. Ob vsem tudi ohranja dediščino

torovništva in konjeništa v naših krajih ter skrbi za tematski slikovni in predmetni arhiv. Vedno je pripravljen sodelovati z Univerzo za tretje življenjsko obdobje ali pa z otroki v vrtcu, ko jim poskuša približati konja kot lepo plemenito žival. Zelene straže čistijo divja odlagaljšča, kajti s konjskega hrbta se vidi še več nesnage kot s tal. S sorodnimi društvi in ustanovami uresničuje idejo, da bi po Sloveniji uredili jezdne poti in ob njih organizirali počivališča za konje in ljudi. Išče in raziskuje, kje so včasih potekale jezdne poti med kraji v naši okolici.

Bronasto priznanje Turistične zveze Slovenije je prejel Damjan Viršek, ki je predsednik Turističnega in okoljskega društva Županova jama Grosuplje od leta 2006. Je delaven, odgovoren in inovativen, predan delu za društvo in skrbi za jama.

Damjan Viršek je leta 2006 prevzel vodenje društva. Uspešno ga vodi še danes. Nadaljuje s tradicionalnimi prireditvami: koncerti vokalne glasbe z naslovom: Dobimo se v Županovi jami, prireditvijo Zlato jesen, zavzema se za predstavitvene ogledne jame za predšolske otroke z vilo Svetlino, za pohode po poti E6, ki vodi mimo jame, sodelovanje z osnovnimi šolami v projektu Turizmu pomaga lastna glava. Društvo sodeluje tudi na državnih prireditvah, ki promovirajo turizem. Ker je po poklicu novinar, poskrbi za promocijske objave in oglase. Sam tudi vodi po jami.

Vsako leto se prireditvi pridruži tudi Turistično društvo Kopenj. Letos so posebej izpostavili dve lepo urejeni hiši družin Jožeta in Mije Gruden iz Čušperka ter Matjaža in Erike Zupančič iz Male Račne. Pohvalili pa so tudi urejeno in lepo vzdrževano domačijo družine Franca in Marije Fink iz Predol. Vse družine vzorno skrbijo za red okoli hiš, za cvetlične in sadne nasade, za varstvo stavbne dediščine, in tudi mladi rodovi nadaljujejo dobro zastavljeno delo.

V kulturnem delu prireditve so sodelovali ansambel Šrangarji, Folklorna skupina Mlada zarja iz Račne, ki jih vodi Olga Gruden, pevski zbor Brinke in učenci Glasbene šole Grosuplje: Maja, Špela in Jošt. Prireditve sta zanimivo in dinamično vodila

gospod Borut Usenik in učenec OŠ Louisa Adamiča Matic Žmuc. Tradicionalna prireditve je letos že 18-tič povzela in ovrednotila delo v turizmu v kraju in soseščini. Dela, ki temeljijo na prostovoljstvu, ne smejo ostati neopažena.

Marija Samec

foto Uroš Škrjanc

Nato se je dogajanje preselilo na prizorišče pri Gasilskem centru Grosuplje, kjer so nas do poznih večernih ur zabavali Bilbi, Nina Pušlar in Dj Dojaja.

Nedelja, 25. 9.

Zgodbe šmarskih podstrešij

Dan, kot ga v Šmarju-Sapu še ni bilo. Ali pač? A zgolj redkoma v letu, ko se lokalno turistično društvo, ki mu vajeti usmerja Darja Štibernik, pokaže v vsej svoji postavi in navdušujočem zagonu, je za mnoge, ki s krajem bivajo in dihajo, gotovo premalo. Vrvež na dvorišču pred božjim hramom, ki se je jel polagoma polniti takoj po jutranji nedeljski maši, je nakazal, da domačinom in obiskovalcem, ki jih na kraj vežejo rodbinske vezi ali so le ljubitelji zapuščin iz preteklosti, ni vseeno za okruške preteklosti in starodavne domačnosti. Šmarčani so vsem, ki so se ustavili ob znamenitem Turenčku, odškrtnili duri in svoja počiščena podstrešja. In še žive spomine.

Že zarana so na cerkveni trati odzvanjali bobneči zvoki težkih udarcev kladiiva, ki so jih prislovično težkokategorni možje izvabljali iz kovanja razbeljenega železja. Kovačem, med nosilci umetne obrti, ki jo je predstavil v tujini prepoznaven kovač, Žužemberčan Robi Struna (kot zanimivost: njegove kovaške umetnine krasijo muzej v pariškem Versaillesu, hotele na Brionih, dvore v Celovcu, na ladji Grand Princess, pred skoraj desetletjem pa je slavil na evropskem kovaškem tekmovanju) in umetniške obrti - umetnik Marko Lipovšek je na ogled postavil steelophone, eksperimentalni jekleni inštrument, ki je avtorja navdihnil v iskanju zvoka, ki ga oddaja žvenket preoblikovanja kovin - smo lahko spremljali že marsikje pozabljeno večino podkovanja konja, ki

Grosupeljčanu Avguštinu Burgerju pač ne dela preglavic. V komaj 24 urah je izurjeni kovač mogel nakovati celo sto podkev, z enim podkovanjem konja pa je zaslužil za dva kilograma kruha. Vmes so hitroprsti možakarji sukali nožiče, s katerimi so rezali po leščevju in hudalesu. Kot Franc Hotko iz Velikega Mlačevega, ki je po očetu podedoval obrtniško žilico. A le za lasten užitek in pomiritev. Če bi nemara preštel vse ure, ki jih je požrtvovalno prelil v zamudno in rokotrno delo, bi bil bogataš, resno pribije, a resnoba brž prežene z nasmeškom. »Trideset let že izdelujem večje, malo manjše in čisto majcane jerbace. Ne me vprašati za število, ker jih nikdar nisem štel.

Je pa treba za jerbace žrtvovati poldrugi dan. Za pičlih 15 evrov, ki jih računam za košarico, je potrebno iz hudalesa najprej napraviti osnovni obroč in rebrca za jerbace, čezenj pa potem pletem zrel in gladek leskov les. Poleti si les pripravim za zimo, ko se, zlasti kadar sem slabe volje in če žena kaj zakuha, zaprem v kurilnico in se prepustim delu. Čez čas pa le pride žena od daleč pogledat, če sem se umiril. In se vedno pomirim,« izpove prednosti in slabosti domačega obrtništva.

Pobožna Šmarčanka

Hitri in gibčni prsti so nepogrešljivi tudi pri Grosupeljčanki Antoniji Ule, ki je iz osnovnošolskih klopi prinesla veččino izdelovanja predpražnikov iz ličkanja. »Nekdaj so jih kmetje polagali pred hlev, ker jih ni bilo škoda, danes pa si ga marsikatera moderna gospodinja zaželi za večjo domačnost doma,« pripoveduje potomka Sodražičanke, kjer so te ročne spretnosti še posebej žive. »Najprej moram iz svežega ličkanja, ker je suho ostro in nevoljno, splesti sedemmetrsko kito, ki jo potem še dve uri šivam v predpražnik. Poglejte,« pokaže na posebno kovinsko iglo, »tole mi je naredil zdaj že pokojni oče iz dežnika. Kar se navadiš v mladosti, vedno rad delaš,« svoje znanje mimogrede preljuje na mimoidočo deklico, ki je z zanimanjem posegla po težkem opravitu. »Všeč mi je, da se še kdo hoče s tem ukvarjati.« Na drugi strani, ob pročelju Turnčka, so marljive žene nežno zabadale bolj fine igle v prte. Niti so prepredali v posebni tehniki rešilje, ki najverjetneje korenini v Italiji, pa v klasičnem vezanju z oblikovanjem tradicionalnih slovenskih motivov. Med veziljami je z ubogljivo roko sukala sukanec tudi domačinka Marija Fric. Skromno gospo, ki pogleda ni odvrnila s poštirkanega prta, je nadvse pohvalil mož Marko. »Že 400 prtov je naredila, večino razdelila v Belgijo, Argentino in Kanado, pa nobenega prodala. Veste, je najbolj pobožna oseba, kar jih poznam. Že celo življenje dela križe na prte!« Svoj doprinos k ohranjanju in negovanju kulturne dediščine je pred obiskovalci prireditve razprostrl še akademski kipar in restavrador mag. Ljubo Zidar, ki že petnajsto leto podpira izobraževanje za ljubiteljske zbiratelje, dobro pa ga poznajo slušateljice in slušatelji univerze za tretje življenjsko obdobje, kjer vodi restavratske tečaje in delavnice. Glasbeno podlago etnološki pravljici pa je vseskozi dajala glasbena skupina Jararaja, ki velik poučnik v pestrem repertoarju posveča prav izvajanju ljudske glasbe.

Dediščino odpreti ljudem

Da morajo spomini na družinske vezi in življenja, ki jih Šmarčani gojijo v pristinosti, ven med ljudmi, je sklenila predsednica turističnega društva Darja Štibernik. »Na podstrešju se skriva nešteto spominov. Ko smo kot otroci brskali za predmeti na podstrešjih, smo našli veliko vznemirjujočih predmetov. Po toliko letih pa smo ugotovili, da jih je treba spet spraviti med ljudi. Naša podstrešja so pravi zakladi. Spomini na prejšnje čase,« je prireditvev pospremila predsednica, ki ji otip starodobnih predmetov da občutiti neizmerno energijo mnogo ljudi, ki so jih uporabljali. »V kraju že dolgo tli tiha želja, da bi uredili etnološko zbirko in jo odprli za javnost. Vestni zbiratelj je bil že prejšnji župnik Jože Mrvar, pravega raziskovalnega dela pa se je lotila študentka etnografije Alenka Škamperle z razstavo v Turenčku. Drugi del pa bo moral počakati na boljše čase.« O dragocenostih, ki jih skrivajo ne samo zaprašena podstrešja, temveč je z njimi preprejena cela okolica Šmarja, pa je pisal že Ludvik Potokar s Cikave. Podrobno je popisal najdbo rimskih novcev, ki so jih odkrili pri izkopu za vodovod in temeljev za hišo. Takrat naleteli tudi na starodavno žaro, ki pa se je, na žalost, razbila, vendar so jo spet sestavili. Tudi farovško podstrešje je zibalo mnogo prečudovitih najdb, od Valvazorjevih knjig do Langusovih slik, zbirke nagačenih žuželk in drugega. »Idealizem,« je nadaljeval avtor, »pa je shiral in stvar je zastala.« Do današnjih dni, »a upamo, da bomo v davnih časih zamišljeno željo, ki je vzniknila med vojno, vendarle uresničili,« je povzela Štibernikova in pozvala krajanke in oblatnike, da bi staknili glave in skupaj realizirali zametke ideje. »Ne smemo kulturne dediščine zapirati pred ljudmi, ampak ljudi naučiti, da jo cenijo in z njo pravilno ravnajo.« Njenim besedam je pritegnil tudi predsednik KS Šmarje-Sap Janez Tomažin, ki je prepričan, da šmarska podstrešja

skrivajo premnoge skrivnosti in zgodbe. »Ni pomembno samo prerisati stare predmete, če o njih izgubimo zgodbe. Če izgubimo zgodbo o njem, nam tudi star kos lesa nič ne pove. S skupnimi močmi poiščimo še nove zgodbe na podstrešjih, pa tudi prostor za zbirko, ki bo služila kot muzej.«

Ugleden obisk

Svoje rojake in njihovo zavzetost za ohranjanje izročila prednikov je pozdravil tudi ugledni jezikoslovec France Vrbinč, ki že dlje živi in deluje na severnem Koroškem. Z nostalgijo se je ozrl na staro šolo, v kateri je zaključil peti razred, nato pa nadaljeval izobraževanje v škofovih zavodih. S seboj je pripeljal svojo ženo, ki je prava Korošica, nič manj pa ni ponosen na svojega sina Miha Vrbinca, ki je kot zvesti sin slovenskega očeta dobil odgovorno mesto na Koroškem in je ravnatelj slovenske gimnazije v Celovcu. Krajanke so družino Vrbinč obdarili s košarico lokalnih spominov - podobo Turnčka in konjske glave.

Babice in dedi bi bili dandanes ponosni na zanamce, da so svoje v mladosti pridobljene veščine voljni pokazati in dati v poduk potomcem in vsem, ki jim utrip preteklosti buri duha.

Mag. Barbara Pance

Za zaključek

smo se pogovarjali z Renatom Bedenetom, ki je bil koordinator teh prireditvev. Povprašali smo ga, kako mu je uspelo, ker je v Grosupljem marsikdaj že pri nekoliko večjih prireditvah čutili neke vrste »vrtičkarstvo« - vsak želi biti glavni, le malo pa jih je želi sodelovati, še posebej, če je gre pri tem za različne dejavnosti, kot so na primer kultura nasproti športu, pa celo za v povezavi s humanitarnimi organizacijami in turističnimi dejavnostmi. Septembar pa naj bi bil še posebej primeren, saj se po koncu počitnic ljudje radi srečajo v svojem kraju, imamo pa še vsaj dva razloga za takšna srečevanja - obletnico prihoda železnice v Grosuplje, ki je kraju omogočila desetletja fizičnega razvoja, pa ne nazadnje tudi farno žegnanje ob sv. Mihaelu. Skoraj zanesljivo pa se bo z nadgrajevanjem v bodoče to dogajanje razvilo v kakšno sejemsko dejavnost, kjer bo tudi trženje dobilo svojo priložnost. Mor-da pa bi bilo treba razmisliti celo o prestavitvi občinskega praznika, saj se sedanji nekako praznuje v senci državnega praznika?

Renato je zadovoljen in meni, da so izkušnje za prvič zelo dobre. Župan in ostalo občinsko vodstvo pa se sodelujočim društvom, ki so se s to prireditvijo intenzivneje ukvarjala, lepo zahvaljuje in pravi, da bodo brez dvoma tudi v bodoče take prireditve še organizirali. Bo pa verjetno treba nekoliko bolj natančno opredeliti sklope sodelujočih ter začeti z dejavnostmi, ki bi privabile poleg domačinov tudi ljudi iz sosednjih občin, predvsem pa iz ljubljanskega zaledja. Občina Grosuplje nedvomno ima ogromno potencialov, le ljudem jih je treba primerno predstaviti.

Jože Miklič

Donacija veleposlanika Tajvana

V sredo, 28. septembra 2011, je nj. exc. g. Lien-gene Chen, veleposlanik Tajvana, obiskal občino Grosuplje, kjer sta ga sprejela župan dr. Peter Verlič in podžupan Dušan Hočevnar in mu povedala nekaj besed o naši občini, nato pa mu predstavila projekte. Pogovarjali pa so se tudi o gospodarstvu v naši občini in ob tem sklenili, da bo to srečanje prvi korak k nadaljnjemu gospodarskemu sodelovanju. Prav tako sta nanizala nekaj naših turističnih zanimivosti in ga ob tem povabila za naslednji obisk v Županovo jamo. Nato so vsi skupaj odšli v Zdravstveni dom Grosuplje, kjer jih je pričakal direktor Janez Mervič, dr. med. Na tem srečanju se jim je pridružil še dr. Miha Brejc, predsednik Društva slovensko-tajvanskega prijateljstva.

Veleposlanik Tajvana je direktorju zdravstvenega doma izročil donacijo v višini 3.500 € za nakup medicinske opreme, direktor pa je vse povabil na ogled prostorov Zdravstvenega doma Grosuplje. Ob tem je tajvanskemu veleposlaniku zaupal trenutno prostorsko stisko ter ga seznanil z načrtovanimi širitvami Zdravstvenega doma Grosuplje.

Premalo obiskan »čudežni svet brez sonca«.

Koncem toplega letošnjega septembra sta Županovo jamo obiskala župan dr. Peter Verlič in podžupan Dušan Hočevnar. Po jami ju je pospremila Andreja Grablovič. Iz besed vodičke ter podatkov, ki so na voljo, pa je razvidno, da je ta čudovita jama premalo obiskana. Župan dr. Peter Verlič in podžupan Dušan Hočevnar sta ob tem dejala, da bosta skušala pripomoči k večji promociji Županove jame in s tem k zagotovitvi večjega obiska in večje prepoznavnosti tega grosupeljskega kraškega bisera tako v Sloveniji kot tudi v tujini.

Prav z namenom večje promocije župa-

nove jame pa so se tokrat v jamo spustili predstavniki občin osrednjeslovenske regije, ki so vključene v Regionalno destinacijsko organizacijo Ljubljana-osrednja Slovenija. V to organizacijo je poleg Mestne občine Ljubljane vključenih še 25 okoliških občin, med njimi tudi Občina Grosuplje. Namen te organizacije je skrb za celotno promocijsko, razvojno in tržno funkcijo turizma tega območja. Obisk jame je tudi predstavnike ostalih občin osrednjeslovenske regije navdušil in jih prepričal, da si Županova jama zasluži pomembnejši prostor v slovenskem turističnem prostoru.

Srečanje upokoencev in drugih starejših z območja treh občin

V soboto, 1. 10., je »koordinacija« družva upokoencev iz treh občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje v Športni dvorani Osnovne šole Stična v Ivančni Gorici organizirala kulturno družabno prireditev. Prireditve Srečanje upokoencev in drugih starejših so se udeležili tudi župani dr. Peter Verlič - župan občine Grosuplje, Dušan Strnad - župan občine Ivančna Gorica in Janez Pavlin - župan občine Dobropolje. Uvodoma je vsem prisotnim prijazen

pozdrav namenila ga. Malči Žitnik ter se županom zahvalila za pokroviteljstvo prireditve. Vsi trije župani pa so med drugim izrazili zadovoljstvo nad dobrim sodelovanjem med občinami in dejali, da naj bodo meje med občinami pravzaprav le navidezne. Poudarili so, da smo vsi še vedno mladi, prav oni pa so generacija z vrednotami, izkušnjami in modrostjo. Župan dr. Peter Verlič nas je ob tem razveselil z novico, da lahko kmalu pričakujemo širitev Zdravstvenega doma Grosuplje, ob tem pa tudi pridobitev dodatnih parkirišč. Občina Grosuplje se namreč z lastniki zemljišč že dlje časa dogovarja o nakupu zemljišča, ki je pomembno za širitev Zdravstvenega doma Grosuplje. Tokrat pa je usklajevanje pogodbe v zaključni fazi in tik pred podpisom.

Vse prisotne je za tem nagovorila ga. Mateja Kožuh Novak - predsednica Zveze društev upokojencev Slovenije in jih pozvala k aktivnosti v družbi, kot je dejala, pa naj ne pozabijo niti na ples, glasbo in zabavo. Prijazno nas je nato pozdravila tudi ga. mag. Marta Gašparovič - direktorica Doma starejših občanov Grosuplje. Na prireditvi sta bila ves čas prisotna tudi petje in glasba. Zabavali so nas dobrepoljski orkester mladih Big Band DOM, tenorist Miloš Genorio s harmonikašem Janezom Goršičem, pevka Tina Kadunc

- Tiana, ob koncu pa so se nam predstavili pevski zbori Škrjanček iz Dobrepolja, Sončni žarek iz Šentvida in Ljudske pevke iz Šmarja-Sapa.

Na Plešivici pri Žalni nekaj novega asfalta

V ponedeljek, 3. 10. 2011, sta na Plešivici pri Žalni poleg Danijele Pirman - predsednice Krajevne skupnosti Žalna in ostalih predstavnikov krajevne skupnosti ter vaščanov uradno odprla novo cesto župan dr. Peter Verlič in podžupan Dušan Hočevar. Del prej makadamske ceste od vaškega pila je zdaj asfaltiran.

Ob krajšem kulturnem programu, ki sta ga izvedla dva mlada glasbenika na prečno flavto in diatonično harmoniko ter rezanju traku so vaščani vse prisotne tudi presenetili s pogostitvijo.

Teden jabolk v Domu starejših občanov Grosuplje

1. oktober je mednarodni dan starejših. V Domu starejših občanov Grosuplje so ob tej priložnosti organizirali prireditev Teden jabolk, ki se je odvijala od 3. do 7. 10. 2011.

V ponedeljek sta dom obiskala Zdenka in Miro Cerar, v torek se jim je na prireditvi pridružila Jožica Kralj in jim predavala o jabolkih, dan za tem pa so stanovalci doma izdelovali priponke v obliki jabolk. Pri izdelovanju priponk so se jim pridružili otroci iz vrtca in šole. V četrtek so za stanovalce doma pripravili krajšo delavnico, na kateri so jim prikazali prešanje jabolk in postopek izdelave mošta, za tem pa so lahko mošt tudi poizkusili.

→ Teden jabolk se je zaključil v petek, s kulturno prireditvijo, katere sta se udeležila tudi podžupana Dušan Hočevar in Iztok Vrhovec.

Na zaključni prireditvi nam je uvodni pozdrav namenila mag. Marta Gašparovič - direktorica Doma starejših občanov Grosuplje. Podžupan Dušan Hočevar pa je v imenu župana in svojega kolego podžupana med drugim spomnil na pomen jabolk za zdravje, saj pregovor pravi: »Eno jabolko na dan prežene zdravnika stran.«

V kulturnem delu prireditve s petjem, plesom in glasbo so sodelovali povezovalka Petra Lukavečki, folklorna skupina Kulturnega društva sv. Mihael in pevec Marijan Novina.

Evropski teden regij in mest

V Bruslju se je v organizaciji Odbora regij in GD Evropske komisije za regionalno politiko odvijal od 10. do 13. 10. OPEN DAYS – Evropski teden regij in mest. Dogodka sta se udeležila tudi župan dr. Peter Verlič in podžupan Dušan Hočevar. Dogodek OPEN DAYS 2011 na temo Vlaganje v prihodnost Evrope: regije in mesta za pametno, trajnostno in vključujočo

rast poteka v obdobju, v katerem politični dnevni red zaznamujejo zakonodajni predlogi Evropske komisije o kohezijski politiki po letu 2013 ter razprava o obsegu, trajanju in prednostnih nalogah prihodnjega večletnega finančnega okvira. Odvija se v času stalnih prizadevanj na vseh ravneh upravljanja, da se zagotovi izhod iz finančne in gospodarske krize, ter v okviru drugega leta izvajanja strategije Evropa 2020.

Na OPEN DAYS 2011 so sledili trem tematskim prednostnim nalogam:

- Evropa 2020: osredotočila se bo na razpravo in ponazoritev o tem, kako kohezijska politika prispeva k pametni, trajnostni in vključujoči rasti. Ta tematska prednostna naloga bo vključevala vprašanja, kot so raziskave in inovacije; »digitalna Evropa«; ustvarjalne industrije; regionalne in urbane strategije za razvoj z nizkimi emisijami ogljika; energetska učinkovitost; sodelovanje na področju boja proti podnebnim spremembam; regionalne in lokalne strategije zaposlovanja; boj proti revščini in socialni izključenosti;

- »Boljše izvajanje«: v okviru te tematske prednostne naloge se bodo delavnice in razprave osredotočile na to, kako izboljšati doseganje rezultatov kohezijske politike v sedanjem obdobju in po letu 2013;
- »Geografski pomen«: v okviru te tematske prednostne naloge se bodo razprave osredotočile na koristnost teritorialnih pristopov pri opredeljevanju potreb in izkoriščanju potencialov na regionalni in lokalni ravni.

V okviru tega dogodka je bilo organizi-

ranih več kot 100 seminarjev. Župan dr. Peter Verlič in podžupan Dušan Hočevar sta prisostvovala na seminarjih, katerih tematike zadevajo tudi našo občino Grosuplje. Udeležila sta se tudi delavnice na temo transportne infrastrukture, v okviru katere so bili predstavljeni praktični primeri projektov iz Evrope in ZDA. Na delavnici so med drugim razpravljali o učinkovitosti proizvodnje energije, o obnovljivih virih energije in o električnih vozilih. Prav tako sta prisostvovala na delavnici, ki se je odvijala na temo transporta v ruralnih naseljih. Med drugim so se na delavnici pogovarjali, kako izboljšati stroškovno učinkovitost in dostopnost storitev prevoza na območjih izven urbanih središč. Naslednja delavnica je potekala na temo trajnostne razsvetljave v lokalnih skupnostih. Javna razsvetljava igra ključno vlogo pri oblikovanju živahnega in varnega okolja za bivanje, hkrati pa ima pomemben vpliv tudi na izpust emisij CO2 in na javno porabo. Rešitev naj bi ponujala trajnostna javna razsvetljava.

Župan in podžupan pa sta se udeležila tudi delavnice, namenjene lokalnim projektom javno – zasebnega partnerstva.

Prireditev Strojnega krožka Kmetovalec

V soboto, 15. oktobra 2011, se je na kmetiji Alojza Potočnika v Velikih Lipljenah odvila prireditev Strojnega krožka Kmetovalec, v okviru katere smo si lahko ogledali delovanje strojev za obdelavo lesa in

izvedbo agromelioracij.

Uvodoma so vse prisotne pozdravili in nagovorili Ana Pavčič - vodja izpostave Kmetijske svetovalne službe Grosuplje, Alojz Potočnik - predsednik Strojnega krožka Kmetovalec, dr. Peter Verlič - župan občine Grosuplje in g. Ciril Smrkolj - predsednik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije.

Dogajanje je bilo namenjeno demonstraciji dela v gozdu in pri obdelavi lesa; sečnjo lesa je komentiral Franc Kogovšek, izvajal pa Aleš Pečjak, delo s pripravo

sekancev pa je prikazal Rudi Goršič. Na predstavitvi so sodelovali tudi predstavniki podjetij TISA, d.o.o., VITLI KRSPAN, d.o.o., podjetje FAMTEH, d.o.o., s svojimi mehanizacijami in demonstratorji. V nadaljevanju smo prisluhnili Antonu Zavodniku s Kmetijsko gozdarskega zavoda Ljubljana in Francu Kogovšku s Zavoda za Gozdove Slovenije, ki sta govorila o spodbujanju sonaravnega kmetovanja v gozdu, visokodebelnih sadovnjakih in traviščih. Po predavanju smo si ogledali delovanje nekaterih strojev, in sicer gozdarskega mulčerja, pokončnega hidravličnega cepilca drv, drobilca lesne biomase in žage za razrez hlodovine.

Ureditev pokopališča Šmarje-Sap

Na pokopališču Šmarje-Sap se izvaja ureditev pokopališča - tlakovanje sprevodnih poti, ograditev območja pokopališča ter osvetlitev centralnega dela pokopališča.

Na pokopališču Šmarje-Sap sta se z g. Tomažem Riglerjem, direktorjem Javnega komunalnega podjetja Grosuplje,

d.o.o., sestala župan dr. Peter Verlič in podžupan Dušan Hočevar. Investitor omenjenih del je namreč Občina Grosuplje, investicijo pa vodi Javno komunalno podjetje Grosuplje, d.o.o..

Vrednost del znaša 55.665,08 EUR (z upoštevanjem DDV) in naj bi bila zaključena pred bližajočimi se prazniki.

Pričetek gradnje novega poslovno-proizvodnega objekta Belimed, d.o.o.

Družba Belimed, d.o.o., iz Grosupljega je v četrtek, 20. oktobra 2011, uradno pričela z gradnjo novega poslovno-proizvodnega objekta, nedaleč stran od sedanjega sedeža družbe. Ob tem dogodku so vse prisotne pozdravili in nagovorili Matjaž Zupančič - direktor družbe Belimed, d.o.o., Niklaus Sauter - generalni direktor družbe Belimed AG, dr. Peter Verlič - župan občine Grosuplje in Marjan Pezdirc - predsednik uprave gradbenega podjetja CGP, d.d., Novo mesto.

Kot je povedal g. Matjaž Zupančič, družba Belimed letos praznuje dvajset let delovanja. Ustanovljena je bila leta 1991 z imenom »KON« kot ena izmed prvih družb z ustanovitvenim mešanim kapitalom Kovinostroja iz Grosupljega in Netzch Newmatic iz nemškega Waldkraiburga. V letu 1998 se je družba preimenovala v Belimed, d.o.o., in

Iz besed direktorja podjetja Belimed Grosuplje Matjaža Zupančiča pa povzemamo, da je družba Belimed Group proizvajalec in ponudnik opreme za pomivanje, dezinfekcijo ter sterilizacijo na medicinskem in farmacevtskem področju in skupno zaposluje 1000 ljudi. Belimed v Grosupljem je poleg nemške in dveh švicarskih sestrskih družb proizvodna družba, ki je pristojna za tri glavne programe v skupini Belimed. Prvi program je razvoj ter izdelava velikih pomivalnih strojev z dodanimi transporterji za čiščenje najrazličnejše opreme v farmacevtskih proizvodnih obratih, kot so npr. kontejnerji, sodi, posode, tehtalna oprema, deli strojev za proizvodnjo tablet, kapsul, ampul itd.

Drugi program je razvoj ter proizvodnja vseh najrazličnejših vstavkov za pomivalne termodezinfektorje v bolnišnicah, s katerimi se pomivajo kirurški instrumenti, MIC instrumenti, operativna oprema v bolnišnicah ter oprema v laboratorijih.

Tretji program je izdelava nerjavečih pločevinastih izdelkov in podsestavov za sestrške družbe, predvsem nemški Belimed, ki jih uporabljajo za montažo končnih izdelkov. V Grosupljem imamo lastno prodajno službo, ki skrbi za prodajo v Sloveniji in ex Jugoslaviji, kakor tudi dobro organizirano servisno službo.

Že vrsto let se ohranja delež domače prodaje v višini 20–30 %, ostali del pa predstavlja izvoz sestrskim družbam v Švico in Nemčijo ali direktnim kupcem po svetu. Domači kupci so farmacevti KRKA, LEK, Farmadent, slovenske bolnišnice, zdravstvene ustanove in laboratoriji. Tuji kupci pa so GSK, Salutas, Sanofi, B.Braun, Novartis, Merck, Genzyme, Handok Koreja, Farmak Ukrajina. Letošnji prodajni prihodki bodo cca. 11,5 mio EUR in potrjujejo pričakovano 10 % letno rast družbe.

V družbi je danes že 110 zaposlenih in prostorska stiska v zadnjih letih, kakor tudi poslovni načrti, narekujejo izgradnjo večjega objekta. Nakup zemljišča v velikosti 10.500 m² je bil opravljen v lanskem poletju. Na osnovi idejne zasnove objekta, ki ga je pripravilo švicarsko projektantsko podjetje Weber, so nadaljnje celotno projektiranje, nadzor, inženiring zaupali slovenski uveljavljeni projektantski družbi Savaprojekt, d.d., iz Krškega. Proizvodni del objekta predstavljata dve hali dolžine 100 metrov, od katerih bo druga hala izdelana v dveh etažah. Skupna površina proizvodnega dela znaša skoraj 7500 m², kar je trikrat več, kot imamo sedaj. Upravni del je razporejen v tri etaže v skupni površini 2300 m². Sledi pa še izbor izvajalcev za energetski ter elektroinstalacijski del. Predviden je zaključek vseh del do junija 2012 ter v jeseni v prihodnjem letu tudi preselitev v nove prostore.

Celotna investicija skupaj z vrednostjo zemljišča in tehnološko opremo znaša 13 mio EUR. Del finančnih sredstev prispeva lastnik, ostali del sredstev pa se bo zagotovil z najemom kreditov. Na razpisu so prejeli tudi del finančnih sredstev z javnega razpisa agencije JAPTI za spodbujanje tujih neposrednih investicij v Sloveniji.

→ prešla v 100 % last švicarskega Belimed oz. holdinga Metall Zug. Z novim poslovno-proizvodnim objektom bomo pridobili možnosti za hitrejšo rast družbe. Predvsem želijo v čim krajšem času prevzeti v izdelavo tudi nekatere nove, druge Belimedove programe, ki se sedaj proizvajajo v sestrskih družbah v tujini.

V nadaljevanju je dejal, da so izgradnjo celotnega objekta zaupali gradbenemu podjetju CGP, d.d., iz Novega mesta. Predviden zaključek vseh del je do junija 2012, prihodnjo jesen pa se naj bi v nove prostore tudi preselili. Kot je še povedal Zupančič, bodo po predvidevanjih v prihodnjih treh letih zaposlili še najmanj 50 sodelavcev.

G. Niklaus Sauter in dr. Peter Verlič sta v svojem nagovoru poudarila predvsem uspešno sodelovanje med Občino Grosuplje in podjetjem, dr. Peter Verlič pa je ob tem še posebej pozdravil nova delovna mesta v naši občini. Zadovoljstvo ob tem dogodku je izrazil tudi g. Marjan Pezdirc. Kot je dejal, si želi, da bo nov objekt postal pomembna referenca gradbenega podjetja CGP, d.d.

Pozdravnim nagovorom je sledil osrednji dogodek, simboličen izkop, ki po besedah direktorja družbe Belimed, d.o.o., predstavlja prvi in pomemben korak na nadaljnji uspešni poti podjetja. Gradnja novega poslovno-proizvodnega objekta se je tako tudi uradno pričela.

Nakazila sredstev Občine novorojencem

Občina Grosuplje je pred časom s Poštno banko Slovenije, d.d., podpisala dogovor o sodelovanju pri prejemkih za novorojenčke. Tokrat pa so na Občini prejeli tudi prvo odločbo, po kateri bo Poštna banka Slovenije novorojenčku nakazala dodatnih 30 €.

Zato predlagajo na Občini Grosuplje, da se starši odločite za možnost nakazila na Hrčkovo knjižico Poštne banke Slovenije.

Več o tem si lahko preberete v dokumentu Nakazila sredstev občine novorojencem. Vloga za dodelitev denarnega darila staršem za novorojenca je dostopna na spletni strani Občine Grosuplje www.grosuplje.si, pod rubriko Aktualno, Obrazci za vloge.

Po www.grosuplje.si - Jana Roštan
povzel Jože Miklič

Odprtje vaškega središča Rožnik

V Rožniku so ob 800. obletnici prve omembe vasi odprli in blagoslovili vaško središče. V lepo urejenem vaškem središču so položili tlakovce, zgradili kamnito škarpno ter ga primerno ozelenili s travnimi površinami. Prva ideja o ureditvi vaškega središča seže celo v leto 1999. Nato se je predvsem po zaslugi Martina Tomažina in drugih zagnanih sovaščanov ter s pomočjo krajevne skupnosti in Občine Grosuplje počasi le začela oblikovati končna podoba. Že lansko jesen so na mesto nekdanje stare propadle lipe posadili novo, ki se je dobro prijela. V nedeljo, 2 oktobra 2011, pa so ob lepem sončnem popoldnevu pripravili odprtje tega središča.

Jože Miklič

Ob odprtju je vaščane Rožnika, prav tako pa tudi vse ostale prisotne, med njimi poslanko go. Alenko Jeraj in več občinskih svetnikov, obeh duhovnikov dr. Eda Škulja in dr. Franca Oražma, predsednika KS Škocjan Jožeta Krašovca, in v imenu podžupanov Dušana Hočevarja in Iztoka Vrhovca, vse zbrane nagovoril župan dr. Peter Verlič. Kot je dejal, občina Grosuplje postaja vedno bolj mestna, vendar s še vedno čudovitim podeželjem. Tudi v teh krajih ljudje potrebujejo neko točko, kjer se lahko srečujejo in zadržujejo v prijetni družbi. Lepo urejeno vaško središče Rožnik bo namenjeno prav temu. Za tem je vaško središče blagoslovil škocjanski župnik dr. Edo Škulj ob prebrani božji besedi, ki je govorila, kakšni naj bi bili medsebojni odnosi, da bi bilo življenje med ljudmi čim lepše.

V kulturnem delu so s petjem in glasbo nastopili kvartet Sever in prijatelji, Petra in Ana Virant, Drago Elikan in Štefan Zrnc ter člani in članice Kulturnega društva Škocjan. Program je povezovala Maja Sodja. Prireditvi je sledilo prijetno druženje ob klepetu in dobri postrežbi, za katero so poskrbeli prijazni vaščani in se jim obiskovalci zanjo najlepše zahvaljujemo.

Kljub temu, da je stari idilični svet odmrll tudi v Rožniku, na novo posajena lipa in rože na mnogih oknih govorijo, da življenje, sicer ne v izobilju, vendarle teče naprej tudi v tej vasi, od koder je doma moja mama Štefka in kjer sem v najbolj nežnih letih pri stari mami Ani in z zanimivimi sosedi preživel nekaj najlepših trenutkov, ki me še danes božajo z nepozabnimi spomini.

Nekaj etnoloških in zgodovinskih zanimivosti Rožnika

Otvoritve se je poleg domačinov, ki so lepo poskrbeli za postrežbo, udeležilo tudi veliko rojakov, ki so raztreseni po vsej Sloveniji in po svetu, pa tudi novih vaščanov, ki so se naselili v bližnje počitniške hišice. Treba je povedati, da je vas Rožnik štela pred 1. svetovno vojno približno trikrat toliko prebivalcev, kot jih šteje zdaj. Naselje pa ni bilo nikoli v zgodovini prav posebej bogato, a se s trdim kmečkim delom in nabiralništvom le preživelo. Zdaj so v vasi samo še 4 kmetje.

Dr. Boris Kuhar je ob 800. obletnici prve omembe vasi Rožnik nanizal, kako se je s časom spreminjalo ime vasi od Roženpaha do Rožnika ter dodal cel kup drugih zanimivosti. Pri tem je treba povedati, da je dr. Kuhar v svojih mladih

letih hodil kot mlad etnolog in raziskoval kraje v škocjanski fari ter je napisal tudi knjigo Odmirajoči stari svet vasi in obširno doktorsko disertacijo. Iz tega obdobja, pa še nekaj tudi prej (1948, 1963 do 1965), obstajajo risbe, fotografije in filmi. Del tega gradiva so uporabili na priložnostni razstavi.

O nastanku imena Rožnik kroži več različnih legend, v starih zapisih pa boste našli, da je bilo zapisano Rossenbach, Cvetličnik in nato šele Rožnik, pa tudi to, da je tu nekje bil nekoč gradič oziroma gradišče, a točna lega še ni dokazana. Dokazano pa je, da je še po drugi svetovni vojni živel Grof z veliko začetnico, ki je svoj čebelnjak zbil kar iz lesenih zabojev odvržene vojaške municije. Druga svetovna vojna je temu kraju prizadejala mnogo gorja, še več pa »svoboda«.

Kot je dr. Kuhar med drugim dejal, se je vas Rožnik močno ukvarjala z izdelavo zobotrebcev, ki so jo poimenovali kar »klingfabrko«, kar je na drugi strani povzročilo, da je propadlo gojenje in predelava lanu, saj so si odslej ljudje lahko za denar od zobotrebcev kupili oblačila v trgovinah. Najvažnejše poljedelsko opravilo v teh krajih je predstavljala pridelava prosa. Pomembna prehrana do kolin, ali pa kar vso zimo, pa so bili polhi in ptiči. Polhanje je sicer v teh krajih ohranjeno še danes, vendar le kot lovska zabava in družaben dogodek.

Predno se zavije v vas Polico proti gasilskemu domu in cerkvi, je na nasprotni strani dostopne ceste v vas pred nekaj leti zrasel nov zaselek stanovanjskih hiš. Na vrhu samega grička, s krasnim pogledom proti Krimu in še lepšimi večernimi zahodi, si je Boštjan Romih z ženo Laro – arhitektko – postavil hišo, v kateri živijo kot v pravljici skupaj s tremi otroki – Roso, Danom in najmlajšo, sredi letošnjega julija rojeno Lilo. Tiste ga poznega popoldneva, ko sem se vrnil z enodnevnega terenskega dela, njegova žena pa z opravkov, je bil Boštjan varuška, a sta mu starejša dva otroka že kar dobra pomočnika – to se vidi že na prvi pogled. Oba sta namreč zelo pridno pomagala nositi sladke dobrote na teraso, kjer sva z Boštjanom trgala utrinke iz njegove bogate radijske, televizijske in tudi siceršnje voditeljske, pa ne nazadnje tudi pevske kariere.

Jože Miklič

Radijski in televizijski voditelj Boštjan Romih je naš občan.

Boštjanove korenine

Predno sem odšel na pogovor, sem se »oborožil« z nekaterimi podatki z interneta o njem in ugotovil, da je točno 21 let mlajši od mene – rojena sva istega dne, zato so si morda tudi nekatere najine značajske poteze dokaj blizu. Boštjan pa ob tem pove, da je tudi njega mama rodila na svoj rojstni dan in zgodbo še razširi ter pove, da je tudi pevka Nuša Derenda svojega sina rodila 30. marca in prav tako na svoj rojstni dan.

Že prvo vprašanje o njegovih koreninah, ki sem ga »skonstruiral« z interneta, pa zastavim napačno! Rodil se je res v Slovenj Gradcu, a se je tam samo rodil, ker je bila takrat neka moda, da so ženske iz celjske regije hodile rojevati v Slovenj Gradec. Sicer pa je s starši živel v Gotovljah pri Žalcu, od koder je doma njegova mama. Očetove korenine pa sežejo še na Kozjansko, točneje v Šentvid/Planina pri Sevnici. Potem preskočiva osnovno in srednjo šolo in vsa njegova mladostniška pota ter pristaneva kar v zakonskem jarmu, ko sta se poročila z Laro, s katero sta se spoznala v pevskega zboru.

Kako so Romihovi prišli na Polico?

Ob vprašanju, kako to, da sta se z ženo odločila za Polico, pove, da sta prej živela v Klečah pri Ljubljani. Na Polico sta le prihajala k prijateljem na obisk. Bilo jima je všeč. Ko pa sta iskala parcelo za gradnjo svoje hiše, je bil eden od glavnih kriterijev sončna lega, malo odmaknjeno od vsakodnevnega mestnega vrveža ter svež zrak. Ker sta prvo parcelo zamudila za kakšnih štirinajst dni, jima je lastnik te parcele s Police pomagal poiskati drugo. Pri postavljanju dodatnih kriterijev za izbiro parcele, kje bo stala njihova hiša, pa otroci še niso mogli sodelovati, saj je bil sin Dan star komaj kakšen mesec, Rosa pa tri leta.

Pri tem Boštjanu povem še dodatne »kriterije«, ki sta jih ob svoji izbiri dobila, ko sta prišla v grosupeljsko okolje. Še pred nekaj desetletji je veljalo, da je to zaostalo okolje po takratnih družbenih kriterijih in so nas »ljublanske srajce« zaničevale, da je stari šmarski predor naše okno v svet, ko smo odhajali po znanje in delo v Ljubljano, ali pa še naprej s trebuhom do skrajnih severnih meja Evrope. Mi pa se jim nismo dali in smo jim že takrat radi odgovarjali, da ljubljanskosrajčniki zaradi megle ne vidijo prav dobro in da so ta predor njihova »vrata v špajz«. Zato so menda naredili še dva predora!? Pred leti pa so začeli tako masovno vdirati v naše kraje, da bi kmalu zasedli tudi vse vrtce, šole, zdravstveni dom in še kaj drugega. Iz tega se menda vidi, da Grosuplje že ni več zaostalo območje – ima le še nekaj težav, ki pa so se ne napokičile tudi pred kratkim z nedorečeno politiko, a jih bomo že rešili v nekaj letih.

Kako postaneš radijski in televizijski voditelj?

V ta »poklic« je Boštjan padel malce po naključju, malce zaradi veselja, talenta in želje, malce zato, ker so ga drugi videli v tem poslu, malce pa tudi zaradi svojih korenin, saj je nje-

gova stara mama bila ljudska pesnica, recitatorka, odlična pevka, pisala je govore, pa tudi njegov brat je čisto po naključju postal radijski voditelj. Nato se je po bratovih stopinjah preizkusil tudi sam kot radijski napovedovalec. Pozneje ga je spet po naključju zaneslo na televizijo. Pri vsem tem pravi, da je dobro tudi, če imaš malo sreče. Oddaja Na zdravje, ki se na televiziji odvija že kar nekaj let, je še vedno med bolj gledanimi oddajami. Ampak Slovenci smo tudi taki, da nekaj domačega radi dokaj hitro skritiziramo. Pa imamo ogromno potencialov tudi v domači glasbi, kot na primer Avsenike in Slake ter še cel niz drugih dobrih glasbenikov.

Tudi Boštjan ima dober glasbeni talent. Ima lep, žameten baritonski glas, ki se ga v stroki poimenuje običajno poimenuje 1. bas. Občasno pa prime za kitaro in če se ne motim tudi za kontrabas. Na enem od YouTube posnetkov pa sem ga »zasledil«, kako igra domačo glasbo v rok izvedbi skupaj s svetovnim prvakom na frajtonerici Mihom Debevцем z Rakitne. Zato ga še povprašam, koliko se ukvarja z glasbo, pa pravi, da skoraj nič. Posnetek je bil narejen na oddaji Lada Bizovičarja in Jurija Zrnca, ko je tudi on »not' padu«. Za to priložnost je napisal eno pesem in je potreboval izjemno virtuoznega harmonikarja. In to Miha nedvomno je. Pri tem mu povem še, da je Miha prve gumbe na harmoniki iskal s pomočjo mojega kolega Marjana, s katerim smo pred mojim uredništvom lokalnega časopisa skupaj z mojim bratom igrali v instrumentalnem triu. Ob tem pa mi Boštjan zaupa, da se je tudi on nekaj časa hodil učiti frajtonerico k Andreju Svetlinu, ki že kar nekaj let poučuje na Glasbeni šoli v Grosupljem. Prizna pa, če bi želel, da bi zaigral kaj bolj zahtevnega, da bi moral veliko trenirati.

Boštjan kot družinski človek

Boštjana srečujemo v različnih okoljih, kjer se javno srečujejo družine, pa tudi pred rojstvom najmlajše članice družine Lile je dal kar nekaj lepih izjav o odnosih v družini. Zanimalo me je, kako gleda na splošno na slovenske družine. Pravi, da v medijih zastopa takšno mišljenje, je razlog preprost, saj dejansko tako živi. To se je videlo tudi ob samem pogovoru, saj sta Dan in Rosa bila z nama »soudleženca«, pa tudi »komentatorja« najinega pogovora – ampak to v tistem pravem prijetnem smislu. »Res je, da tudi sicer zelo navijam za družino, saj se mi zdi, da se človek še na najboljši možen

način osebno in čustveno realizira. Družinska izkušnja je krasna za vsa področja v življenju, tako poslovna, kot kakršnakoli druga. Človek, ki je izdelan v družini, se mi zdi, drugače funkcionira tudi v vsakdanjem življenju, ki bi ga vsakemu privoščil. Sem pa zelo glasen zagovornik, da nikogar ne smeš siliti v to.«

Cilji za prihodnost?

Oddaja Na zdravje ima letos precej spremenjen koncept, zato bo treba vložiti veliko dodatnega dela. Prek glasovanja gledalcev za pesem sezone bodo naredili nekaj uspešnic. Na Radiu 1 se trenutno odloča o nekem novem angažmaju, vendar še ni čisto prepričan, če bi ga zagnal. Sem ter tja prevzame kakšen tečaj javnega nastopanja, ali pa kakšno vodenje prireditve. Ostali dnevi, predvsem popoldnevi, so pri njem že dokaj zapolnjeni, čas pa kar prehitro teče. Zato se občasno ustavi in se vpraša, ali naj ima družino zato, da bo tudi kaj z njo, ali samo zaradi izpolnjene številke. »Prav zaradi tega se moram izogibati, da bi preveč delal čez vikende«, mi še zaupa.

Sodelovanje s krajem?

Ker sva bila z njegovo ženo Laro, ki sodeluje v iniciativnem odboru za gradnjo nove šole na Polici, že v stiku prek Grosupeljskih odmevov, in ker je Boštjan omenil, da prevzame tudi kakšno vodenje prireditve, ga povprašam, če bi bil pripravljen prevzeti kakšno vodenje prireditve na občinski ravni. Pravi, da so kot novopriseljeni še precej »mladi in nevrščeni s krajem«, vendar so

načeloma vrata pri njem tudi za take pobude vedno odprta.

Ob tem zelo spontano pove, da je bil eden od razlogov za preselitev na Polico tudi šola, saj so prepričani, da se z otroki v takem okolju dela bolj individualno in da so stiki med učitelji in učenci ter straši v vseh smereh bolj pristni. To Romihova jemljeta kot privilegij. Po dobrem letu pravita, da je učiteljski kader odličen, je pa res velika prostorska stiska v tej stari poliški šoli.

Boštjan se rad sprehodi po okoliških gozdovih in pobere kakšno gobo, ki jih je tod okoli kar nekaj. Lansko leto je bila bera kar bogata, še posebej z goblicami.

Grosupeljske odmeve »prelista« redno in je na tekočem z dogajanjem v občini. Hčerka Rosa hodi v grosupeljsko glasbeno šolo, sicer pa cela družina hodi plezat na plezalno steno v dvorano Brinje ali pa v prostore Planinskega društva Grosuplje na Adamičevi – sekcija Ascendo.

Je pa res, da so v teh dveh letih spoznavali vedno neke nove stvari, ki jih Grosuplje skupaj z zaledjem ponuja in da je zato čedalje manjkrat treba v Ljubljano. Všeč mu je, da so Občina, Upravna enota, Pošta in še nekatere druge dejavnosti sorazmerno blizu in če rabiš, da si nekaj urediš, lahko to dokaj hitro urediš.

Ko sem prihajal tistega dne na Polico, sem morda preveč razmišljal, kako bo sploh stekla naša komunikacija, a ko sem odhajal, sem imel občutek, kot da se poznamo že desetletja. Skratka: Odprtost je bilo čutiti v zraku - ljudje, ki znajo komunicirati ne samo poklicno, ampak tudi v življenju taki so.

Spoštovane nekdanje sošolke in sošolci iz osnovnošolske generacije 1990/1991.

Letos poteka že 20. leto, odkar smo zapustili osnovnošolske klopi in se odpravili na nadaljnje izobraževanje v srednjo šolo oziroma poklicni poti naproti. V tem času ste nekateri organizirali ali pa bili prisotni na razrednih obletnicah valet, ki so potekale v individualni organizaciji.

Na predlog nekaterih sem se skupaj s predstavniki razredov odločil, da z vašo pomočjo in s pripravljenostjo letos organiziramo in pripravimo srečanje celotne generacije, ki je zaključevala osnovno šolo junija leta 1991, ko se je osamosvajala naša država. Takrat je Osnovno šolo Louisa Adamiča Grosuplje zaključevalo 6 razredov in sicer 4 razredi na enoti Tovarniška (8.a, 8.b, 8.c in 8.d razred) in na enoti Adamičeva 2 razreda (8.a in 8.b razred). Ker so nas zadnje leto (8. razred) premestili v različne oddelke, je sedaj priložnost, da se srečamo tudi z ostalimi sošolci in sošolkami, s katerimi smo »gulili« šolske klopi in so nam ostali v prijetnem spominu.

Srečanje bo v soboto, 3. decembra 2011, od 19. ure naprej v Gostišču KR PAN.

V imenu organizacijske skupine Leon Lobe, nekdanji sošolec

S konjsko vprego in zapravljiščkom čez Perovo na Mali Lipoglav!

V nedeljo, 25. 9. 2011, se je v priložnostni povorki vesela družba s konjsko vprego na čelu odpeljala pred Boštjančičevo hišo – ulica Pri mostu, kjer sta praznovala zlato poroko Elvira Jožefa in Ivan Boštjančič (po domače pri Figarjevem Ivanu). Pot se je nato vijugala čez avtocesto, na Perovo, kjer živita hčerka Elvira in sin Ivan s svojima družinama. Tu je pričakalo kar nekaj sosedov, še posebej mlajših, ki so kot nekoč, čakali na bonbone, ki sta jih zlatoporočenca trosila med radovedneže. In tako sta Potokarjeva konjička v zmernem drncu, z občasnimi postanki, vztrajala vse do gostilne Pri Jakopcu na Malem Lipoglavu, kjer je bilo že vse pripravljeno za slavlje, tako z jedačo kot pijačo, torto, za dobro glasbo izpod Matičevih prstov na diatonični harmoniki, pa tudi sem ter tja se je kakšno znano ljudsko zapelo.

Zlata poroka Elvire in Ivana Boštjančič

Zlatoporočenca Elvira in Ivan skupaj z hčerko Elviro ml. in sinom Ivanom ml., njunima zakoncema Egonom in Darjo ter tremi vnuki in vnukinjo.

Pravzaprav je tega dne preteklo že dva dni več kot 50 let, ko sta si Elvira in Ivan obljubila zvestobo do groba pred matičarjem in pred Stvarnikom. Takrat sta jima bili priči Lojze Laškak in Lojze Zupančič, to pot pa sta bila priči kar vnukinja Klavdija (hčerka Ivana ml.) in vnuk Tadej (sin Elvire ml.). Prišel pa je tudi pravi matičar, g. Franci Javornik, ki jima je (in vsem ostalim) namenil veliko toplih besed.

Na kratko smo slišali tudi nekaj o bogati prehojeni njuni življenjski poti. Ko sta si ustvarila družino in sta se jima rodila hčerka in sin, sta gradila tudi svojo hišo. Uspešno sta opravljala svoja poklica – mama Elvira kot dobra kuharica v tovarni Motvoz in platno, oče Ivan pa kot kjučavničar v Kovinastroju. Tudi dela v kraju se nista izogibala. Oče je bil med drugim vrsto let gasilec v Prostovoljnem gasilskem društvu Grosuplje, kjer je kar nekaj let bil šofer in celo poveljnik.

Spoštovana ga Elvira in g. Ivan!

Zdaj kot upokojena lahko z zadovoljstvom zreta nazaj na skupaj prehojeno pot ter se ob pogledu na že odrasle vnuke in vnukinjo z radostjo v srcu spominjata vajinih skupnih začetkov. Z vama pa na poseben način praznujemo tudi občani Grosupljega, ki vaju poznamo že vrsto let in sta vedno s svojim zgledom in kleno besedo v odločilnih trenutkih sejali med ljudi pravo mero življenjskega optimizma. Želimo vama še veliko let skupnega življenja v sreči in zdravju, v krogu vajinih najbližjih, ob vajini družini, otrocih, vnukih ter ob srečavanju z Grosupeljčankami in Grosupeljčani, ki vaju spoštujejo, cenijo in vaju imajo radi.

Vsa zbrana družba.

Jože Miklič

Teden otroka v enoti Zvonček v Žalni

»Biti z otrokom je zdravilo za dušo.« V vrtcu Zvonček v Žalni se tega zavedamo in zato smo v tednu otroka pripravili še prav posebej zanimive dejavnosti za naše otroke. Ker bomo letos spoznavali glasbila in glasbo v celotnem okviru, smo medse povabili harmonikaša Tonija Okorna, ki nam je predstavil harmoniko kot glasbilo, nam zaigral nekaj skladb, mi pa smo mu z veseljem prisluhnili. Odpravili smo se na pohod na Plešivico in imeli vadbene urice v telovadnici, kjer smo izvajali različne gibalne dejavnosti. Gospod in gospa Dobovšek iz Žalne sta nam že tradicionalno v tednu otroka predstavila poklic »glinar«, otroci pa so lahko iz gline izdelali dve posodici za spomin. Na obisku smo imeli tudi ansambel Jan kvintet, ki nam

je priredil pravo malo veselico, čeprav brez gasilcev in čevapčičev. Predstavili so nam glasbila: klarinet, klavirsko in diatonično harmoniko ter bariton. Otroci so tako spoznavali in poslušali različne zvoke glasbil, glasbeniki pa so na koncu zaigrali kar nekaj skladb, tako da se je zvok razlegel po Žalski dolini. Ob zaključku tedna otroka smo strokovne delavke otrokom zaigrale glasbeno pravljico Janeza Bitenca »Tri muce«, nad katero so bili otroci prav navdušeni. Tako smo zaključili naš teden otroka, veselimo pa se že vseh prihodnjih dni, ki prihajajo, saj nam vsak dan v vrtcu mine v smehu in igri.

Otroci skupin Žabice in Mavrica z vzgojiteljicami

Krajani Št. Jurija za izletu v smaragdnam Posočju

Turistično društvo Št. Jurij nadaljuje s svojimi aktivnostmi tudi v sklopu organizacije izletov za krajanje z namenom predstaviti in spoznati našo lepo deželo. Tako smo v soboto, 10. septembra 2011, organizirali izlet v Posočje. Zbrali smo se pri novi osnovni šoli v Št. Juriju ter se z avtobusom odpeljali naprej proti Grosupljemu in Ljubljani, kjer so vstopili še ostali udeleženci izleta. Pot smo nadaljevali proti Ratečam, kjer smo naredili kratek postanek, nato pa se odpeljali naprej proti Italiji, do Rabeljskega jezera, ki se nahaja v italijanski občini Trbiž, v Julijskih Alpah, v neposredni bližini prelaza Predel. V sončnem jesenskem dnevu smo uživali v lepotah jezera ter si vzeli čas za malico in prijetno družje-

nje. Nato smo se povzpeli do mejnega prehoda Predel ter se spustili po najbolj slikoviti gorski cesti v dolino Log pod Mangartom. Pred nami se je razprostrl pogled na čudovito dolino, k vsei lepoti pa je pripomoglo tudi sončno, še pravo poletno vreme. Pot smo nadaljevali v dolino Trente, do enega najlepših kraških izvirov v naših gorah, do izvira reke Soče. Med potjo smo spoznavali raznolikost flore in favne, občudovali planine ter visokogorje, ogledali smo si tudi korita reke Soče. V osrčju doline Trente smo si vzeli čas za kosilo. Pot smo nadaljevali ob Soči, ki nas je s svojo smaragdno – zeleno-modro barvo spremljala vse do Gorice, do kraja Solkan, kjer teče pod največjim kamnitim

lokom na svetu, od tu pa smo nadaljevali pot proti Vipavski dolini do Štanjela. Za nami je bil kar velik del poti in smo si najprej vzeli malo časa za počitek, nato pa nadaljevali z vodenim ogledom Štanjela. Ogledali smo si ozke ulice s kamnitimi hišami, ki vsebujejo raznolike kamnoseške izdelke, še posebej se nam je v spomin vtisnila kraška hiša z lepo ohranjenimi kamnitimi žlebovi, vaški vodnjak, Ferrarijev vrt, galerija Lojzeta Spacala, štanjelski grad in cerkev sv. Danijela ter stolp na vratih. Večer smo zaključili z lepimi vtisi z izleta, sledila je še vožnja do doma, kamor smo prispeli v poznih večernih urah.

Tanja Kadunc

Parketarstvo Rajko Novak s.p.

Polaganje vseh vrst parketov in laminatov, tekstilnih in plastičnih podov ter obnova parketov

Nabava in dostava vseh podov.

Tel 041 / 658 – 955

e-pošta:
novak.rajko@siol.net

22. svetovni skavtski jamboree Švedska 2011

Združenje slovenskih skavtov in tabornikov se je v letošnjem poletju odpravilo na 22. svetovni skavtski jamboree na Švedsko

Geslo svetovnega srečanja: PREPROSTO, SKAVTSTVO!

Pomen besede Jamboree: Ime Jamboree je izbral lord Baden-Powel (začetnik - ustanovitelj svetovnega skavtskega gibanja). To je poimenovanje srečanj vseh skavtov sveta, ki je na sporedu vsaka štiri leta, vsakokrat na drugi celini. Na prvem skavtskem Jamboreeju leta 1920 v Olimpiji je Baden Powell dejal: »Ljudem pomeni JAMBOREE različne stvari, vendar bo od tega leta dalje beseda jamboree imela poseben pomen. Povezana bo z največjim srečanjem mladih, kar jih je kdaj bilo.« Švedska je bila pred sedmi leti izbrana za gostiteljico svetovnega srečanja skavtov. Organizatorica Jamboreeja je bila Svetovna skavtska organizacija (WOSM), dogodek pa ne bi mogel uspeti brez pomoči tisočev prostovoljcev z vsega sveta. Svetovno srečanje je bilo namenjeno mladim, starim od 14 do 17 let, preživeti v naravi.

Tudi grosupeljski skavti in taborniki smo se prijavili v odpravo. Priprave na to 22. svetovno srečanje skavtov in tabornikov so se v Sloveniji začele v letu 2010. Preko celega leta je bilo več srečanj; v Cerknici, v Ljubecni pri Celju, v Gorenju. Tu smo se srečali mladi pripravljenci skavti in taborniki, ki smo se odločili potovali na to veliko svetovno srečanje na Švedsko.

Na pripravah smo spoznavali: geografske podrobnosti države Švedske, jezik, kulturo, znamenitosti. Za naše popotovanje smo prejeli natančna navodila glede odprave. In tako je prišel dan, ko se je 280 mladih 17. 7. 2011 zbralo v Ljubljani na parkirišču Dolgi most, kjer smo napolnili avtobuse z veliko prtljage in se odpeljali na nočno vožnjo proti

Nemčiji.

Zjutraj smo prispeli v Berlin, postavili šotore in se odpravili na raziskovanje Berlina. Ogledali smo si Alexander Platz, Reichstag, Postdamer Platz, Check Point Charlie, East Side Gallery in mnoge druge zanimivosti Berlina. Po raziskovanju Berlina smo prenočili v kampu, od koder smo se naslednje jutro odpravili proti Rostocku. V Rostocku smo se vkrcali na trajekt, ki nas je odpeljal na Dansko. Na poti do København smo se ustavili še v Monu, kjer smo si ogledali klife. Klif ali pečina je navpična, strma, kamnita obala. Pogled na to čudovito stvarstvo narave nas je očaral. Po ogledu naravnih znamenitosti in posebnosti Danske smo se odpeljali do kampa Gurreddam, kjer smo prenočili. 22. julija smo si po zajtrku ogledali København in njegove lepote, med drugim Malo morsk deklico, staro пристanišče Nyhavn, nakupovalno ulico Storget, kraljevi dvorec. Dan je minil, kot bi mignil in bil je večer ter vrnitev v kamp v Gurreddamu, kjer smo preživeli čudovito noč v prečudovitem okolju skavtskega centra. Naslednji dan smo se odpravili še proti zadnji prestolnici našega potovanja do Stockholma. Peljali smo se mimo Lunda in Karlskrona. Ustavili smo se na drugem največjem švedskem otoku Ölandu. Tam nas je čakala odlična večerja in večerni program, potem pa smo nadaljevali našo pot naprej proti Stockholmu. Toda pred Stockholmom nas je čakal še en otok - SKAVTSKI OTOK. Otok, ki je namenjen samo skavtom, otok Vässarö. Na njem smo preživeli čudovita dva dneva, kjer so nam lokalni taborniki pripravili skavtski

program. Na otoku smo že začutili utrip Jamboreeja, saj so tu bili tudi skavti iz Braziliije in Švice.

Na zadnji dan poti pred prihodom na Jamboree smo prispeli v Stockholmu. V švedski prestolnici smo si ogledali staro mestno jedro, kraljevo palačo, muzej na prostem skansen. Nato pa je bila pred nami le še vožnja do Jamboree prostora, kjer smo ostali 11 nepozabnih dni v družbi skavtov in tabornikov s celega sveta, različnih kultur, jezikov, navad.

Prispeli smo na kraj dogodka - v vas Rinkaby na jugu Švedske. Tu je potekal 22. svetovni Jamboree 2011. Za 800 nogometnih igrišč veliko polje je za 11 dni postalo dom 40.000 skavtom in tabornikom iz 161 držav sveta.

Ta ogromen tabor, ki je v premeru meril približno 6,4 kilometra, so sestavljali štiri podtabori, poimenovani po letnih časih. Vsak s približno 10.000 ljudmi iz 161 držav. Že na začetku, ko smo začeli srečevati Indijance, Afričane, Malezijce, ko so prihajali nasproti in stiskali roke v pozdrav, je bilo nenavadno. Tu življenje ni bilo nikoli dolgočasno.

Dan v taboru se je začel z dviganjem zastav. Razdelili so nam zastave in protokol dviganja je bil v teku. Dnevi v taboru so imeli vnaprej določen raspored dejavnosti. Udeležba pri dejavnostih je bila prosta. Člani tabora smo se odločali, kdo bo kuhal, pospravljaj, kdo bo sodeloval v različnih aktivnostih kot: predstavitev države, kulinarike države ... Lahko smo se odpravili na pot pre-

Odhod slovenskih skavtov z Dolgega mosta.

Razdelitev zastav udeležencem pred dviganjem.

Ponosno smo nosili našo slovensko zastavo.

živetja, v leseni zabavišni park, verski center ali pa se vključili v aktivnosti od cirkusa do ledenega plezanja. Organiziran je bil tudi »camp in camp«, kjer so se udeleženci odpravili na različne konce Švedske. Živeli smo preprosto skavtsko v naravi. V središčih podtaborov se je vedno zadrževalo veliko ljudi, saj so bile tam trgovina, banka, info točka, lekarne in zdravstvene ambulante, različne gostilne s ponudbo hrane iz različnih držav, cirkus in druge posebnosti podtabora. Primer: v podtaboru Poletje smo imeli peščeno plažo z brezalkoholnimi koktajli in vodne igre. V podtaboru Zima drsališče ter ladijske kontejnerje s snegom, v Jeseni planetarium, v podtaboru Pomlad, namenjenem odraslim skavtom, ki so s seboj pripeljali tudi otroke, pa je bil organiziran otroški vrtec. Na obrobju so postavili tudi pravi Tivoli z gugalnicami, vrtljaki, konjskimi dirkami ... in prav vse je bilo narejeno iz lesa in na »človeški pogon«. Človek in narava lahko živita in preživita.

V okviru Jamboreeja so se zvrstili trije veliki dogodki, ki so prav vse skavte združili v osrednji areni. Na začetku nas je pričakal veličasten sprejem, program z glasbo, besedo in plesom ter čudovit mimohod zastav vseh udeležencev tabora. Sledila je predstavitev in sprejem tabornikov in skavtov iz 161 držav. Ob zanimivem programu in gostih so nas v času življenja na Jamboreeju obiskali pomembni gostje. Na zaključni ceremoniji je svoj pečat dal švedski kralj Karl Gustav XVI. in njegova žena kraljica Silvia. Imel je tudi nagovor in dejal: »Pozdravljeni, skavti! Sem skavt in sem ponosen na to!« Gost je bil tudi svetovno znani Bear Gryll, predsednik svetovne skavtske organizacije. Ob vseh mogočih aktivnostih v taboru in visokih obiskih smo zares začutili pravi duh prijateljstva, ki ga lahko zagotovi le 40.000 mladih, in spoznali, kako številčni mladini celega sveta veliko pomeni živeti z naravo. Zaključno slovesnost so nam popestrili

Gost Bear Grill.

Pogled iz zraka na prostor Jamboreeja.

z veličastnim ognjemetom, znanimi glasbeniki, kot so Europe, Kate Ryan itd. Zaključek 22. svetovnega srečanja skavtov je bil fantastičen. Celotna zaključna prireditev je bila višek Jamboreeja.

V času naše odsotnosti od doma pa so naši domači in ostali začutili naše radostno, navdušujoče življenje in vzdušje nas mladih na 22. svetovnem srečanju skavtov prek spletnih strani, kajti redno smo se oglašali.

Po norem doživetju, tisočerih nasmejanih obrazov in na stotine novih poznanstev na Jamboreeju na Švedskem smo se odpravili na pot proti domu.

Po odhodu iz tabora Jamoreeja, 8. 8. 2011, smo si ogledali še Ale stenar in Ystad. Odpočili smo se tudi na plaži. Zvečer pa se vkrkali na trajekt do Rostocka. Nato pa nas je čakala samo še dolga vožnja do Ljubljane, kamor smo v poznih urah srečno prispeli domov. Ob vrnitvi in snidenju s starši, prijatelji, je bilo lepo. Res velja: lepo je na svetu, a najlepše je doma. Sledilo je le še slovo, ločitev od prijateljev, zadnji

Prostor, kjer smo bili vsi zbrani.

objemi, pozdravi, obljube po snidenju in celo solza ob ločitvi ni bilo mogoče skriti, kajti v teh dneh smo spletli močne prijateljske vezi.

Nepozabna izkušnja Jamboreeja je, da se pozitivna energija mladih v skavtskem duhu preljuje v boljši jutri. Jamboree predstavlja vzgojo za mir in prijateljstvo, spoznavanje različnih kultur, običajev, šeg, navad. Jamboree za motiviranje mladih za aktivno sodelovanje pri odločanju in še mnogo več. Spletle so se vezi med ljudmi, ki se, če ne bi prišli na Švedsko, najbrž sploh ne bi nikoli spoznali. Na Jamboreeju se je pokazalo, da drugače misleči lahko sobivajo na istem prostoru. Udeleženci se morda pomembnosti tega zglada še ne zavedamo, prav gotovo pa se strinjamo, da je bil 22. svetovni skavtski tabor ena najboljših izkušenj, ki nas bo zaznamovala do konca življenja. In mnogo nas gotovo že zdaj načrtuje potovanje na 23. svetovno srečanje skavtov na Japonsko čez štiri leta.

Sem skavt in sem ponosen na to
Miran Sašek

Zaključek Jamboreeja.

Občinsko in regijsko gasilsko tekmovanje v Grosupljem

V soboto, 1. oktobra 2011, se je v Grosupljem ob gasilskem centru in na igrišču Osnovne šole Brinje odvijalo občinsko gasilsko tekmovanje, na katerem so tekmovala v organizaciji Gasilske zveze (GZ) Grosuplje prostovoljna gasilska društva iz grosupeljske zveze, hkrati pa je GZ Dobropolje organizirala tudi občinsko gasilsko tekmovanje zaradi tradicionalno dobrih odnosov, pa tudi zaradi koriščenja celotne infrastrukture, ki je za taka tekmovanja potrebna. Iz GZ Grosuplje se je udeležilo 62 ekip iz GZ Dobropolje pa še 30 – skupaj precej več kot 1000 ljudi, če dodamo še navijače in vso ostalo logistiko iz PGD Grosuplje, ki so med drugim poskrbeli tudi, da so tekmovalci dobili zasluženo malico.

Že naslednjo soboto, 8. oktobra 2011, pa je prav tako na istih prizoriščih potekalo regijsko gasilsko tekmovanje regije Ljubljana II. Najbolje uvrščeni v posameznih kategorijah na tem tekmovanju bodo nastopili naslednje leto na državnem tekmovanju.

Pred razglasitvijo rezultatov 1. oktobra zvečer so vse tekmovalce in tekmovalke nagovorili ter ob tem prav vsem tudi čestitali Janez Pezdirc - poveljnik GZ Grosuplje, Andrej Bahovec - predsednik GZ Grosuplje, dr. Peter Verlič - župan občine Grosuplje, Janez Pavlin - župan občine Dobropolje, Iztok Vrhovec - podžupan občine Grosuplje in predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Grosuplje ter Uroš Gačnik - poveljnik GZ Dobropolje.

Regijskega gasilskega tekmovanja v soboto, 8. oktobra 2011, pa so se udeležila najboljša gasilska društva, ki so v svojih GZ dosegla prva tri mesta iz 6 gasilskih zvez: Grosuplje, Dobropolje, Ivančna Gorica, Loški Potok, Ribnica in Kočevje. Poleg že omenjenih tekmovališč pri gasilskem

centru in Osnovni šoli Brinje se je tretji del odvijal tudi pri Kmetijski zadrugi Grosuplje.

Že ob 12. uri je tako pred Gasilskim centrom Grosuplje sledila razglasitev rezultatov za starejše gasilce in za najmlajše, ob 18. uri pa so na istem mestu podelili priznanja in pokale članom. Vse prisotne na regijskem gasilskem tekmovanju, ki se je odvijalo v Grosupljem, je pozdravil tudi podžupan in predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Grosuplje Iztok Vrhovec ter tudi v imenu Občine Grosuplje.

Rezultati najboljših grosupeljskih ekip na občinskem gasilskem tekmovanju po posameznih kategorijah in doseženi rezultati na regijskem tekmovanju

Pionirji

Občinsko tekmovanje – 1. Račna, 2. Velika Loka, 3. Šmarje – Sap. Skupaj se je udeležilo 10 ekip. Regijsko tekmovanje – 3. Račna.

Pionirke

Občinsko tekmovanje – 1. Račna, 2. Ponova vas. Skupaj sta se udeležili 2 ekipi. Regijsko tekmovanje – 3. Račna

Mladinci

Občinsko tekmovanje – 1. Čušperk, 2. Ponova vas, 3. Račna. Skupaj se je udeležilo 8 ekip. Regijsko tekmovanje – 2. Ponova vas, 3. Čušperk

Mladinke

Občinsko tekmovanje – 1. Račna. Udeležila se je 1 ekipa.

Člani A

Občinsko tekmovanje – 1. Čušperk, 2. Velika Loka, 3. Šmarje – Sap. Skupaj se je udeležilo 17 ekip. Regijsko tekmovanje – 1. Čušperk, 2. Velika Loka.

Članice A

Občinsko tekmovanje – 1. Šmarje – Sap, 2. Čušperk, 3. Velika Loka. Skupaj se je udeležilo 6 ekip. Regijsko tekmovanje – 1. Čušperk, 3. Šmarje – Sap.

Člani B

Občinsko tekmovanje – 1. Ponova vas, 2. Čušperk, 3. Račna. Skupaj se je udeležilo 8 ekip. Regijsko tekmovanje – 1. Ponova vas, 2. Čušperk.

Članice B

Občinsko tekmovanje – 1. Polica, 2. Čušperk, 3. Račna. Skupaj so se udeležile 3 ekipe. Regijsko tekmovanje – 2. Čušperk

Starejši gasilci

Občinsko tekmovanje – 1. Grosuplje, 2. Ponova vas, 3. Polica. Skupaj so se udeležile 4 ekipe. Regijsko tekmovanje – 1. Grosuplje, 2. Ponova vas, 3. Polica.

Starejše gasilke

Občinsko tekmovanje – 1. Ponova vas, 2. Velika Loka, Skupaj sta se udeležili 2 ekipi. Regijsko tekmovanje – 3. Ponova vas.

K tem pregledu rezultatov pa dodajmo še nekoliko drugačno statistiko! Po številu se je največ ekip udeležilo iz PGD Račna (9), sledi Ponova vas (7), Čušperk, Gatina, Polica in Velika Loka (6), Grosuplje, Šmarje – Sap (4), Veliko Mlačevo (3), Spodnja Slivnica, Zagradec in Žalna (2), Mala Ilova Gora, Malo Mlačevo, Št. Jurij in Velika Ilova Gora (1) ter Luče in Škocjan (0).

Pa še po naročilu vodstva GZ Grosuplje in tekmovanja (Bahovec, Pezdirc in Perko) naj zapišemo, da gre najlepša zahvala OŠ Brinje in njeni ravnateljici ge. Ireni za to, da se je lahko na športnih in parkirnih površinah ob šoli odvijal dobršen del obeh tako velikih gasilskih tekmovanj.

Jože Miklič

Del zbora gasilcev ob podelitvi priznanj in pokalov 1. oktobra priča o množični udeležbi. Poleg tega moramno opozoriti, da so podelitev priznanj in pokalov mladim in starejšim gasilcem opravili že sredi dneva.

Še (enkrat) o protipoplavni zaščiti Grosupeljščice - dopolnitev prispevka!

V prejšnjih Grosupeljskih odmevih v rubriki Novice z Občine, pod naslovom 6. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje, podnaslov Informacije, pobude in vprašanja svetnikov, na strani 8, drugo vprašanje Marjana Trobca (DeSUS), ki se je spet nanašalo na protipoplavno zaščito Grosupeljščice, o čemer je spraševal že na predhodni seji in je bil dokaj podroben odgovor že napisan v letošnjih julijskih Grosupeljskih odmevih na strani 29, dajemo naslednje dopolnitev:

Podžupan Dušan Hočevnar je v zvezi s tem pojasnil, da v tem trenutku na Občini čaka na recenzijo projekta. Je pa med drugim še dodal, da na tako recenzijo čaka 180 načrtov iz vse Slovenije. Med njimi je tudi zadrževalnik Veliki potok. Če pa to postavimo v "realen okvir", lahko Občina recenzijo pričakjuuepo grobi oceni (čez palec!) šele v nekaj letih. Dodatno je

podžupan še pojasnil, da Občina še vedno vztraja na tem (kot v mandatu bivšega župana Janeza Lesjaka), da se mora najprej zgraditi zadrževalnik, šele nato se lahko izvajajo protipoplavni ukrepi na samem potoku Grosupeljščice. Glede na osebne več kot 30-letne izkušnje s takimi projekti (in tudi prav s tem!!!) dodajam, da glede na splošne razmere v vladi in nasploh na državni ravni, zdaj ni realno pričakovati, da bi se čez zimo fizično na terenu karkoli zgodilo, čeprav si osebno želim, da bi bila protipoplavna zaščita narejena že včeraj - in ne jutri. Željo g. Marjana Trobca o prepisu zapisnika v tem delu vprašanja in nanašajočega se odgovora pa v uredništvu še nimamo, ker ga ne dobimo nič prej kot vsi občinski svetniki - običajno z vabilom za naslednjo sejo.

Jože Miklič

Na to pomanjkljivost nas je naknadno 3. 10. 2011, po izidu zadnje številke časopisa opozoril po e-pošti, v kateri navaja:

"Tu pa ste – žal izpustili moje DRUGO vprašanje, seveda z odgovorom g. Hočevnarja.

To obelodanjanje vprašanja v Odmevih, ki sem ga na seji zastavil drugega, mi je glede mojih sokrajanov zaradi »pritiškov« še kako pomembno! Pa seveda, da ne omenjam potrebe po rešitvi tega (zastavljenega) vprašanja glede na že več let »zavračanja« prošenj za nove dogradnje ali celo gradnje... (Inpr. Pekarna).

Skratka: želim, naj bo prepis zapisnika seje v informativju (podčrtal J.M.) Odmevi korekten, točen, ali pa naj ga ne bo!"

Izlet Gasilske zveze Grosuplje k tromeji na Bodenskem jezeru

Kot vsako leto se proti koncu leta GZ Grosuplje z izletom zahvali svojim prizadevnim članom. Na izlet so vabljeni vsi predsedniki in poveljniki gasilskih društev ter predsedniki komisij v zvezi in vodstvo zveze. Letos smo se zbrali v petek, 14. 10., ob 21. uri, pred gasilskim centrom v Grosupljem z namenom, da se odpravimo proti Bodenskemu jezeru, kjer je tromeja med Švico, Avstrijo in Nemčijo.

Po prihodu v mesto Bregenz, ki leži v Avstriji, smo se sprehodili ob delu 65-kilometerskega jezera ter obiskali cistercijski samostan, kjer so nam patri razložili njihovo bogato zgodovino. Nadaljevali smo pot proti mestu Salem v Nemčiji, kjer smo si ob jezeru ogledali še bogato okrašeno cerkev s freskami.

Pot smo nadaljevali z ogledom največjega gasilskega muzeja, kjer smo spoznali bogato gasilsko zgodovino, prvo gasilsko vozilo oz. brizgalno iz leta 1705, ki je za uporabo potrebovala posadko 60 do 80 ljudi. Meni pa je bil zanimiv podatek o članicah, ki so bile omenjene že leta 1700. Ob muzeju je bila cerkev, ki smo si jo tudi ogledali. Sledil je sprehod po parku opic, ki se prosto sprehajajo in obiskovalcem jedo z rok. Dan smo

zaključili z večerjo v samostanski kleti z obilo smeha in dobre volje.

Zjutraj smo se peš odpravili na drug del obale ob jezeru ter se z gondolo povzpeli na 1064 m nadmorske višine tik nad

Bodenskem jezerom in si ogledali park divjih živali. Po vrnitvi z gondolo nazaj v meglo, kjer nas je čakal avtobus, smo se odpeljali polni lepih vtisov proti domu.

Majda Kastelic

Problematika naših vodotokov

Ekoribič

Naloga nas ekoribičev je, da si prizadevamo za čisto vodo, zaščito ogroženih ribjih vrst in njihovega življenjskega okolja, za to da bi tudi v prihodnosti lahko sodelovali pri smotrnem izkoriščanju vodnega bogastva v naši občini. Zelo pomembno je povedati, da so številne avtohtone vrste rib zelo ogrožene ali skoraj izumrle zaradi povečanega obremenjevanja in degradacije okolja, manj pa zaradi športnega ribolova.

Velike suše v naši občini

Čedalje daljša sušna obdobja imajo za posledico presihanje naših vodotokov, kar pomeni dodatno breme za RD Grosuplje glede izrednih akcij in dodatnih nakupov in vlaganja ribjega življa!

Vodotoki kot prejemniki neočiščenih odpadnih voda (gospodinjstva, industrija, kmetijstvo) in očiščenih odpadnih voda iz komunalnih in industrijskih čistilnih naprav so zelo ranljivi zaradi sprememb v pretoku vodnih količin. Zaradi navedenega in sušnega obdobja je poginilo zelo veliko rib! Vso svojo moč in znanje smo uporabili, da bi rešili čim več rib iz naših prizadetih vodotokov (potok Račna je presahnil, Bičje – pomanjkanje vode in precejšnja onesnaženost, vpliv čistilne naprave, pogin rib, žab)!

Čistilna naprava

Čistilna naprava ne opravlja svoje funkcije. Vodotok Podlomščica od izpusta pri čistilni napravi do sotočja z Grosupeljščico je mrtev – brez vodnega življa. Zdaj smo dobili spodbuden odgovor iz občine: »Občina Grosuplje načrtuje rekonstrukcijo obstoječe oziroma izgradnjo nove čistilne naprave s kapaciteto 20.000 PE ter novih povezovalnih vodov! Projekt je trileten in bo trajal od 2012. do 2015. leta! Poleg čistilne naprave pa ima občina Grosuplje v proračunu tudi rezervirana sredstva za izgradnjo eko-remidacije nizvodno od čistilne naprave.«

„Mrtva reka“ - potok Bičje pod grosupeljsko čistilno napravo.

Izcedne vode iz Špaje doline

V izcednih vodah z odlagališč so predvsem biološko težko razgradljive snovi in dušikove spojine prisotne tudi od 100 do 200 let. Glede na geografsko lego odlagališča Špaja dolina, ki leži tik nad izvirov potoka Danka (Duplice), je treba nemudoma začeti postopek gradnje odvoda izcednih odpadnih voda z omenjenega območja. Pri večjih nalivih se izcedne vode iztekajo v izvir Duplice, kar se že kaže v potoku Grosupeljščica. Pozimi so se v zadnjih dveh letih začele pojavljati alge! Glede na to, da bodo onesnažene izcedne vode pronicale še več let, tudi po zaprtju smetišča (glede na zgradbo terena, kjer je kraški svet), RD Grosuplje predlaga gradnjo usedalnika odpadnih voda, ki bi pripomogel k rešitvi potoka Grosupeljščice. Pod izvirov Danke – Duplice je dolina, ki gospodarsko-kmetijsko ni zanimiva (približno dva ali tri hektare) in je v celoti opuščena in se zarašča. Zato bi bila idealna za poplavitvev oz. izdelavo omenjenega usedalnika! Poznamo vodne in rastlinske (sonaravne) čistilne naprave usedalnike! **Strupene snovi se v procesu čiščenja razgradijo, delno vgradijo v rastline, delno pa ostajajo v mulju!**

Grosupeljščica – biser naše občine

Potok Grosupeljščica teče skozi Grosuplje. V njem so še vedno potočni rak, kapelj, potočna postrv in druge zaščitene vrste rib. Tudi ta naš »biser« se postopoma, vsako leto čedalje bolj zarašča z vodnimi algami zaradi onesnaženosti potoka! Ta nastaja zaradi smetišča Špaja dolina, zaradi izcednih vod. Ureditev sprehajalnih poti ob Grosupeljščici je dobrodošla, a hkrati zahteva še druge ukrepe: postavitvev posod za odpadke, posod za pasje iztrebke, postavitvev obvestilnih tabel o načinu ravnanja sprehajalcev ob vodi in drugo.

Pogin potočnih postrvi letošnjega septembra v potoku Bičje.

Ribnik Dobje

je na potoku Breg, zahodno od vasi Dobje. Zgrajen je bil tako, da je pregrada zajezila vodo. Kdaj je bil ribnik zgrajen, ne vemo (po nekaterih informacijah leta 1842). Že pred več kot 150 leti so ga upravljali stiški menihi, od leta 1963 pa Ribiška družina Grosuplje. Ribnik napaja potok Breg, ki v sušnih letih tudi presuši. Ribnik Dobje je zdaj že več let prazen, ker je že pred leti popustil nasip. V RD smo se zato odločili, da ga bomo izpraznili in počakali, da se bo mulj z dna posušil in bomo ribnik lažje očistili. Zaradi pomanjkanja denarja in drugih razlogov ribnik Dobje še ni napolnjen. Nasip nameravamo obnoviti in ribnik napolniti. Od občine pričakujemo razumevanje za omenjeni poseg in hkrati pomoč pri sanaciji.

Odpadki

Včasih ni bilo smetarjev, ki bi pobirali smeti in jih vsak dan odvažali na odlagališče, zato so se jih morali ljudje znebiti sami. Organske odpadke so pojedle domače živali. Če teh niso imeli, so odpadke kompostirali, saj še niso poznali umetnih gnojil. Pravih, nerazgradljivih smeti takrat še niso poznali in tako je kazal smeti nizek kupček neuporabnega, zavrženega rjavega železa. Zdaj kraljujejo plastika in umetne mase, ki večinoma niso razgradljive. Predmeti, ki se ne morejo razkrojiti, so jogurtovi lončki, baterije, plastične vrečke, plastični krožniki in sploh vsa plastična embalaža, otroške igrače. Precejšen strošek je odvoz smeti (ribiči v službi komunalnih delavcev) z lokacije Veliko Mlačevo 61, Ribiški dom RD Grosuplje! RD Grosuplje poleg svoje prvotne naloge skrbi tudi za čisto naravo, kar pomeni, da pobiramo tudi odpadke okrog ribnika Boštanj in tiste, ki jih naplavlja Grosupeljščica s svojim vodotokom na

Zaradi suše so poginile so tudi druge ribe.

Radensko polje. Vsako leto obišče to območje čedalje več sprehajalcev, kolesarjev in turistov, ki za seboj pustijo precej smeti. Odlagališča precej negativno vplivajo na tla in vodo, predvsem podtalnico.

Zakaj smo ribiči izpostavili problematiko naših vodotokov?

Poudarjamo, da si ribiči prizadevamo za blaginjo naših občanov, saj nam je država dala v upravljanje ribji živelj v vodotokih grosupeljskega vodnega okoliša!

Ribolov postaja eden najbolj razširjenih individualnih športov. Športni ribiči ribolov povezujejo s sprostitvijo in počitkom, in ne toliko s kulinaricnimi užitki. Ribiška družina hkrati opozarja, da bo nesmotrno ravnanje z okoljem in vodami, kot je potekalo v zadnjih letih in še poteka (pozidava vseh mokrišč, onesnaževanje, povečanje infrastrukture, nefunkcionalnost čistilne naprave ...), povzročilo, da bo v našem ribiškem okolišu izginil ves vodni živelj! Da bi zmanjšali onesnaževanje in spet oživili številna poslabšana okolja, moramo s skupnimi močmi (ribiči, lovci, občani in občina Grosuplje) delovati na tem področju. Ribiči se lotevamo veliko dejavnosti, čistimo naše vodotoke, načrtujemo in vestno vlagamo avtohtone vrste rib (potočna postrv - *Salmo trutta fario*) v vode.

Na našo srečo živimo v času, ko se ljudje čedalje bolj ozaveščajo, da je okolje ranljivo in ima svoje meje.

V naši Ribiški družini Grosuplje se zavedamo, da moramo ribiči varovati čiste vode, naseljevati prazne in ogrožene vodotoke, ozaveščati naše občane in varovati naše vodne revirje. **Vemo, da je to edini način za nadaljevanje zgodbe o vodi, ki se je začela pred milijoni let!**

Vabimo vse občane, občanke in posebej Občino Grosuplje, da nam na tej naši poti pomagata in z nami sodelujeta!

Ribiška družina Grosuplje

Lasnoletne poplave so nam z ribnika odnesle kar precej rib.

Zato smo jih morali vračati v ribnik sredi zime.

Ena od značilnosti občine so številni vodotoki - reševanje rib v Kožljevcu.

Varuhi grosupeljskih voda.

Vabilo k vpisu

sobota 29.10.2011

DAN ODPRTIH VRAT RIBIŠKE DRUŽINE GROSUPLJE

Mladinska sekcija Ribiške družine Grosuplje Vabi vse mlade, ki bi se radi naučili kaj o športnem ribolovu in ste radi v naravi oz. bi radi kaj dobrega naredili za naravo, k vpisu v svoje vrste dne 29. 10. 2011. od 9. do 15. ure.

Kdo smo mi?

Smo prostovoljno društvo, ki združuje staro in mlado in svojo aktivnost usmerja v varstvo okolja, gojitev rib, športno dejavnost ter športni ribolov.

Vabimo tudi starše otrok! Pridite, ne bo vam žal!

Program dneva odprtih vrat RD Grosuplje:

- Spoznavanje ribolovnega pribora in njegova uporaba, načini ribolova in njegova humanizacija (pravilno ravnanje z uplenjeno ribo)
- Kdo smo ribiči?
- Pokazali bomo osnovne tehnike ribolova,
- Tudi sami boste poskusili ribiško srečo (pomagali bodo izkušeni tekmovalci RD Grosuplje),
- In na koncu kostanjev piknik.

Upamo, da nam bo vreme naklonjeno!

Podzemeljski svet Radenskega polja

Pri nas je značilno, da se na območju Krasa in dinarskega gorstva pojavljajo pojavi, ki so povezani z delovanjem vode. Temu se imamo zahvaliti, da se tudi na Radenskem polju pojavljajo tipični kraški pojavi, kot so kraške jame. Člani Jamarskega društva Železničar so se v septembru odločili za jamski potop v jamo Viršnica. Namen potopa je bil še podrobneje spoznati in raziskati podzemni svet Radenskega polja. K sodelovanju so povabili člane PGD Račna, ki so se z veseljem odzvali povabilu k sodelovanju. V pripravah na potop so gasilci sodelovali pri prenašanju opreme na mesto potopa, ob koncu pa s svojimi tehničnimi sredstvi pomagali jamarjem pri čiščenju opreme. Stvar ni zanemarljiva ob dejstvu, da oprema za enega potapljača tehta približno 50 kg, potop pa sta opravila dva potapljača.

Jamarski klub Železničar je eden najstarejših jamarskih klubov v Sloveniji. Ustanovljen je bil leta 1955 in je v začetku deloval kot speleološka sekcija Planinskega društva Železničar, leta 1978 se je klub osamosvojil in postal Jamarski klub Železničar. Danes ima klub približno 50 članov in veliko število simpatizerjev, ki občudujejo njihovo delo. Njihovo poslanstvo je predvsem v odkrivanju novih in raziskovanju že odkritih jam. V zadnjem času se je zasledilo v zgornjem porečju reke Krke onesnaženje s pesticidi, tako se je njihovo delovanje razširilo še na jemanje vzorcev vode in sedimentov. Z ustrežno analizo pridobljenih podatkov naj bi se ugotovil vir onesnaženja. Delovanje kluba je osredotočeno predvsem na slovenski podzemni svet, za sabo pa imajo tudi že številne odprave po svetu.

Kataster jam je stalna strokovna služba Jamarske zveze Slovenije. Njegov namen je voditi evidenco jam in aktivnosti jamarskih društev. Trenutno je v Sloveniji registriranih 9642 jam, vsako leto pa je na novo odkritih približno 200 novih jam. Med drugimi se v tem katastru nahaja tudi jama Viršnica z globino 62 m (dolžina 2389 m), ki vključuje tudi Zatočno jamo (dolžina 569 m) in Lazarjevo jamo (dolžina 570 m). Potop sta opravila izkušena jamska potapljača Matej Mihailovski, ki je inštruktor potapljanja, slovenski rekord v potopih na dah ter eden najboljših jamskih potapljačev v tem času. Z njim se je potopil Uroš Ilič, za katerim je že veliko število uspešnih potopov. Sam potop je trajal približno dve uri. V tem času sta potapljača dosegla največjo globino približno 40 m in premagala 500 m dolžine. Vidljivost v vodi je bila približno 1 m, kar je značilno za jame na tem področju, saj so polne blata. Uživala sta v družbi proteusov, ki jih v jami res ne manjka. V tem času si je spremljevalna ekipa ogledovala jamo in se povzpela do konca jame, kjer je prav tako lahko uživala pri opazovanju človeških ribic.

Po prihodu iz jame se je pristopilo k čiščenju opreme, kjer se je kot zelo učinkovito sredstvo najbolj izkazala cisterna gasilcev s črpalko. Druženje se je nadaljevalo še v večerne ure, saj je bilo okolje jame res prijetno za kramljanje o skrivnostih podzemeljskega sveta, ki ga krajani bolj malo poznamo. Svoj doprinos k dogodku je z izvrstnimi fotografijami o potopu prispeval Ciril Mlinar-Cic, mojster podvodne fotografije, dobitnik več mednarodnih priznanj in avtor filma o človeški ribici. Sodeloval je tudi z National Geographic Chanel pri snemanju filma Potovanje v zemljo. Mogoče v prihodnosti z njegovo pomočjo pripravimo predstavitev podzemeljskega sveta Radenskega polja.

Rajko Palčar

Tako, spoštovani bralci in dopisovalci Grosupeljskih odmevov!

Spet je zmanjkalo časopisnega prostora za 11 že napisanih prispevkov, poleg tega pa smo se predhodno odločili, da bomo o praznovanju OŠ. LA pisali v naslednji številki časopisa.

Glede na to, da pa bo v naslednji številki nekaj prostora namenjenega tudi za predvolilno kampanjo, še posebej prosim, da prispevke pišete IZREDNO STRNJENO, fotografij pa prav tako priložite MINIMALNO!

Jože Miklič, odgovorni urednik

Velika posebnost Radenskega polja so retja ali estavele. Ali jim zdaj preti, da bodo zavedno izgubljene?

Ko obiskovalec prvič obiše območje Radenskega polja se mu med drugimi znamenitostmi globoko v spomin vtisnejo čudoviti kraški pojavi imenovani retja ali estavele. Lijakasto oblikovane vrtače, z impozantnimi škrapljastimi rupami, so kot kakšni spomeniki zgodovine Zemlje, ki pričajo o veličastnosti narave.

Retje ali estavela je razmeroma redek kraški pojav, ki ob visoki vodi deluje kot izvir, ob upadanju pa kot požiralnik. Kot piše že Peterlin sta na Radenskem polju najbolj prostrani in znani Novljanovo retje pri zaselku Pirka in Srednjice ali Srednce, kot jim rečejo domačini, ki ležijo blizu vasi Zagradec. Prav slednje pa so že vrsto let tarča obleganja motokrosistov, ki so si to območje izbrali za svoj dirkalni poligon.

Danes veljavna Uredba o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju govori, da je na območju Republike Slovenije v naravnem okolju prepovedano voziti, ustavljati, parkirati ali organizirati vožnje z motornimi vozili, kolesi s pomožnim motorjem in drugimi prevoznimi sredstvi, ki omogočajo gibanje, hitrejše od hoje pešca, z močjo lastnega motorja in niso namenjena izključno vožnji po cesti. Prepoved velja tudi za kolesa. Za neupoštevanje te uredbe je predpisana denarna kazen. Vprašali boste kaj pa je naravno okolje. Naravno okolje so vsa območja zunaj ureditvenih območij mest, vasi in drugih naselij, infrastrukturnih objektov republiškega ali lokalnega pomena in zunaj nekategoriziranih cest ter drugih prometnih površin, ki so namenjene za vožnjo, ustavljanje in parkiranje v skladu s predpisi o cestah in predpisi o varnosti cestnega prometa. V zvezi s problematiko vožnje z vozili v naravnem okolju je sicer v pripravi nov zakon, ki naj bi bolj natančno uredil in tudi strožje sankcioniral kršitve te vrste.

V skladu s povedanim se na območju Srednjic odvija vožnja z motornimi kolesi, ki ne le, da je prepovedana, pač pa je tudi moteča zaradi hrupa tako za ljudi kot za živali, predvsem ptice in sesalce, ki tam prebivajo. Največjo škodo pa povzročajo v smislu uničevanja prej opisanih čudovitih kraških pojavov, ki jih na tem koncu Slovenije ne vidimo prav pogosto. Na območjih, ki so bila še pred letom dni poraščena s čudovitimi avtohtonimi rastlinami se zdaj razprostirajo široke in gole udorne kolesnice, ki jasno kažejo odtise grobega skrunjenja in poseganja v ta naravni prostor. Če se bo tako početje še nadaljevalo in pristojni organi ne bodo reagirali, bo občina Grosuplje, domačini območja Radenskega polja in nenazadnje vsi ljudje, ki cenimo lepote narave, izgubili pomemben naravni biser, zaradi katerega je območje Radenskega polja naravovarstveno tako pomembno.

Z ustanovitvijo Krajinskega parka Radensko polje naj bili za nadzor nad območjem odgovorni naravovarstveni nadzorniki, ki bodo podrobneje obravnavali tudi tovrstne kršitve. Do ustanovitve parka pa velja **velik apel** vsem domačinom in drugim obiskovalcem Radenskega polja, **da vztrajno prijavljate kršitve**, ki se dogajajo z vožnjo v naravnem okolju. Pokličete lahko policijo, javite kršitve Inšpekciji RS za okolje in prostor (irsop.oe-lj@gov.si) ali pa se obrnete na občinske redarje, poslikajte kršitelje in pošljite fotografije omenjenim pristojnim organom in/ali na naslov info@radenskopolje.si in mi bomo objavili fotografije na spletni strani www.radenskopolje.si, pri tem pa, na vašo željo, zagotovili anonimnost avtorja fotografije.

mag. Tina Mikuš

foto: Primož Lajevč

Informacije v zvezi z nastajajočim Krajinskim parkom Radensko polje

Ministrstvo za okolje in prostor: mag. Suzana Zupanc Hrastar (01 4787 480, suzana.zupanc-hrastar@gov.si)
Občina Grosuplje: ga. Martina Cingerle (01 7888 778) in ga. Jelka Kogovšek (01 7888 758)

AŽUR

NEPREMIČNINE, DELNICE, SKLADI, MENJALNICA

Kolodvorska cesta 2 Grosuplje T 01 7860 880 F 01 7860 881 M +386(0)31 610 644 E azur@siol.net www.azur-nepremicnine.si

Nudimo vam:

- ✦ strokovno posredovanje pri prodaji, nakupu, menjavi, oddaji ali najemu nepremičnin
- ✦ priprava pogodb in drugih listin, pridobivanje potrebnih dokumentov, sestava predloga za vpis v zemljiško knjigo
- ✦ brezplačni ogledi in oglaševanje na naših spletnih straneh ter ocenitev tržne vrednosti vaše nepremičnine

Pri nas lahko opravite prav vse v zvezi z nepremičninskimi posli. ✦

VARNO, ZANESLJIVO, STROKOVNO

Crawford

garažna & industrijska vrata

Matjaž Zorman s.p.
GSM 031 336 800
 vrata.zorman@gmail.com

Vino 17F, 1291 Škofljica

svetovanje, izmere
in montaža na domu

IZDELAVA ZAVES PO NAROČILU

Šiviljstvo
Kastelic Majda s.p.

Polica 53, 1290 Grosuplje
tel. 01/786 49 43, 01 786 49 44
GSM 041 347 893

RITMIČNA GIMNASTIKA
 telovadnica PIL Brezje pri Grosupljem
 vsak ponedeljek in sredo
 16.30 - 17.30

ŠD ŠPIČKA
 info: 041 365 621
 www.spicka.si

Vabljeni dekleta starosti od 5. - 9. let in veselja do vadbe!

GLEDALIŠČE POD MOSTOM Velika Loka

vabi na predstavo komedije

Franca Pluta
POLICIJSKA POSTAJA,

ki bo

- v petek, 18. novembra ob 19. uri v Kulturnem domu Mala vas,
- v petek, 25. novembra ob 19. uri v Kulturnem domu Račna in
- v soboto, 26. novembra ob 19. uri v Kulturni dvorani na Škofljici.

Vabljeni.

Obvestilo

Javna razgrnitev dopolnjenega osnutka občinskega podrobnega prostorskega načrta gospodarska cona jug in okoljskega poročila z dodatkom za varovana območja

bo potekala v času od 14. OKTOBRA do vključno 14. NOVEMBRA 2011 v prostorih KS Grosuplje in na Občini Grosuplje.

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava

v Družbenem domu, Taborska cesta 1, Grosuplje,

v SREDO, 9. NOVEMBRA 2011, ob 17. uri.

Pripombe, predloge in mnenja k dopolnjenemu osnutku OPPN in Okoljskemu poročilu lahko javnost podaja pisno na naslov: Občina Grosuplje, Taborska cesta 2, 1290 Grosuplje, s pripisom: OPPN in OP Gospodarska cona Jug ali v knjigo pripomb na javni razgrnitvi v času javne razgrnitve, oziroma na zapisnik javne obravnave.

Vabljeni!

Otvoritev gostilne, pivovarne in pivnice Anton

V petek, 30. 9. 2011, je v Grosupljem ponovno odprla svoja vrata pivovarna, pivnica in gostilna Anton. Pravzaprav je svoja vrata odprla že v začetku avgusta, 30. septembra je potekala le uradna otvoritev.

Pivnico so z novimi najemniki otvorili člani rock 'n' roll skupine Sausages, ki so zbrano publiko kaj hitro spravili na noge. Zgodba oz. ideja, zakaj ravno Sausages (klobasa), pa sega daleč nazaj. Ko so člani skupine Sausages komaj začeli svojo glasbeno pot, sta se nova najemnika pivovarne in pivnice Anton Damijan in Marko takoj odločila: »Ko bova imela svoj lokal, bodo na otvoritvi špilal Sausages«. - In 16 let kasneje so res.

Toliko bolj simpatično pa je, da je ime skupine pravzaprav povezano s pivnico, natančneje s pivniško hrano, med katere v prvi vrsti sodi klobasa. Lokalna publika je morda bolje prepoznala pevca skupine Gorana Breščanskega, ki je bil tudi udeleženec re-sničnostnega showa Kmetija slavni. Dogodek je zabeležila tudi Pink TV, ki je z novima najemnikoma in člani skupine opravila intervju.

Načrtov s pivnico pa je še veliko več! Poleg dobre pivniške, pa tudi ostale hrane in pic, kot tudi pestre ponudbe pijač, želijo, da se v lokalu ustvari prijeten ambient, da se ponudi dobro zabavo in postrežbo zaključenim družbam, da se »žurira« na martinovo, silvestrovo, valentinovo ali pa kar tako. Predvsem pa, da se ljudje zaradi vedno bolj naporenega tempa v našem ambientu sprostijo.

Vsekakor je »špil« skupine Sausages le začetek.

Vljudno vabljeni!

Naročnik in plačnik PR oglasa je Pivovarna Anton.

Zobozdravstvena ambulanta andrejadent.com

*Lepi in čvrsti zobje
so pol zdravja.*

**ANDREJA HRIBAR
HOSTNIK, dr.stom.**
Pod hribom cesta II 24a,
Grosuplje 1290

Telefon: 041 780 741

Odlične, neboleče zobozdravstvene storitve na najvišjem strokovnem nivoju, ob uporabi najsodobnejših materialov in opreme.

Uporaba laserja za trda in mehka tkiva. Z nami vam skrb za zobe postane užitek.

Kek d.o.o.

Zastopa, prodaja
in tehnično svetuje

Gasilska c. 37
1290 Grosuplje

Tel.: 01 / 7860 760
Faks: 01 / 7860 762
GSM: 030 / 346 106

info@kek.si
www.kek.si

OGREVANJE

VODOVOD

SOLARNI
SISTEMI

TOPLOTNE
ČRPALKE

Zahvala krvodajalcem

Območno združenje Rdečega križa Grosuplje se iskreno zahvaljuje vsem udeležencem krvodajalske akcije! Vabilu se je odzvalo v Grosupljem 159 krvodajalcev, v Ivančni Gorici 191 in v Vidmu- Dobrepolje 87, skupaj v treh dneh 437 krvodajalcev.

Prijetno so nas presenetili dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča, saj se jih je kar 39 opogumilo in darovalo kri, za kar jim čestitamo!

Hvala tudi vsem, ki darujete kri na Zavodu za transfuzijsko medicino v Ljubljani, hvala vsem šolam, ki dajo na razpolago prostore in vsem prostovoljcem, ki pomagajo pri izvedbi krvodajalskih akcij, da skupaj rešujemo življenja!

Sekretarka OZRK Grosuplje Anica Smrekar
Predsednik OZRK Grosuplje Franc Horvat

SKY IMPLANTATI ZA

Zavod za prostorsko, komunalno
in stanovanjsko urejanje
Grosuplje d.o.o.

⇒ PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA
ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA
OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo »urbanističnega dela« posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih),
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov,
- pridobitev gradbenega dovoljenja,
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča.

⇒ ČE STE ETAŽNI LASTNIK V
VEČSTANOVANJSKI HIŠI,
NAS LAHKO NAJAMETE:

- za upravnika vaše hiše,
- za vpis etažne lastnine.

NAJDETE NAS

na Taborski cesti 3 v Grosupljem
in na telefonskih številkah

01 7810-320 ali 01 7810-329 ali 7810-333

Kaj je rekel Hildi eden od
nekdanjih Vegradovih de-
lavcev?

Omar: »Suze mi liju,
a to je sve zbog tebe ...«

Goran Petrović dr. dent. med. | **15 let**
zasebna zobozdravstvena ordinacija

- preventivni pregledi in posveti
- konzervativa
- protetika
- certifikat za vgraditev
bredent SKY implantatov
- nevidni ortodontski aparati INVISALIGN
- rtg digitalno slikanje zob

SPROŠČEN NASMEH

V MESECU OKTOBRU
NUDIMO VELIKO IZBIRO
PRVO NOVEMBERSKIH
SUHIH IN SVEŽIH
ARANŽMAJEV,
NAGROBNIH
SVEČ...

**CVETLIČARNA
BARBARA**

V CENTRU ADAMIČ V GROSUPLJEM

NUDIMO VAM:

- ✿ ŽALNO FLORISTIKO, SVEČE
- ✿ REZANO CVETJE, LONČNICE
- ✿ ARANŽIRANJE PO ZADNJIH TRENDIH
- ✿ POROČNO DEKORACIJO
- ✿ DEKORACIJO POSLOVNIH PROSTOROV

NUDIMO BREZPLAČNO DOSTAVO CVETJA!

Tel.: 01/786 26 88, Gsm: 041/32 67 78
Odprto: pon-pet: 9.00 - 18.00, sobota: 8.00 - 12.00

GEODETSKE MERITVE Skubic s.p.

Grosuplje, Adamičeva cesta 2

Tel.: 01 786 37 60

Fax: 01 786 31 09

E-pošta: info@geodetskemeritve-skubic.si

www.geodetskemeritve-skubic.si

**Hitro in ugodno Vam opravimo vse geodetske storitve,
kot so parcelacije, ureditve mej, vris objektov v kataster,
izdelava etažnih načrtov, geodetski posnetki, zakoličbe, itd.**

PRODAJAMO TV
APARATE ZNAMKE

IN
OSTALE AVDIO-VIDEO
APARATE

GABER
servis

PETER KASTELIC S.P.
PARTIZANSKA 8, 1290 GROSUPLJE

TELEFON: 059 190 524

GSM: 041 774 274

E-MAIL:

SERVIS.GABER@MASICOM.NET

DELOVNI ČAS:

PON., SRE., PET.

9-12^h IN 14-16^h

SERVISIRAMO VSO
AVDIO-VIDEO IN FOTO TEHNIKO

20 let Slovenije – predavanje dr. Rosvite Pesek

V soboto, 1. oktobra, je v dvorani Družbenega doma Grosuplje potekalo predavanje dr. Rosvite Pesek na temo osamosvajanje Slovenije.

Letos Slovenija praznuje 20. let od nastanka samostojne države, ki je bil največji dogodek v zgodovini slovenskega naroda. Zato smo povabili dr. Rosvito Pesek, ki nam je osvetlila proces osamosvajanja in nas popeljala skozi dogodke demokratizacije v Sloveniji.

Udeleženci so bili nad poučnim predavanjem dr. Rosvite Pesek navdušeni. Za popestritev pa so nam pred pričetkom predavanja zapele nekaj pesmi z domoljubno vsebino pevke Ženskega pevskega zbora Magdalena iz Grosupljega.

Marina Rački, predsednica ŽO 00 SDS Grosuplje

Fizioterapija Mediko
v Višnji Gori in v Ljubljani

tel. 040 627 915
blanka@fizioterapija-mediko.si
www.fizioterapija-mediko.si

• Ker nam zaupate in ker ste se odločili, da sebe postavite na prvo mesto!

Dobrodelni koncert za Urbanove proteze

V Jakličevem domu na Vidmu v Dobropolju bo v nedeljo, 27. 11. 2011, ob 19. uri, dobrodelni koncert

za zbiranje sredstev za nakup dveh protez, ki stanejo preko 60.000 €. Trinajstletni Urban, doma iz Male vasi, se je rodil brez kolen in gležnjev. V srednjo šolo bi rad šel z elektronskimi protezami, ki bi mu omogočile varno hojo.

DOBRO DELATI, PRINAŠA SREČO

Za zbiranje sredstev je pri OZ Rdeči Križ Grosuplje, Taborska 6, Grosuplje odprt humanitarni račun št.: 02022 0016581140, sklic: 00 15111998 in prvi račun št. 0204 6109 2514 246 pri NLB, d.d.

ISKRENA HVALA ZA VAŠ DAR!
Vljudno vabljeni!

MIZARSKE STORITVE

SIMON BABIČ s.p.
Sp. Slivnica 89, 1290 Grosuplje
gsm: 031/587 825
simon.babic@amis.net

IZDELAVA in MONTAŽA:
- notranja vrata
- kuhinj
- spalnic in otroških sob
- dnevnih sob
- garderobnih omar

GRADITE Z NAMI!

A3J d.o.o.

GRADBENIŠTVO

INŽENIRING

ZAKLJUČNA DELA V
GRADBENIŠTVU

GRADNJA:

- NIZKOENERGIJSKIH HIŠ
- STANOVANJSKIH HIŠ
- PROIZVODNIH OBJEKTOV
- POSLOVNIH OBJEKTOV
- GRADNJA NA KLJUČ,
KOMPLETNO Z VSEMI
OBRATNIŠKIMI DELI IN
INSTALACIJAMI

ADAPTACIJE

- STANOVANJ
- STANOVANJSKIH HIŠ

UREJANJE OKOLICE IN DVORIŠČ

A3J d.o.o.
PONOVA VAS 4 b, 1290 Grosuplje
TELEFON: 01 78 18 030
FAX: 01 78 18 036
GSM: 041 622 135
E-mail: a3jdoo@gmail.com

OSTALA ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU

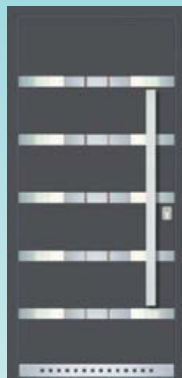

- **PVC 6-KOMORNI PROFIL** z vgradno debelino 90 mm
- **TROJNO TESNENJE:** 2x na krilu, 1x na okvirju
- Debelina stene profila 3mm
- Okovje z **gobastimi protivlomnimi varovali** in **režnim prezračevalnikom**
- S 3-slojnim steklom $U_g=0,7 \text{ W/m}^2\text{K}$ okno doseže izredno visoko raven toplotne izolativnosti, kar se kaže pri velikem prihranku energije in znižanju stroškov ogrevanja.
- **PRIMERNO ZA NIZKOENERGIJSKE HIŠE!**

Z vami že 18 let

TIM TRADE d.o.o.
GROSUPLJE

ALU in PVC OKNA • VRATA • ZIMSKI VRTOVI
Ponova vas 4b, 1290 Grosuplje
Tel.: 01 781 80 30, e-mail: tim.trade@siol.net
www.tim-trade.si

modeli
elite

PONUJAMO TUDI:

- ALU in PVC OKNA
- ALU VHODNA VRATA
- ALU ZIMSKIE VRTOVE
- Vetrolove, nadstreške
- Zasteklitve balkonov
- Steklene fasade...

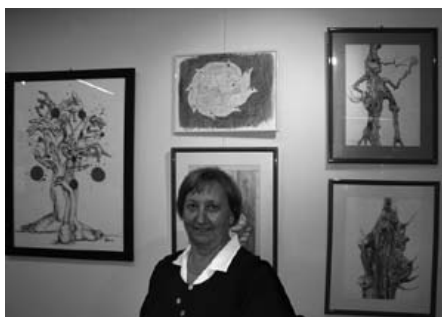
bilo je...

Zadnji dogodki likovne skupine PALETA:

Na 46. mednarodnem slikarskem Ex-tempore PIRAN 2011, ki je potekal od 14. 9. - 17. 9. 2011, je uspešno sodelovala tudi članica likovne skupine Paleta, KD Teater Grosuplje, Alenka Rožac. **Na zaključni razstavi letošnjega Ex-tempora je sodelovalo 319 ustvarjalcev, ki so svoja dela predstavili na Tartinijevem trgu. Biti opažen na takšni prireditvi je posebno zadovoljstvo in priznanje za vloženo delo, meni letošnja udeleženka piranskega Ex-tempora.**

Likovna skupina PALETA, KD Teater Grosuplje, je že v začetku leta sodelovala na likovnem natečaju **Gozd kot prostor**

pravljичne utopije, ki je potekal v okviru območne izpostave JSKD Ivančna Gorica. Razstava je bila odprta v okviru

Dnevov evropske kulturne dediščine, 27. septembra 2011, v prostorih Muzeja krščanstva na Slovenskem v Stični. Dela **Jožice Škufca in Štefke Zajc** so prišla v ožji izbor. Obe sta poleg priznanja prejeli simbolične nagrade Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je

koordinator projekta Gozdovi za ljudi, na kar se je razpis tudi nanašal. Sodelovale so še Alenka Rožac in Marija Matjažič. Jožico Škufca je tema pritegnila, ker imam gozd preprosto rada. Živi v kraju, kjer lahko na sprehodih občuti vso lepoto gozda, v njem sanjari, meditira, moli, prisluškuje zvokom narave, petju ptic in se hkrati klanja naravi. V gozdu vedno obstaja neka skrivnostnost, posebno še v mraku in ponoči. To je upodobila v svoji sliki Šepetanje gozda.

Likovna skupina **PALETA, KD Teater Grosuplje, 15. 10. 2011** uspešno zaključuje samostojno razstavo z naslovom **»JESSENSKI UTRINKI«** v Ljubljani, v Domu starejših občanov Ljubljana Moste-Polje. info.zkd.grosuplje

napovedujemo...

Četrtek, 10. 11., ob 17.00, Otroški abonma 2011/2012; Gledališče Labirint, Društvo lutkovnih ustvarjalcev in ZKD Grosuplje

po slik. Lile Prap: DINOZAVRI?!, lutkovna predstava

Zgodba predstave: Lutkovna predstava Dinzavri? je pustolovska komedija za najmlajše gledalce od treh let dalje. Mladi raziskovalki Vesna in Živa odkrijeta resnično dinozavrsko jajce. Razvije se smešna, napeta in hkrati poučna zgodba o dinozavrih, na koncu katere se gledalci soočijo s pravim dinozavrom.

Ustvarjalna ekipa: Predstavo je po slikanici Lile Prap Dinzavri?! zasnoval in režiral Saša Jovanović, animirata in igrata pa jo Alja Kapun in Tina Oman. Tiste, ki se niste odločili za abonma, naprošamo, da pohitite z rezervacijo in nakupom vstopnic, saj je zanimanje za prestavo veliko.

Petek, 11. in 25. 11., ob 19.30, Gledališče ggNeNi Grosuplje, KD Teater in ZKD Grosuplje

Sue Townsend, prir. Goran Gluvič: JADRAN KRT, mladinska komedija

Zgodba predstave: Zgodba o odraščanju oz. o vstopanju v svet odraslih je vedno aktualna. Jadran Krt, ki samorastniško uveljavlja kritično razmerje do vsega, kar ga obkroža, da bi se »izklesal« v intelektualca, v skritem dnevniku drastično razkriva podobo svojega družbenega okolja: naveličanost, dolgočasje in nezvestobo kot pojavne oblike krize v družini oziroma zakonu; fašistoidne poskuse vzpostavljanja avtoritete učiteljev, vse bolj pasivno in strpno sprejemanje nasilja ter vseh vrst odvisnosti; odrinjenost starih ljudi ipd. Razkriva pa tudi ljubezen s Pandoro kot najzdravilnejši način preživetja v neprijaznem okolju, a tudi nujnega mehčanja lastne razumniške premočrnosti.

Umetnost, kultura in politika: »Po mojem mnenju sta umetnost in kultura zelo pomembni. Blazno pomembni! Brez umetnosti in kulture bi se vrnili na raven živali, ki brezciljno postopajo, stikajo po smetnjakih in se neprestano spopadajo. Ljudi, ki se ne zmenijo za kulturo in umetnost, ni težko prepoznati. Od pretiranega gledanja televizije so bledih obrazov, njihovim pogovorom pa manjka tisti značilni »je ne sais quoi«, razen če so seveda Francozi. Nekulturni ljudje se pogovarjajo o cenah kisle repe, o tem, zakaj kruh z maslom pade vedno na namazano stran ter o podobnih traparijah. Nikoli jih ne boste slišali omeniti Van Gogha, Rembrandta ali Liszta (pri tem mislim na manj znanega

skladatelja Franza Liszta, ne na list papirja ali listje, ki ga vidite na vejah dreves). Ne, teh imen nekulturni ljudje ne poznajo, saj nikoli ne romajo v louverški muzej, da bi si ogledali Da Vincijevo Mono Liso, in še nikoli niso slišali ene same Brahmsove opere. Njihovi prazni dnevi so polni gole ničevosti, naposled pa umrejo, ne da bi enkrat samkrat okusili sladki nektar kulture.

Zato se čutim dolžnega, da vedno in povsod zagovarjam in širim umetniškost. Kadarkoli srečam neizobraženega človeka, ga zapletem v filozofski pogovor. Vprašam ga: »Zakaj živimo?«. Mnogi se zatekajo k šaljivim odgovorom. Prejšnji teden sem isto vprašanje postavil skromnemu prodajalcu na tržnici. Odgovoril mi je: »Nimam pojma, zakaj si ti tukaj, jaz sem prišel korenje prodajat!« je zapisal Jadran Krt.

Ustvarjalna ekipa: režija: Simona Zorc Ramovš, asistent režije in dramaturgija: Jan Pirnat, kostumografija: Klavdija Jeršinovič, scena in glasba: Gledališče GGNeNi, tehnika: Jan Pirnat, Luka Puš, igrajo: Matic Žmuc, Živa Kukman, Aleš Starc, Katja Grum, Teja Pirnat, Miha Srdinšek, Ana Makovec, Anže Knez, Tajda Bučar, Tea Rozman. Lepo povabljeni na duhovit, radoživ in nevsiljivo poučen odrski dogodek za najširši krog občinstva.

Petek, 18. 11., ob 19.30, Teater Šentviški in Gledališče GGNeNi, KD Teater

Ray Conney: TO IMAMO V DRUŽINI, klasična komedija

Zgodba predstave: Dr. Mortimore je uspešen in prikupen zdravnik v londonski bolnici Sv. Andreja. Bliža se božič, osebje se pripravlja na uprizoritev božične igrice, le dr. Mortimore vadi svoj govor. Čez dobro uro bo namreč kot častni govorec nastopil pred 200 nevrologi iz različnih držav. Nekdanja bolniška sestra Tatova poskrbi za pravo božično presenečenje in mu pove, da imata skupaj otroka. Poleg dolgo pričakovanega slavnostnega govora je sedaj za dr. Mortimora še večja skrb

pred ženo zakriti resnico o novo pridobljenem sinu. V taki situaciji zvesti prijatelji pridejo pošteno prav. Dr. Mortimore se skupaj z dr. Boneyem in nastalo situacijo poda v zadnje minute pred slavnostnim govorom. Če ga uspe izpeljati, boste videli sami...

Ustvarjalna ekipa: režija: Brane Kopac, igrajo: Jernej Sitar, Marija Erman, Janez Rahne, Lidija Zupanič, Andrej Erman, Gašper Mahnič, Štefan Sitar, Blaž Bilban, Vinko Žnidaršič, Andreja Bečan, Simona Čarman, Tonja Robida; šepetata: Jana Čepelnik, Manca Černivec.

Torek, 22. 11., ob 19.00, KD Vokal in ZKD Grosuplje DAN RUDOLFA MAISTRA, večer Maistrove poezije

Rudolf Maister je bil zagotovo eden največjih Slovencev vseh časov. Njegovo ravnanje in vodenje slovenske narodne vojske ob razpadu Avstro-ogrske monarhije ter boj za slovensko severno mejo v obdobju 1918-1920 so njegova največja dejanja. Že ta ga, sama po sebi, uvrščajo med velikane 20. stoletja. Generalu Maistru se imamo zahvaliti za to, da je danes slovenski Maribor, da je slovenska Štajerska, da je slovensko Prekmurje in žal le majhen del Koroške. A če bi bilo po Maistrovo, bi bila slovenska Koroška bistveno večja in bi obsegala, tako Celovec in Beljak, kot tudi Gosposvetsko polje z vojvodskim prestolom, knežjim kamnom in Krnskim gradom. V letu 2011 bomo na pobudo KD Vokal drugič obeležili državni praznik, ki je posvečen generalu s kulturnim programom. V sodelovanju s KD Vokal ga oblikuje ga. Marija Samec. Obljubljamo nam večer, ko bomo poslušali poezijo Rudolfa Maistra. Eno za pokušino:

NAŠI MEJNIKI

Rudolf Maister –
Vojanov)

**Mladi! Da ste pripravljeni:
meča ne dajte nikoli iz desnice,
naše pravice nikoli iz zenice!
Vranec naj zoblje osedlan,
da se kot strela zaprašite
in prevalite lažnike kamnite,
ko se ukreše – vaš dan.
Bratje stražarji – pozdravljeni!**

Sreda, 23. 11., ob 19.30, produkcija Pernarčič & Pernarčič in ZKD Grosuplje Vesna Pernarčič Žunič: ČAS ZA TANGO, romantična komedija v objemu tanga

Zgodba predstave: Čas za tango je zgodba o ženski in moškem, ki ju združijo prav plesanje tanga. Oba se znajdetata pred nenavadno nalogo, da se morata naučiti tango, o čemer nikdar v življenju nista niti razmišljala. Vsak od njiju ima svoj skriti motiv, zakaj pristane na tak izziv. Prek učenja plesa se par začne spoznavati in zblíževati, vendar pa se na njuni ljubezenski poti pojavljajo ovire in vprašanje je, če sta jih oba pripravljena premagati. Bodo njuna ljubezenska nesoglasja ogrozila njun projekt, da se v čim krajšem času naučita tango?

Ustvarjalna ekipa: Romantična komedija v objemu tanga Čas za tango je tretji avtorski projekt igralkice Vesne Pernarčič. Oba prejšnja njena avtorska projekta sta bila izredno uspešna; za vlogo Edith v predstavi Piaf Edith Piaf je prejela Borštnikovo nagrado za igro leta 2004, za vlogo Ježka v predstavi Greva se Ježka pa je prejela mednarodno nagrado na festivalu komornega gledališča Zlati lev v Umagu leta 2007. Tokrat se igralka, ki jo mnogi poznate kot Silviko iz nanizanke Lepo je biti sosed, prvič predstavlja tudi kot avtorica besedila. Vesna Pernarčič je že dvakrat prejela nagrado žlahtna komedijantka na festivalu Dnevi komedije, in sicer leta 2007 za vlogo v komediji Bil je škranjec in leta 2005 za vlogo v predstavi Nora, Nora. Vesna Pernarčič je članica ansambla PG Kranj. Poleg Vesne Pernarčič v predstavi nastopa še Andrej Murenc, ki je nasmejal publiko v komediji Krpan vs. Brdavs in v uspešnici Blazno resno o seksu. Andrej Murenc je član ansambla SLG Celje. Režiser romantične komedije Čas za tango je Primož Ekart, igralec in režiser, svobodnjak. Bil je eden izmed stebrov Gledališča Ane Monro, zasnoval in razvijal je Impro teater. Igra v gledališču, na filmu in televiziji. V zadnjem obdobju

→ se bolj intenzivno ukvarja tudi z režijo. V lanski sezoni je v MGL režiral uspešnico Pes, pizda in peder Gregorja Fona, ki ste si jo lahko ogledali tudi na 45. festivalu Borštnikovo srečanje (2010). Leta 2006 je ustanovil Imaginarni, zavod za kulturno dejavnost, kjer je umetniški vodja in direktor. Imaginarni je produkcijsko sodeloval z Mini teatrom, Cankarjevim domom, Zavodom Bunker, MGL.

Za vse ljubitelje tanga prava poslastica, zato lepo povabljeni!

Sreda, 30. 11. ob 9.30; Teden otroka 2011: Cankarjev dom Ljubljana in ZKD Grosuplje

Fran Levstik, prir. Iva Ratej: MARTIN IN GREGOR ALI OD JUNAKA DO BEDAKA, literarna učna ura

Zgodba predstave: Premeteni tihotapec soli, ki dunajski dvor reši pred nadležnim Brdavsom, je utelešenje moči, zdrave pameti in ponosa. Na njem ni nič hlapčevskega, nič ne dvomi in ničesar ga ni strah. Danes, ko nam je vsem sojeno po petnajst minut slave in je vsak izmed nas nekakšen glavni junak v območju lastne mini žajfnice, včasih pozabljamo, iz kakšne snovi so resnični junaki.

Ustvarjalna ekipa: režija: Matjaž Latin, avtor glasbe: Boštjan Gombač, scenografija in kostumografija: Barbara Stupica; nastopata: Pavle Ravnohrib - Martin; Boštjan Gombač - Gregor.

Kritike: »Pavle Ravnohrib je s svojo vrhunsko jezikovno in govorno kulturo ter prepričljivo odrsko prezenco imeniten interpret klasične in žlahtne Levstikove pripovedi ter obenem z vso prepričljivo, preprosto in jasno značajsko razsežnostjo ljudskega junaka nadvse izzivalen nasprotnik dandanašnjim medijskim junakom in junaštvom.« (Slavko Pezdir, Delo, 16. 1. 2010)

Atraktivno produkcijo Cankarjevega doma smo vključili v program Teda otroka 2011, zato je predstava zaključena za učence 8. in 9. razreda OŠ LA Grosuplje.

Info: redakcija ZKD Grosuplje

Fantje po polj' gredo

V soboto, 8. oktobra, so se že 14-tič zbrali v organizaciji Kulturnega društva Račna in Zveze kulturnih društev Grosuplje v Račni ljudski pevci in godci iz različnih koncev Slovenije in tudi tokrat napolnili duše obiskovalcev prireditve z izvorno ljudsko zapeto in na različne instrumente zaigrano glasbo. Poleg ljudskih pevcev Zarja iz Račne, Čušperskih godcev in Mlade zarje iz Račne so v več kot dve uri dolgem programu nastopili še Ljudski pevci Ajda iz Dolenje vasi, orgličar Anton Zaletelj iz Želimelj, pevsko društvo Zrelo klasje iz Ormoža, Pevci ljudskih pesmi KTD Selce iz Voličine, Dobrovski pevci iz Dobrove, Pevke ljudskih pesmi Trstenke iz Podlehnik in multiinstrumenta-

list profesor Tomaž Rauch z Jesenic. Iz vsebinsko odličnega povezovanja programa Maje Kos, ki smo jo v Račni zdaj že kar nekajkrat slišali, smo poleg navedb o slovenski simboliki izvedeli tudi nekaj podatkov o pevskih skupinah in posameznih nastopajočih. V dobrih dveh urah dolgem programu smo lahko začutili dih mladosti, ki se vedno znova vrne samo ob izviroh čiste ljudskosti in prepoznavne slovenske duše. Marsikateri poslušalec se je ob tem spomnil svoje mladosti. Ker pa je takih dogodkov le še za vzorec, smo lahko samo hvaležni vsem tem pevcem in glasbenikom za čas in izročilo, ki nam ga podarjajo.

Jože Miklič

Literarni večer Majde Senčar

Kulturni dom, petek, 21. 10. 2011, ob 19. uri

Gospa Majda Senčar se je pred nekaj leti priselila v Grosuplje, se vključila v Univerzo za tretje življenjsko obdobje in začela bolj zavzeto uresničevati svoje dolgoletne želje po pisanju. Saj je ustvarjala že prej, vendar pogosto pod psevdonimom Nadja Košuta, zdaj pa je ugotovila, da je dovolj stara, da se lahko izkaže s pravim imenom. Piše o svojem življenju. Marsikaj težkega jo je doletelo že v otroštvu in kasneje. Toda ohranila je optimizem in uživa vsak dan posebej.

Na odru Kulturnega doma se je z njo pogovarjal Jan Pirnat. Sprehodila sta se skozi otroštvo, ki so ga zaznamovali lakota, vojna in smrt očeta. Marsikaj je že opisala v svojih zgodbah, ki nam jih je prebrala. Ustvarjalca, ki sta jo spremljala skozi mladostna leta, sta bila predvsem Župančič in Cankar. Že v šoli je rada pisala spise, ki so jih učitelji pogosto javno prebrali v razredu. Ko si je ustvarila družino, je željo po pisanju potisnila v ozadje, kasneje pa, ko je spet našla kak prost trenutek, se je odzivala na razpise. Odkar sodeluje v UTŽO, redno piše in njeni prispevki so vedno izbrani v ožji izbor. Odlomke iz njenih črtic sta občuteno prebrala tudi Larisa Daugul in Jan Pirnat. Poslušali smo Zapete pravljice, ki jih je prepeval njen oče, Moški zaliv – zgodbo je poslala na razpis za Ženski zaliv, Mavrične zastave – o krivicah in medčloveških odnosih. Zadnje njeno delo ima naslov Pravljica v drevesu. Nastalo je v sodelovanju z vrtcem, kamor je hodila avtorica brat zgodbe o drevesih. Iz pogovorov z otroki se je rodila pravljica, ki jo je ilustriral njen petletni vnuk Tjaž, eno sliko pa je dodal tudi triletni Kar. Pravljica je pripravljena, da zaživi v knjigi. Večer je bil poln čustev, zgodbe, ki jih je napisalo življenje, so pretresle poslušalce do solz. Bogat jezik, lirčne pripovedi in mehak blag glas gospe Majde Senčar so nam še dolgo pozvanjali v ušesih. Glasbeni gost večera je bil violončelist Matija Lorenz, ki je z izbrano glasbo dopolnil čustveno podobo tega večera.

V preddverju dvorane pa so slikarke, ki jih v okviru Univerze za tretje življenjsko obdobje vodi profesorica Sandi Zalar, razstavile svoje poglede na Višnjo Goro.

Marija Samec

Dr. Boris Kuhar in rimska kuhinja

Ob 190-letnici ustanovitve Kranjskega deželnega muzeja, predhodnika Narodnega muzeja Slovenije, Prirodoslovnega muzeja Slovenije in Slovenskega etnografskega muzeja, so v Ljubljani organizirali niz prireditev, vstop v vse tri muzeje pa je bil 15. oktobra brezplačen. Na dvorišču etnografskega muzeja predstavljala dr. Boris Kuhar, ki je bil dolgoletni direktor Slovenskega etnografskega muzeja.

»Starodavno rimsko kuhinjo danes prištevamo kar med tako imenovano mediteransko kuhinjo,« je povedal. Po ohranjenih rimskih receptih so jedačo in pijačo pripravili Hajdinke, Društvo žena in deklet občine Hajdina, mesarija Arvaj in sodelavci Narodnega muzeja Slovenija. Dr. Kuhar je predstavil rimsko predjed: kruh (panis) z zeliščnim namazom, glavni obrok: trojanski prašič (prašiča so napolnili s kurami, ki so bile polnjene z morskimi sadeži), poobede pa je predstavljala kostanj. Pijače so bile: začinjeno vino z medom in poprom, mošt ter medena voda.

Marija Samec

Roman o rejenki Olge Pege Kunstelj

Dvorana Mestne knjižnice Grosuplje, torek, 4. 10. 2001, ob 19. uri

Olga Pega Kunstelj živi v Grosupljem. Je vnetá gornica in kolesarka. Ko smo pred leti predstavljali delo Zvezdane Mlakar, je k njej pristopila Olga Pega Kunstelj in povedala, da je tudi ona rejenka in da tudi piše. Letos je že predstavila svoj avtobiografski roman o življenju rejenke z naslovom 1 + 2 = 4 : rejenka.

Mama ji je mlada umrla in oče ni bil sposoben sam vzgajati otrok, zato so jih dali v rejo v različne družine. Življenje rejenke ni bilo lahko, vendar je iz vsake družine odnesla nekaj pozitivnega, če drugega ne, so jo naučili delati, kar je s pridom uporabila v življenju. Zvezdana Majhen, ki je vodila pogovor z avtorico, je dodala, da tudi življenje rejnic zaradi mnogih omejitev ni rožnato.

Olga Pega Kunstelj je dislektičarka, taki ljudje pa so umetniško nadarjeni, zato se je predstavila tudi s svojo sliko. Iz romana je avtorica prebrala nekaj odlomkov in povedala, da že piše novo knjigo. S pevskim nastopom so svojo nekdanjo članico počastile Brinke.

Marija Samec

NIKO MIHIČINAC K.D.

NEPREMIČNINE

KOLODVORSKA 3, 1290 GROSUPLJE

TEL.: 01-786 56 60, FAX: 01-786 56 65

GSM: 041-405 258

E-MAIL: NIKO@MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

URL: WWW.MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

Če želite svojo nepremičnino VARNO prodati, podariti, izročiti ali jo pridobiti, vam priporočamo, da se o svoji nameri prej POSVETUJETE PRI NAS!

Mavrična kultura za vse

NA DRŽAVNEM SREČANJU V POSTOJNI PONOVO GGNENi

Med osmimi najboljšimi skupinami iz vse Slovenije je z gledališko igro Svetniki v režiji Renate Vidič nastopila grosupeljska gledališka skupina GGNENi. Mladi gledališčniki postopno gradijo svojo prepoznavnost v širšem slovenskem prostoru. Izbori za državno srečanje pa odpirajo vsako leto tudi možnosti za gostovanja po Sloveniji.

V STIČNI NA OGLED RAZSTAVA 390 LIKOVNIH DEL V OKVIRU DEKD

Konec septembra je bila v Stični odprta razstava 390 likovnih del, prispelih na natečaj Gozd kot prostor pravljичne utopije. Otvoritve razstave so se udeležili številni sodelujoči ustvarjalci in mnogi izbrani so prejeli nagrade Ministrstva Republike Slovenije za gozdarstvo, kmetijstvo in prehrano. Navzoče so prijazno pozdravili ivanški župan Dušan Strnad, predstavnik muzeja Tadej Trnovšek in mag. Luka Zajec z ministrstva. Prireditelj je živahno povezovala glasbena skupina Gross-Upi Glasbene šole Grosuplje, ki jo vodi Bojan Cvetrežnik. Podeljeno je bilo kar devet nagrad posameznikom in skupinam za posebne dosežke na razpisano tematiko. Nagrade so prejeli Vrtec Kekec Grosuplje za kolektivno delo in celostno časovno dolgo opredeljeno in trajajoče razvijanje ideje likovnega natečaja. V utemeljiti je zapisano, da so otroci Vrtca Rožle in Vrtca Kekec pod mentorskim vodstvom Tatjane Vatovec ter Jožice Bambič in Marte Vidmar ustvarili celostno umetnino. Posamezniki so razvijali individualno domišljijo in ustvarjalnost. Hkrati pa so svojo celostno dejavnost posvetili tematiki gozdov. Spremljali so rast dreves, opazovali gozdove in se utapljali v različnih pravljичnih elementih narave. Nagrade so prejeli še 4. razred OŠ Piran, 9. razred OŠ Poljane, Anica Nose in Ema Grunbacher ter Darija Kovačič, Judita Rajnar, Danica Jaklič. Iz Grosupljega so prejeli nagrado tudi udeleženci fotografske delavnice Grosuplje in Renata Bedene. Nagrada za specifičen fotografski izraz je šla skupini, vključeni v fotografski delavnici Grosuplje, pod umetniškim vodstvom mentorja Marjana Trobca. Člani fotografske delavnice so se s pravljичnostjo spoprijeli na poseben način. V naravi, gozdu in drevesih so poiskali tiste posebne momente ter jih kompozicijsko

in likovno zabeležili tako, da presejajo samo odslikovanje narave. Predvsem so s svojimi fotografskimi utrinki dosegli, da za trenutek postojimo in uživamo v domišljiji in pravljici, ki nam jo gozd vsakodnevno ponuja. Renata Bedene je prejela nagrado za izvirno idejo na razpisano tematiko kot posameznica. Delo Renate Bedene izstopa na dveh nivojih; tehnično pomeni popolnoma nov pristop v obdelavi in izbiri materiala, vsebinsko pa gre za prilagoditev le-tega razpisani tematiki z umestitvijo ornamentalnosti, dekorativnosti in posameznih elementov škratovske nagajivosti. Delo je kompozicijsko utemeljeno. Dejansko pa se postavlja na mejo med sliko in tapiserijo ter povzema in prevzema estetskost in zgodovinske elemente obeh ustvarjalnih izrazov. Vseh sodelujočih avtorjev iz Grosupljega je bilo več kot sto. Prireditelj je bila posvečena praznovanju mednarodnega leta gozdov, ki poteka pod naslovom Gozdovi za ljudi. Otvoritev razstave pa je potekala v okviru Dnevoev evropske kulturne dediščine (DEKD) pod sloganom Dediščinske skupnosti in prostovoljstvo. Skozi pravljični gozd se lahko sprehodite do 27. oktobra letos.

PIKA MIGA V VELENJU Z GROSUPELJSKO BALETKO

Na državni reviji plesnih ustvarjalcev v Velenju se je predstavila Maja Vidic iz baletne skupine TeGIBlo KD Teater Grosuplje s plesno miniaturo Moje barvno prelivanje. Mentorica Špela Repar vodi mlade plesalke in plesalce skozi prve korake v baletno ustvarjanje. S postopno izgradnjo tehnike in predvsem z izvirnimi koreografijami so njene skupine in posamezniki pogosto gostje državnih plesnih revij.

RAZSTAVA PO MALI ŠOLI RISANJA Z JUDITO RAJNAR

V začetku oktobra se je ponovno začela nova izvedba Male šole risanja z Judito Rajnar. Kot vabilo k vpisu in zaključek prejšnjega semestra so bile na razstavi v avli Kulturnega doma v Grosupljem na ogled risbe mladih Juditinih ustvarjalcev, ki so nastale na likovni šoli prejšnjega semestra. Otvoritev razstave je na klavirju prijetno popestrila nadarjena devetletna vsestranska ustvarjalka Eva Zajec. Judita Rajnar je v preteklih sezonah s svojo šolo močno zaznamovala ustvarjalnost mladih v najzgodnejšem obdobju. V današnjih časih, ko iz šolskih kuriku-

lumov postopno izrinjajo likovni izraz in otroško domišljijo, je njena ustvarjalno-pedagoška dejavnost še toliko bolj pomembna. Srečanja v Mali šoli risanja potekajo vsako sredo, ob 17. uri, v prostorih Vrtca Kekec Grosuplje.

LITERATI SENIORJI SO SE PONOVO SREČALI

Kulturno društvo Šentviški slavčki je zgodaj jeseni v svojih prostorih v Šentvidu pri Stični gostilo 12. območno srečanje literatov seniorjev. Gostoljubni sprejem je pričaral mladi violinist Gašper Kastelic. Na srečanju je sodelovalo enajst literatov in literatov treh občin, ki so vsi prebrali odlomke iz svojih letošnjih del. Številni prispevki so bili posvečeni tematiki gozda in odslikovali naslovno idejo srečanja, povzeto po pesmi Tomaža Pengova - Rad bi vedel, kako drevo ljubi. Strokovni spremljevalec Goran Gluvić je pozorno prebral vsa prispela dela ter literate usmeril v njihovih prihodnjih delovanjih. Izpostavil je, da je vrednotenje literarnih del zahteven in pogosto subjektiven postopek. V pogovoru pa je predstavil tudi svoje najnovejše delo, Pri mojstru na čaju, ki je iskriv priročnik za literarno ustvarjanje. Priročnik je izšel pri JSKD RS. Vseh nastopajočih literatov je bilo dvanajst, od tega kar trije iz Grosupljega: Nikita Xever, Stanka Ahlin in Majda Senčar.

V TRUBARJEVI HIŠI NASTOPI TUDI LITERATI IVANŠKE IZPOSTAVE

Sredi septembra so se v Trubarjevi hiši v Ljubljani zbrali starejši avtorji literarnih besedil, ki prihajajo iz Osrednje Slovenije. Uvodoma sta jih pozdravili koordinatorka ljubljanske izpostave JSKD, Andreja Repar, in republiška strokovna svetovalka za literarno dejavnost, Dragica Breskvar. Preden se so literati prepustili pogovoru z letošnjo strokovno selektorico, Gabrielo Babnik, jih je skozi pesem in besedila znanih slovenskih pesnikov popeljal šarmantni Lado Leskovar. Pozval jih je k ustvarjanju, predvsem pa zaželel vsem, da bi tudi njihova literatura nekoč doživela uglasitev in morda izvajanje na glasbenih odrih, tudi v njegovi interpretaciji. Iz naše izpostave sta se na srečanju predstavili Darinka Vidic iz Šentvida pri Stični in Majda Senčar iz Grosupljega. Svoja dela pa so prijavili tudi Nikita Xever in Stanka Ahlin.

PAJČEVINA POTEZ FERDA VESELA VZPODBUDILA ŠTEVILNE LIKOVNIKE

Septembrski čas je Kulturno društvo likovnikov Ferda Vesela posvetilo praznovanju 150-letnice rojstva velikega slikarja. V ta namen so bili likovniki treh občin povabljeni k ustvarjanju na temo Pajčevina potez Ferda Vesela - »nobena svila ni tako fina«. Z razpisom smo se želeli približati dvema vidikoma Veselovega ustvarjanja, in sicer: obujanju njegovih motivov ter interpretiranju načina njegovega ustvarjanja. Pestri likovni izrazi, ki so nastali na razpis, so tako na ogled do konca septembra v Domu kulture v Šentvidu pri Stični. Na otvoritvi razstave Pajčevina potez Ferda Vesela je sodeloval Moški pevski zbor Vidovo Šentvid pri Stični z zborovodjem Urbanom Tozonom. Likovna kritičarka Maruška Markovčič je pohvalila vse likovne izraze na razstavi in poudarila pomen raznolikih pristopov k razpisani tematiki. V spremnem besedilu kataloga je izpostavila posamezne avtorske presežke. Ustanovitelj društva in njegov dolgoletni predsednik Tone Drab je na kratko orisal društveno zgodovino in sedanja predsednica Milka Gruden je predstavila današnje delovanje likovnikov. Dogodek se je zaključil s podelitvijo priznanj vsem sodelujočim ustvarjalcem.

TEKST V PODOBI SKUPAJ Z LJUBLJANSKO IZPOSTAVO

V začetku jesenske sezone so se v ljubljanski galeriji Družina predstavili likovniki ivanške in ljubljanske območne izpostave. Razstava Tekst v podobi je predstavitev likovnih del, ki so prispela na državni razpis z istoimenskim naslovom. Hkrati pa je območna razstava selekcijska in le izbrani ustvarjalci bodo imeli priložnost pokazati svoja dela na regijski razstavi na Vrhniki. Strokovni spremljevalec Todorče Atanasov je v uvodnem delu razvil osnovno idejo razpisa, ob zaključku pa se je ob likovnih delih pogovoril z ustvarjalci, komentiral in usmeril njihovo nadaljnje likovno delovanje. Območna razstava ima več funkcij in je poleg predstavitve ustvarjalcev tudi didaktična priložnost, ki omogoča kvalitetnejša prihodnja delovanja likovnikov. Iz ivanške izpostave je razstavljalo 22 likovnikov, nekaj tudi iz Grosupljega. Med izbranimi slikarkami sta tudi Renata Bedene in Zora Trilar iz Grosupljega.

JSKD Ol Ivančna Gorica

Več na: www.kultura-ustvarjanje.si

Napoved Skladovih dogodkov

NOVEMBER 2011

TEKST V PODOBI, REGIJSKA RAZSTAVA IZBRANIH LIKOVNIKOV OSREDNJE SLOVENIJE

torek, 8. 11. 2011, 18.00, Vrhnika, galerija Cankarjevega doma

Na razstavi bodo na ogled likovna dela ustvarjalcev, ki jih je z območnih razstav po Osrednji Sloveniji izbral strokovni selektor Todorče Atanasov. Iz ivanške izpostave se bodo predstavili Judita Rajnar ter Meta Mehle, Zora Trilar in Renata Bedene, vse tri iz grosupeljske občine. Ob razstavi bo izšel spremni katalog z reprodukcijami vseh razstavljenih likovnih del. Državna razstava bo odprta v okviru programa Evropske prestolnice kulture leta 2012 v Slovenj Gradcu.

SEMINAR ZA NAČRTOVANJE IN IZVEDBO GLEDALIŠKE PRODUKCIJE

12. 11. 2011, Smlednik – Medvode, kulturni dom

Seminar je namenjen spoznavanju sistemskega pristopa k otroški gledališki produkciji. Vodil ga bo Klemen Markovčič, gledališki in radijski režiser, ki bo predstavil tematiko režiserjem otroških gledaliških skupin. Markovčič bo v letu 2012 še zadnjič strokovni spremljevalec območnega srečanja otroških gledaliških skupin konec marca 2012 v Grosupljem.

DRUGI SEMINAR ZA 43. TABOR SLOVENSКИH PEVSKIH ZBOROV

sobota, 12. 11. 2011, ob 9.00, Šentvid pri Stični, OŠ Ferda Vesela

Dodatni seminar omogoča zborovodjem, ki se prvega seminarja niso mogli udeležiti, da se spoznajo z zakonitostmi izvedbe pesmi. Seminar bo vodil dirigent tabora, Igor Švara. Tematika rož je rdeča nit vseh pesmi za 43. izvedbo tabora v juniju 2012.

REGIJSKO TEKMOVANJE ODRASLIH PEVSKIH ZBOROV OSREDNJE SLOVENIJE

sobota, 12. 11. 2011, predvidoma ob 17.00, Kočevje – Šeškov dom

Na regijskem tekmovanju se bodo predstavili samo izbrani zbori iz območnih revij, iz naše izpostave so za višji nivo predlagani štiri zbori, in sicer: iz Zagradca, Šentvida pri Stični ter Moški pevski zbor Corona in Ženski pevski zbor Biser iz Grosupljega.

GLASBENI MARATON 2011 in NATEČAJ FESTIVAL STIČNA 2011

petek, 18. 11. 2011, predvidoma ob 16.00, Stična, Bar Jama

Pri organizaciji tekmovanja inovativnih in neuveljavljenih glasbenih skupin za nastop na Festivalu Stična izpostava sodeluje s Kulturnim društvom Stična. Tekmovanja se lahko udeležijo skupine, ki gojijo rock, jazz rock, etno rock, funky, fusion, punk in ostalo sodobno oz. alternativno glasbo mladih ter tudi same ustvarjajo, iščejo nove poti in ustvarjalne možnosti. Prednost imajo še neuveljavljene oziroma širše neprepoznane skupine. Rok prijave je petek, 4. novembra 2011.

ŽIVA 2011, festival plesne ustvarjalnosti mladih

od četrta, 24., do sobote, 26. 11. 2011, Ljubljana, Španski borci

Na festivalu bo nastopila Plesna skupina TeGIBlo 5 Kulturno društvo Teater Grosuplje, ki jo vodi Špela Repar. Predstavila se bo s plesno koreografijo »Problemi so...si ce!«

SEMINAR ZA RAZVOJ PLESNOSTI PRI ODRASLIH

sobota, 26. 11. 2011, Ptuj, Narodni dom

Seminar je namenjen vodjem odraslih folklornih skupin ter perspektivnim članom odraslih folklornih skupin. Vodil ga bo Rastko Samec, ki je tudi strokovni spremljevalec odraslih folklornih skupin. Seminar bo omogočil učenje izkušenim folklornikom in prav tako tistim, ki se z ljudskim plesom srečujejo na novo.

REVIJA PIHALNIH ORKESTROV OSREDNJE SLOVENIJE

nedelja, 27. 11. 2011, ob 16.00, Trbovlje, Delavski dom

Letna revija pihalnih orkestrrov Osrednje Slovenije bo v letu 2011 zasnovana v smislu koncertnega programa, s katerim bo popestreno letno srečanje predstavnikov slovenskih godb. Za nastop morajo pihalni orkestri pripraviti tematsko zaokrožen program. Revija bo strokovno spremljana, strokovni selektor pa bo ocenjeval kvaliteto zvoka, tehniko igranja, muzikalnost in druge dejavnike.

JSKD Izpostava Ivančna Gorica

Drugi poziv Lokalne akcijske skupine »Sožitje med mestom in podeželjem« za pridobivanje projektnih predlogov za izvajanje lokalne razvojne strategije iz programa LEADER za obdobje 2011 - 2013

Na območju občin Grosuplje, Ig, Ivančna Gorica, MOL in Škofljica se je oblikovala LAS »Sožitje med mestom in podeželjem«, ki je bila kot delujoča LAS potrjena tudi z Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. V skladu s sklepi UO LAS objavljamo poziv za zbiranje projektnih predlogov za sofinanciranje iz pristopa LEADER za obdobje 2011 - 2013.

Predmet poziva je pridobiti ter izbrati projektne predloge za leta 2011 do 2013, s katerimi se bo uresničevala Lokalna razvojna strategija LAS »Sožitje med mestom in podeželjem« in bodo upravičeni do ustreznega deleža nepovratnih sredstev EU iz ukrepov programa Leader.

Program Leader je namenjen vsem zainteresiranim, ki že izvajajo najrazličnejše aktivnosti, s skupnim ciljem zagotoviti nadaljnji razvoj podeželja, izboljšati kvaliteto bivanja v svojem okolju ter tako prispevati h koristim za širše družbeno okolje. Upravičenci do nepovratnih sredstev po tem pozivu so tako pravne osebe (društva, zavodi, gospodarske družbe, samostojni podjetniki, ...) kot tudi fizične osebe, ki pa morajo imeti sedež na območju LAS in po novih pravilih tudi partner LAS. Predvidena višina sofinanciranja projektov je do 85 % upravičenih stroškov.

Nov rok za oddajo vlog za projekte, ki se naj bi se začeli izvajati v letu 2012 in naprej, je 20. 11. 2011.

Vse dodatne informacije in razpisno dokumentacijo prijavitelji dobijo pri upravljalcu LAS - CIZA, Zavod za razvoj podeželja, Šmartinska cesta 134a, 1000 Ljubljana ali po telefonu 031 515 875, vsak delavnik od 9. do 16. ure oziroma po predhodni najavi v pisarni upravjalca LAS. Upravljalec zagotavlja tudi vso podporo pri izpolnjevanju projektne dokumentacije!

Občina Grosuplje, Taborska cesta 2, 1290 Grosuplje, objavlja na podlagi Pravilnika o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije (Ur.l. RS, št. 50/07 in 61/08) in Pravilnika o podeljevanju štipendij Občine Grosuplje (Ur.l. RS, št. 45/09 in popr. 48/09)

JAVNI RAZPIS

za pridobitev štipendije Občine Grosuplje za šolsko leto 2011/2012

1. Uporabnik proračunskih sredstev: Občina Grosuplje, Taborska cesta 2, 1290 Grosuplje.

2. Predmet javnega razpisa je **podelitev štipendij nadarjenim študentom in dijakom v Občini Grosuplje** v skladu s Pravilnikom o podeljevanju štipendij Občine Grosuplje.

3. Pravico do štipendije lahko uveljavijo nadarjeni dijaki za šolanje na srednjih šolah in dijaki, ki se izobražujejo za deficitarne poklice, nadarjeni študenti dodiplomskega in podiplomskega študija, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- imajo status rednega študenta oz. dijaka in so vključeni v javno veljavni izobraževalni program,
- dosegajo najmanj pravdober uspeh (v primeru deficitarnih poklicev dober uspeh) oz. povprečno oceno, ki ustreza tej opredelitvi,
- dosegajo v preteklem študijskem letu povprečno oceno vseh opravljenih izpitov najmanj 8, oziroma (za študente prvih letnikov) so izdelali 4. letnik z odličnim ali pravdobrim uspehom (oz. s povprečno oceno, ki ustreza tej opredelitvi), in so dosegli na maturi najmanj 23 točk,
- so vsestransko dejavni, se odlikujejo z ustvarjalnostjo ter dosegajo vidne rezultate na izvenšolskih področjih, kot so izobraževanje, kultura, šport, umetnost itd.,
- so državljani Republike Slovenije,
- imajo stalno prebivališče v Občini Grosuplje najmanj eno leto,
- ob vpisu v prvi letnik visokošolskega in univerzitetnega izobraževanja niso bili starejši od 26 let,
- niso v delovnem razmerju, ne prejemajo nadomestila za brezposelne pri Zavodu za zaposlovanje, nimajo statusa zasebnika ali samostojnega podjetnika, nimajo druge štipendije v RS,
- ne prejemajo druge štipendije.

4. Vsi prosilci se morajo prijaviti na razpisnem obrazcu (najdete ga v razpi-

sni dokumentaciji) in priložiti sledeča dokazila:

- dokazilo o vpisu za tekoče šolsko oz. študijsko leto,
- dokazilo o najmanj pravdobrem oz. dobrem šolskem uspehu, (oz. o povprečni oceni, ki ustreza tej opredelitvi),
- dokazilo o opravljenih izpitihi in njihovi povprečni oceni predhodnega študijskega leta, oziroma dokazila o uspehu v 4. letniku in uspehu na maturi,
- dokazila o izven šolskih dejavnostih, uspehih in priznanjih,
- izpolnjen razpisni obrazec za pridobitev štipendije z lastnoročno podpisano izjavo, ki je del tega obrazca.

5. Za šolsko leto 2011/2012 bo v skladu s Pravilnikom o podeljevanju štipendij Občine Grosuplje **predvidoma dodeljenih do 20 štipendij, in sicer do pet štipendij za dijake srednjih ter poklicnih in strokovnih šol, do 14 štipendij za študente prve in druge stopnje bolonjskega študija** (do pet s področja družboslovnih in humanističnih ved in do devet s področja naravoslovno matematičnih, tehniških, medicinskih in biotehniških ved) ter ena štipendija za doktorski oz. znanstveni magistrski študij.

6. Vloge za dodelitev štipendij morajo biti dostavljene do **14. 11. 2011 do 9. ure** na naslov: **Občina Grosuplje, Urad za finance, gospodarstvo in družbene dejavnosti, Taborska cesta 2, 1290 Grosuplje**, kjer lahko zainteresirani dobijo tudi vse dodatne informacije. Razpisna dokumentacija se lahko dvigne v času uradnih ur na vložišču Občine Grosuplje.

Vloge morajo biti dostavljene v zaprti kuverti z navedbo naslova prosilca in z oznako »ŠTIPENDIJE OBČINE GROSUPLJE«
»NE ODPIRAJ – VLOGA NA JAVNI RAZPIS«

7. Odpiranje ponudb bo **14. 11. 2011 ob 16. uri** v sejni sobi Upravne stavbe Občine Grosuplje, Taborska cesta 2 v Grosupljem.

8. Prosilci bodo o izidu javnega razpisa obveščeni najkasneje v 30 dneh od dneva odpiranja vlog.

9. Medsebojna razmerja med Občino Grosuplje in izbranim kandidatom bodo urejena s pisno pogodbo.

OBČINA GROSUPLJE
župan dr. Peter Verlič

Občina Grosuplje objavlja na podlagi Pravilnika o dodelitvi enkratne občinske pomoči za izobraževanje na področju kmetijstva (Ur. list RS, št. 94/05 in 113/07), Pravilnika o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Grosuplje za programsko obdobje 2007 – 2013 (Ur. list RS, št. 65/07), v skladu s Pravilnikom o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Ur. list RS, št. 50/07 in 61/08), ki se smiselno uporablja tudi za lokalne skupnosti in na podlagi Odloka o proračunu Občine Grosuplje za leto 2011 (Ur. list RS, št. 19/2011)

XVII. JAVNI RAZPIS

za dodelitev sredstev enkratne občinske pomoči za izobraževanje na področju kmetijstva v letu 2011

Vsebina in pogoji razpisa:

1. Uporabnik proračunskih sredstev: Občina Grosuplje, Taborska cesta 2, 1290 Grosuplje.

2. Predmet javnega razpisa je dodelitev enkratne občinske pomoči za izobraževanje na področju kmetijstva.

3. Skupni znesek razpisanih sredstev je 2.500,00 EUR.

4. Maksimalna višina dodeljene denarne pomoči je za dijake 540,00 EUR, za študente dodiplomskega študija 750,00 EUR, za študente podiplomskega študija pa 950,00 EUR. V primeru večjega števila prisojcev so vrednosti sorazmerno manjše.

5. Za dodelitev enkratne denarne pomoči lahko zaprosijo dijaki in študenti dodiplomskega in podiplomskega študija, vključeni v izobraževalne programe na področju kmetijstva, ki izpolnjujejo razpisne pogoje. Med upravičence ne sodijo dijaki agroživilske in veterinarske smeri ter študenti veterinarske smeri.

6. Za sredstva enkratne denarne pomoči lahko zaprosijo upravičenci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo stalno bivališče na območju občine Grosuplje,
- da imajo študenti status rednega študenta ali izrednega študenta ob pogoju, da niso zaposleni,
- da so predvideni prevzemniki kmetije, kar se v postopku ugotovi na podlagi pisne izjave staršev ali samega upravičenca ter potrdi z mnenjem kmetijske svetovalna služba,
- da je kmetijsko gospodarstvo, na katerega se nanaša izjava iz prejšnje

alinee tega razpisa, aktivno,

- da ne dobivajo kakršnihkoli rednih sredstev iz drugih virov.

7. K vlogi za dodelitev enkratne občinske pomoči mora biti priložena naslednja dokumentacija:

- potrdilo o vpisu v kmetijski izobraževalni program,
- pisna izjava staršev ali samega upravičenca o predvidenem prevzemu kmetije,
- dokazila o površini kmetijskih zemljišč in staležu živali na kmetijskem gospodarstvu za tekoče leto (fotokopija vloge za subvencijo), na katerega se nanaša izjava iz prejšnje alinee,
- mnenje kmetijske svetovalne službe,
- zadnje šolsko spričevalo oz. fotokopija potrdila o opravljenih izpitih,
- izjavo, da niso zaposleni, če imajo študenti status izrednega študenta in izjavo, da ne dobivajo kakršnihkoli rednih sredstev iz drugih virov.

8. Prošnje za dodelitev enkratne občinske pomoči za izobraževanje na področju kmetijstva morajo prispeti na sedež Občine Grosuplje do 14. 11. 2011 do 15. ure. Prosilci vložijo prošnje za dodelitev sredstev denarne pomoči na naslov: Občina Grosuplje, Urad za finance, gospodarstvo in družbene dejavnosti, Taborska cesta 2, Grosuplje, kjer lahko zainteresirani v času uradnih ur dobijo vse dodatne informacije pri ge. Martini Cingerle, razpisni obrazec pa lahko dobijo na vložišču Občine Grosuplje ali internetni strani občine.

Vloge morajo biti dostavljene v zapечатeni kuverti, kuverta pa mora biti označena z »NE ODPIRAJ – VLOGA ZA DODELITEV ENKRATNE DENARNE POMOČI - KMETIJSTVO«.

9. Odpiranje vlog bo 15. 11. 2011 ob 8. uri v sejni sobi Občini Grosuplje, Taborska cesta 2, Grosuplje (v pritličju).

10. O dodelitvi sredstev upravičencem po tem razpisu bo odločeno s sklepom občinske uprave najkasneje v 20-ih dneh od poteka roka za vložitev prošenj. Sklep bo prosilcem posredovan v 8-ih dneh po sprejemu.

11. Medsebojna razmerja med Občino Grosuplje in dobitniki proračunskih sredstev bodo urejena s pisno pogodbo.

Šifra zadeve: 603-2/2011
Datum: 7. 10. 2011

OBČINA GROSUPLJE
župan dr. Peter Verlič

Ženska od Ž do A v Grosupljem

Skupni projekt občin Grosuplje, Ivančna Gorica, Škofljica, Ig in Mestne občine Ljubljana, ki združeno delujejo v okviru programa LEADER in Lokalne akcijske skupine (LAS) Sožitje med mestom in podeželjem

Če hočemo ohraniti podeželje, potem pomagajmo, da bo na podeželju ostala žena; če bo ostala tam ona, bo ostal tudi mož. Če bosta na podeželju ostala mož in žena, potem bo tam tudi življenje. In kjer je življenje – tam je tudi prihodnost!

V okviru projekta Ženska od Ž do A sta 4. in 6. aprila 2011 v Grosupljem, v prostorih Družbenega doma Grosuplje, potekali dve delavnici. Udeležilo se ju je sedem udeleženk. Prva delavnica je bila namenjena spoznavanju in prvim generiranjem idej, druga pa poglobljenemu razmišljanju o posamezni izbrani temi oz. področju, ki bi za kraj predstavljala največji razvojni potencial in bi povezala kar največ deležnikov.

Udeleženke so skozi proces razmišljanja, kjer smo si dovolile sanjati, prišle do zelo zanimivih idej: kmečke igre, ki skozi različne tekmovalne in zanimive igre, ki temeljijo na tradicionalnih znanjih in spretnosti, povezujejo posameznike in društva; ohranjanje lokalnih »blagovnih znamk«; skedenj umetnosti, prostor srečevanj in prenosa obrtnih in ročnih znanj; skozi vse pa bi se seznanjali z dediščino in tradicijo.

Na drugi delavnici smo začele bolj intenzivno razmišljati, kaj bi se lahko znotraj posameznega programa dogajalo. Največ pozornosti smo posvetile razmišljanju o tem, kako bi se lahko posamezni programi med seboj povezali in oplemenitili.

V nadaljevanju nas čaka delo na vseh izraženih idejah, zato velja povabilo k sodelovanju. Vse tiste, ki vas omenjene teme zanimajo, vabimo, da se nam oglasijo in z veseljem vas bomo vključili v naše nadaljnje aktivnosti.

Čaka nas še zaključna prireditev 20. novembra 2011, ki bo potekala na Igu, na njej pa bodo predstavljeni rezultati vseh delavnic in intenzivnih razmišljanj o tem, kako naprej. Lepo vabljeni(i)! Maruška Markovčič, Nevenka Kovač
Vse dodatne informacije dobite pri: Nevenki Kovač, 031/ 872 327, e-mail: kovac.nevenka@gmail.com
Maruški Markovčič, 031/ 278 489, e-mail: maruska.markovcic@gmail.com
Martini Cingerle, Občina Grosuplje, 01/ 7888 750, e-mail: martina.cingerle@ob.grosuplje.si

Maja Zajc Kalar in njena drama Do konca in nazaj

Naša občanka iz Velike Loke Maja Zajc Kalar je profesorica angleškega in nemškega jezika in poučuje na Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici. Čeprav poklic zahteva celega človeka, dinamični osebi, kot je gospa Kalarjeva, ostaja še dovolj energije za ustvarjanje. Piše. Kratke zgodbe predvsem, saj najbolj ustrezajo njemu temperamentu. V petek, 14. oktobra 2011, smo si v Kulturnem domu v Grosupljem ogledali njen dramski prvenec Do roba in nazaj, v katerem se je izkazala tudi kot odlična igralka.

Kdaj vas je potegnilo v pisanje?

»Pisala sem ves čas, že v osnovni šoli: pesmice, zgodbe, pravljice in jih objavljala v šolskem glasilu Okence, in kasneje v srednješolskem glasilu, v reviji Mentor. Ker je bil oče lovec, sem svoje zgodbe z lovsko tematiko objavljala v reviji Lovec, pa v Kmečkem glasu,« je povedala. Trikrat se je javila na natečaj Zgodbe iz knjižnice, ki jih je organizirala Knjižnica Ivančna Gorica v sodelovanju z JSKD, izpostava Ivančna Gorica. Njene duhovite in domišljene zgodbe so navdušile žirijo, da je vedno prišla v ožji izbor in bila nagrajena. Mladostnikov pogovor z mojstrom Plečnikom je pokazal, da avtorica pozna probleme mladih, saj je kot profesorica vedno med njimi in tudi sama ima dva sinova. Zanimiva je bila tudi zgodba na temo Kako diši moja knjižnica. Snažilka, ko ostane sama v knjižnici in pometa okoli polic, odkriva knjige, ki jih redko kdo vzame v roke. Zamakne jih za druge knjige, da jo počakajo do naslednjega dne, ko si jih izposodi.

V vaših delih je vedno prisoten humor in zelo lep in bogat jezik!

»Karakteren humor, ki ga povzročajo osebnostne lastnosti oseb, nastopajočih v mojih delih. Moja študijska usmeritev, študij jezikov, mi je dal še večjo spodbudo za branje, čeprav sem ves čas rada brala, brala brez prestanka. Duhovitost je ena od kvalitete, ki jih pričakujem od prebrane knjige.« Rada poudari, da je posebne vrste bralka. Ko se odloča, kaj bo brala, včasih izbere enega avtorja, včasih književnost po nacionalni pripadnosti. Všeč so ji Skandinavci, na primer Knut Hamsun. Če ji je delo všeč, se poglubi tudi v avtorja, dobo, ki jo opisuje. Najraje gre med knjižne police poleti, ko večina bralcev pobere trenutno moderne avtorje. Knjige, ki ostanejo na polici, so tiste, ki so vredne njene pozornosti.

Kaj pa roman? Ste želeli napisati roman?

»Pišem ga, samo zaključek mi še manjka, nimam korajže, da bi ga končala. Večplastno sem ga zastavila, prepletata se dve zgodbi. Sem eksploziven človek, človek

trenutka. Kratko zgodbo napišem hitro, pri romanu pa je potrebna disciplina za razvoj zgodbe. Vpletla sem nekaj avtobiografskih elementov, vendar zgodba romana je še vedno le fikcija.

Že v kratki prozi je veliko dramatične napetosti, tako da prehod v dramatiko verjetno ni bil težak!

»To pa je kot jagoda na tortici mojega pedagoškega dela, presežek, na katerega sem ponosna. Že v kratki prozi so dramatični elementi, konfrontacija dveh različnih svetov, ki trčita skupaj. Trk pa se da izrabiti za humor, duhovitost.

Vse se je začelo s šmarnicami. Leta 2009 je bilo evropsko leto mladih in čutila sem, da bi morala nekaj napisati zanje, iz lastne prakse, saj smo pedagogi z mladimi v šoli več časa skupaj, kot so doma s svojimi starši. Nastala je zgodba o mladih, ki se v lepoti mladosti srečajo tudi z zelo resnimi in težkimi situacijami. Iz vse Slovenije sem dobivala pisma s pohvalami. Tudi moje dijaki so me spraševali, kaj se bo naprej dogajalo z glavnim junakom. Skozi zgodbe so namreč razkrivali ljubezen, nestrpnost, bolezen, ločitev, nesprejemanje in vsak dan so morali najti izhod in rešitev problema. Pritegnil jih je tudi svež in duhovit mladostniški jezik. To mi je dalo poguma.

Lotila sem se pisanja igre o odnosih med starši in otroki, jo napisala in za nekaj časa odložila. Potem pa sem se le opogumila in dijake povprašala, če bi v taki igri igrali. Takoj so bili za in takoj so tudi naštel profesorje, ki so jih videli v posameznih vlogah. Tudi profesorji so se takoj strinjali in začeli smo z vajami – vsi popolni začetniki, a polni navdušenja in pričakovanja! Veliko samozavesti nam je s svojimi nasveti in bodrenjem vtilil dramski igravec Jernej Kuntner. Na vajah smo uživali, prav tako na nastopih. Mladi igralci so se izkazali, prav tako so uživali tudi profesorji, « se nasmehe, ko se spomni prvih vaj.

»Pri sceni nam je pomagala Anja Šmajdek, akademska kiparka. Družine je identificirala z barvami: družina, ki izgubi sina, je prizadeta, krvavi, zato prevladuje rdeča barva; družino, ki ji vlada denar, zaznamuje hladna siva barva; razbita družino z materjo samohranilko pa označuje črna barva, barva žalosti in obupa,« je razložila barvno lestvico na odru.

Znani ste tudi kot prostovoljka!

»Človek ne more vsega gledati skozi denar. Na šoli smo se mnogi profesorji lani prav poglobljeno ukvarjali s to problematiko, saj je bilo celo leto posvečeno dobrodelnosti in prostovoljstvu. Letos uvajamo organizirano pomoč starejših dijakov mlajšim. To je nekdanj potekalo samo od sebe, danes pa

moramo tako prostovoljstvo na novo definirati, mu dati novo ime in novo vsebino. Tako mladi dobijo občutek, da so sposobni, da delajo nekaj dobrega. Delo je edini način, da bomo mladega človeka vzgojili, da bo nekoč postal odgovoren delavec, z nedelom jih vzgajamo v nesamostojne, nesigurne ljudi, ki svojih talentov in svojega prepričanja ne bodo znali ne izpostaviti, ne zagovarjati,« je prepričana gospa Kalarjeva. Gospa Kalarjeva se je skupaj s kolegi vključila tudi v projekt Slovenske Karitas – "Deluj pravično – v smeri podnebnih sprememb". V Stični je organizirala okroglo mizo na temo prostovoljstva, tudi v kraju deluje kot kulturna animatorica. Organizira kulturne prireditve, najbolj ji je v spominu ostala dobrodelna prireditev za pomoč družini v stiski v sodelovanju z moškim zborom Samorastnik. Ob 20-letnici samostojne države Slovenije je prireditev literarno obarvala. »Vsak da, kar lahko da, in prav toliko dobi nazaj,« je prepričana Maja Zajc Kalar. Prav tako ob božiču organizira delavnice za otroke, kjer jih poskuša osvestiti, da imamo v slovenskem jeziku lepe in bogate izraze za vsebino in veličino praznika, ki ga osmislijo lepše kot mnoge doneče tuje besede, ki lahko ponudijo blišč in iluzijo, še zlasti, ko jih ne razumemo ali površno prevzemamo.

In načrti za naprej!

Nastaja že novo dramsko delo. Dijaki težko čakajo na nadaljevanje igre Do roba in nazaj. »Priti do roba ni vedno slabo. Streznite stvari postavi na svoje mesto,« je razmišljala o skrajnostih, ki so jim izpostavljeni njeni dramski junaki in mnogi mladi tudi v resničnem življenju. Vsebina bo zopet navezana na izkušnje, ki jih priljubljena profesorica črpa iz življenja z mladimi v srednji šoli. »Dijaki in profesorji so bili veseli, da so se lahko predstavili tudi v Grosupljem in tako pokazali eno od dejavnosti šole, ki ni strogo povezana s poukom. Zato se prisrčno zahvaljujejo članicam in članom UTŽO Grosuplje, ki so jih povabili in jim omogočili, da se kot šola predstavijo grosupeljski publiko, ki jih je nagradila z neverjetnim obiskom in iskrenimi pohvalami.

Želijo si še več takih srečanj, stike iščejo tudi v zamejstvu na slovenski gimnaziji v Celovcu. Spomladi bodo igro zaigrali pred koroškimi gledalci,« je povedala.

»Oder mi daje energijo, kakršne nisem pričakovala in je do sedaj nisem poznala,« je vesela občutij in zato ji ni nič pretežko. Se dosti vsakovrstnih uspehov ji želimo: v šoli, na odru, v prostovoljstvu in pri animatorstvu.

Marija Samec

Policisti dobili okrepitev za reševanje romske problematike

Minilo je že malce več kot leto dni, odkar je vodenje Policijske postaje (PP) Grosuplje prevzel Vlado Ščavničar. V tem času je uspel doseči, da mu je bil dodeljen pomočnik. To je Roman Horvat, ki se zelo dobro spozna na romsko problematiko, in od katerega pričakujejo, da bo uspel pripomoči k boljšemu reševanju te problematike na območju Grosupljega. Komandir Ščavničar nam je po prvem letu dela v Grosupljem povedal: »Moj osebni cilj v tem obdobju je bil nerealiziran. Želel sem začeti urejati romsko problematiko, ne sicer toliko s policijskega kot bolj s sociološkega vidika. Policijski ukrepi so le »gašenje požara«, k življenju v slogi in miru pa ne bodo bistveno pripomogli.« Na območju PP Grosuplje sicer stalno prevlaja okoli 200 Romov v šestih naseljih. Zaradi narave dela z Romi in preprečevanja nestrpnosti v etničnih skupnostih je bilo v zadnjem času več policijskih resursov usmerjenih v to področje.

Manj kaznivih dejanj, porast kriminalitete

Ob tem je predstavil tudi polletno poročilo dela PP Grosuplje, v katerem je zapisal: »Policisti PP Grosuplje so kljub težavam realizirali večino načrtovanih nalog. Nerealiziranih je ostalo zanemarljivo število načrtovanih nalog za prvo polletje 2011.« V prvem polletju tega leta je sicer PP Grosuplje v primerjavi z letom 2010 obravnavala manjše število kaznivih dejanj. Povečal se je denimo obseg obravnavanih kaznivih dejanj s področja mladoletniške in splošne kriminalitete. Državnemu tožilstvu so poslali kazenske ovadbe in poročila v dopolnitev kazenske ovadbe zaradi 863 kaznivih dejanj (lani

915). Zaradi razlogov za utemeljen sum storitve kaznivih dejanj so vložili kazenske ovadbe zoper 178 osumljencev. Preiskali so 35,8 odstotka vseh obravnavanih kaznivih dejanj, kar je za 13,5 odstotka manj kot v primerljivem obdobju leta 2010. »Še vedno

ni zadovoljiva uspešnost preiskovanja kaznivih dejanj zoper premoženje, ki so tudi sicer najpogostejša,« je zapisal Ščavničar. Povedal nam je, da so poleti obravnavali veliko vlomov v objekte, kazniva dejanja pa so bila razpršena po vsem območju njihove postaje. Kar se tiče vlomov v vozila, so nekatere tradicionalne točke, kjer beležijo večje število kaznivih dejanj: na primer pod Magdalensko goro, na pokopališču in v Šmarju - Sapu.

Veliko vlomov ostaja nepojasnjenih

V prvem polletju je policijska postaja obravnavala 812 kaznivih dejanj s področja splošne kriminalitete ali za 13,6 odstotka več kot lani - splošna kriminaliteta sicer predstavlja kar 94 odstotkov vse kriminalitete. Preiskali so le 7,8 odstotka vlomov. Poleg tega so obravnavali in preiskali so tudi dve kaznivi dejanji zoper spolno nedotakljivost. Imeli so 27 primerov nasilja v družini in 35 primerov neplačevanja preživitve. Povečalo se je število obravnavanih kaznivih dejanj zoper zakonsko zvezo, družino in otroke,

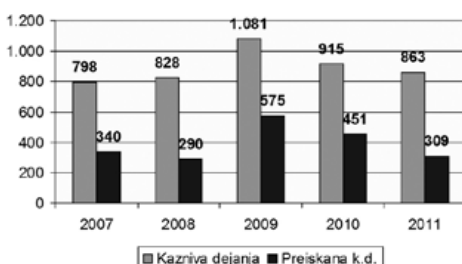

saj je policijska postaja obravnavala skupaj 82 (48) kaznivih dejanj, med katerimi je bilo največ kaznivih dejanj neplačevanja preživitve, teh je bilo 35 (13) in nasilja v družini, ki jih je bilo 27 (29). S področja prepovedanih drog je bilo obravnavanih 8 kaznivih dejanj. Ščavničar priznava, da imajo tukaj še rezerve in bi se dalo narediti več.

Lani 4.000, letos manj kot 2.000 alkotestov

Enota je obravnavala 173 prometnih nesreč, od tega je bila ena s smrtnim izidom, 3 pa s hudo telesno poškodbo. Komandir pravi, da je stanje zaenkrat boljše kot lani - takrat so namreč obravnavali 219 nesreč. Sodeč po poročilu so bili precej manj aktivni pri nadzoru voznikov. Medtem ko so lani odredili preko 4000 preizkusov alkoholiziranosti, so jih letos le 1.727. 87 jih je bilo pozitivnih. Skupno število izvedenih ukrepov policistov pri nadzoru cestnega prometa je bilo sicer večje kot lani.

Tamara Barič

Leto	2007	2008	2009	2010	2011
Št. kaznivih dejanj	798	828	1.081	915	863
Št. preiskanih kaznivih dejanj	340	290	575	451	309
Delež preiskanih kaznivih dejanj (v %)	42,6	35,0	53,2	49,3	35,8
Št. kaznivih dejanj, ki jih je odkrila policija	32	106	113	54	52
Delež kaznivih dejanj, ki jih je odkrila policija (v %)	4,0	12,8	10,5	5,9	6,0

Statistični podatki o kaznivih dejanjih, za katera je policija vložila kazensko ovadbo ali poročilo v dopolnitev kazenske ovadbe (vir: Poročilo o delu PP Grosuplje za prvo polletje 2011).

Uspešno izvedena Šola čustvene in socialne inteligence

Na podlagi javnega razpisa Občine Grosuplje za sofinanciranje programov društev in zvez na področju preventivne dejavnosti za mlade v letu 2011 je Terapevtsko društvo Slovenije izvedlo program za mladostnike z naslovom: Šola čustvene in socialne inteligence za mlade.

Namen programa je bil mladim podati znanja s področja prepoznavanja, poimenovanja, izražanja in obvladovanja čutenj ter izboljšati spretnosti pri navezovanju socialnih stikov in komunikaciji z drugimi ljudmi.

Program je potekal štirikrat po dve šolski uri, od ponedeljka, 29.08., do četrtega, 01.09.2011, od 18.00 do 19.30, na Kolodvorski cesti 2 v Grosupljem. Prijavljenih je bilo 8 udeležencev, udeležilo in vztrajalo do konca pa jih je pet.

Predstavili smo pomen čustev v realnem življenju in različne vrste inteligenc. Razložili smo, katera so pozitivna in negativna čustva, kako jih prepoznamo in obvladujemo, katere čustvene reševalce poznamo ter kakšen učinek imajo čustva na zdravje. Poudarili smo, da je bistvo čustvene in socialne inteligence sposobnost empatije oziroma sočutja. Govorili smo tudi o socialnem inženiringu, razliki med povezanostjo in navezanostjo, zdravi in nezdravi navezanosti ter socialnih možganih. Udeleženci so tekom izobraževanja izpolnili tri vprašalnike, s katerimi smo ovrednotili njihovo predznanje glede čustvene in socialne inteligence ter ugotavljali njihovo sposobnost izražanja in obvladovanja čutenj. Izvedli smo praktične prikaze ustreznega in neustreznega izražanja čutenj. Nato so udeleženci izvajali igre vlog na določene tematike, ki smo jih sproti ovrednotili. Na koncu smo vse skupaj povezali v celoto, s poudarkom na izražanju čutenj v relaciji čustveno-socialnih stikov. Ob zaključeni šoli smo udeležencem podelili certifikate o pridobljenem znanju s področja čustveno-socialne inteligence.

Šola čustvene in socialne inteligence sva vodila mag. Urška Ponikvar, univ. dipl. ped., zakonska in družinska terapevtka, ter Igor Ponikvar, dipl. ing.

Urška in Igor Ponikvar
Terapevtsko društvo Slovenije

20-letnica delovanja Župnijske Karitas Grosuplje

Praznovanje 20-letnice Župnijske Karitas Grosuplje se je začelo v petek, 7. oktobra 2011, s sveto mašo, ki jo je vodil »ustanovitelj« Franc Novak. Sveti maši je sledil bogat kulturni večer, v katerem so sodelovali Pevski zbor KD sv. Mihael pod vodstvom Srečka Gruma, Mešani pevski zbor Kopanj in Dekliški pevski zbor Stella pod vodstvom Nejke Furlan in ob spremljavi Klemena Boca, na flavto, violino in kitaro so zaigrali Špela Lampret, Maja Drčar in Jošt Lampret, nastopili pa so tudi pevki Leonida Sabo in Ana Omejec ob spremljavi Marjetke Valentinčič ter operni pevec Marcos Fink ob spremljavi organista Marka Gašperšiča. Podžupan Iztok Vrhovec je ob pozdravu vse prisotnim povedal, da je član Župnijske Karitas Grosuplje že vseh 20 let in da je to organizacija, v kateri je tudi »najdlje zdržal«. Na kratko pa se je sprehodil, kakšni so bili začetki ustanavljanja in s katerimi dejavnostmi se ukvarja. Ob

božiču in veliki noči redno obiščejo stanovalce Doma starejših občanov Grosuplje. Ob praznikih radi obiščejo starejše ljudi na domu in jih ob tem razveselijo z darilcem. Posameznike in družine, najbolj potrebne pomoči, oskrbujejo tudi s hrano. Obiskujejo učence šole s prilagojenim programom ter sodelujejo z Društvom Sožitje, obiščejo pa tudi Varo hišo za otroke.

Ob praznovanju 20-letnice Župnijske Karitas Grosuplje je tudi vsem darovalcem ter sedanjim in nekdanjim prostovoljcem iskreno zahvalil ter Župnijski Karitas zaželel uspešno delovanje tudi v prihodnje. Praznovanje se je nadaljevalo v soboto, 8. oktobra 2011, s sveto mašo, ki jo je vodil direktor Škofijske Karitas Ljubljana, mons. Tone Kompare, zaključilo pa v nedeljo, 9. oktobra 2011, z zahvalno sveto mašo, ki jo je vodil nekdanji župnik dr. Franc Šuštar.

Jože Miklič

Zdrav človek ima sto želja, bolan le eno. (A. P. Čehov)

Z magnetnim poljem do zdravja

Magnetno polje je obstajalo v vesolju in je tako rekoč od vekomaj, danes pa ga znamo uporabiti tudi v zdravstvene namene.

V sklopu osnovnošolskega znanja fizike smo se naučili, kaj je to magnet, magnetno polje in elektromagnet. Prisotnost naravnega magnetnega polja je za človeka nujno potrebna, težave pa nastanejo, če se magnetno polje, ki deluje tudi na celice, poruši.

Vsaka celica v organizmu je sestavljena iz jedra in opne. Na njej je vse polno odprtnic, skozi katere pritekajo za življenje nujno potrebne snovi, iz nje pa odtekajo škodljivi odpadki. Vsako celico bi lahko primerjali z majceno baterijo, pri kateri igra pomembno vlogo njeno ionsko ravnotežje, ki se seveda odziva na številne notranje in zunanje dražljaje. Z natančnimi meritvami so ugotovili, da znaša napetost ali potencial zdrave celice od 70 do 90, poškodovane pa od 30 do 70 milivoltov (mV). Samo za primerjavo naj povemo, da ima vnetja celica 40 mV, umre pa pri 30 mV. Bolne celice se obnašajo kot izrabljene baterije v električni svetilki. Vsaki vneti, poškodovani ali kako drugače bolni celici se torej zniža potencial. Človek, ki ima bodisi lokalno ali splošno tako nizek električni potencial celic, je utrujen, brez apetita, slabo mu je, ima bolečine, vrtoglavico, je prestrašen, depresiven ali pa kaže še druge negativne simptome. Skratka: bolan je!

Ta preprosta razlaga tudi pojasnjuje, zakaj je mogoče z zelo enostavnimi diagnostičnimi postopki preveriti osnovno stanje v telesu. Za postavljanje natančne diagnoze seveda potrebujemo veliko bolj izpopolnjene medicinske aparate, vendar nam za temeljno informacijo in kasnejšo morebitno napotitev k zdravniku zadošča pregled na prej opisani znanstveno dokazani osnovi. Magnetno polje pa že dolgo človek ustvarja tudi sam in z medicinskimi pripomočki, izdelanimi na osnovi elektromagnetnega valovanja, vpliva tudi na dogajanje v telesu. Tako kot pri celotnem organizmu, če ga poženemo v tek, se enaki procesi pričnejo dogajati tudi v posameznih celicah oziroma tkivih pod vplivom medicinskega pripomočka - elektromagneta, ki ustvarja pulzirajoče magnetno polje. Prva reakcija na zunanji vpliv je, da se celična opna zatrese. Ker je elektromagnet izdelan tako, da prodira skozi tkivo v impulzih, jih sili, da se neprestano tresejo. Ustvarja neke vrste masažo in jih poganja v tek. Ob pojavu tega polja se vsi pozitivni ioni približajo celični opni, negativni pa se stisnejo proti jedru. Ko obolelo celico zadane impulz magnetnega polja, se začne »polniti« z energijo, strokovno pa pravimo, da se začne povečevati njen (znanstveno izmerljiv) celični potencial. Popravljati se začne porušeno ionsko ravnotežje. Pospeševati se začnejo energetski tokovi. Zaradi tega impulza se

povečuje propustnost celične membrane, kar omogoča večji pretok snovi: škodljive snovi lažje zapustijo celico, hranljive pa lažje vstopijo. Večati se začne temeljna presnova oz. bazalni metabolizem. Poleg hranljivih snovi v celico lažje dostopajo tudi zdravila, ki jih uživamo, zato veljajo elektromagnetni medicinski pripomočki za idealno dopolnitev klasičnega zdravljenja. Na zdravo okoliško tkivo elektromagnetno polje namreč nima škodljivega vpliva. Vsi smo se že srečali z besedo »bioritem«, pa jo kljub temu le redko kdo zna preprosto razložiti. V ritmično gibanje je vpeta vsa narava, katere del je tudi človek. Ritem je bitje našega srca, je dihanje, bdenje in spanje, v ritmu delujejo naši notranji organi, ritmično je tudi naše počutje. Enkrat smo polni moči, drugič pa mislimo samo na počitek. V okviru ritmov se odvija naše fizično, čustveno in intelektualno počutje. Bioritme si lahko predstavljamo kot valujočo črto, ki niha celo naše življenje. V sredi vsakega ciklusa se približno enkrat mesečno znajdemo na najnižji točki: v tej fazi imamo najbolj neusklajene gibe, pri delu smo manj učinkoviti, slabše presojamo posamezne dogodke, imamo preobčutljivo živčevje, slabše zaznavamo okolico. V takih dneh je pripomoček, ki ustvarja pulzirajoče magnetno polje, zelo dragocen za ublažitev tegob negativnih bioritmov. V primeru pretirane aktivnosti lastnega ritma pa nas umirja. Enako velja za (pre)občutljivost nekaterih ljudi na vremenske pojave. Gre za t.i. meteopate, ki bolj kot drugi trpijo zaradi migren, prehladov, revmatičnih obolenj, astme, težav s srcem in obtočili, bolečin v sklepih, nemira, utrujenosti, depresije ali celo nagnjenosti k samomoru. Znanje o

vremenskih pojavih, naši odvisnosti od njih, občutljivosti in možnosti lajšanja bolečin z naravnim sredstvom - elektromagnetnim poljem - je danes že zelo napredovalo. Mali generatorji elektromagnetnega pulzirajočega valovanja so danes dosegljivi tudi pri nas in imajo široko uporabnost. Mali aparat v velikosti škatlice vžigalic nosimo obešenega na vrvi okrog vratu in sicer nekje v višini konca prsnice. Na tem mestu delovanje zajame največji del telesnih življenjskih funkcij. Čim bližje izvoru magnetnega polja je organ, na katerega želimo učinkovati, večji bo učinek.

Začetni poizkusi glede učinka magnetnega valovanja so bili seveda opravljeni na živalih in tako velja, da je tudi za obbolele živali mogoče najti primerno frekvenco in lajšati bolečine oziroma drugače pomagati. Živali se na elektromagnetne valove odzivajo hitreje kot človek, zato je potrebno biti pri uporabi previden in postopen. Skrbniki hišnih živali pa poročajo, da so med lastnim zdravljenjem opazili izboljšanje nekaterih bolezenskih stanj tudi pri svojih domačih ljubljencih.

Spisek boleznih, pri katerih lahko lajšamo simptome z elektromagnetnim valovanjem, je zelo dolg: glavoboli, migrene, nevralgije, bolečine gibalnega aparata, zlomi, športne poškodbe, astma, spastični bronhitis, krvni tlak (visok ali nizek), motnje obtoka vključno z otekljami, vnetje prostate, inkontinenca v nekaterih oblikah, stres, krči, vrtoglavica, alergije, nespečnost, težave v menopavzi, dvig odpornosti, če naštejemo le nekatere.

Mojca Sajovic

Vir: Vili Poznik: Z elektromagnetnim poljem do zdravja, MOP, Celje

SAMOPLAČNIŠKA ZOBNA ORDINACIJA

v Centru Dolfke Boštjančič na Igu

PRENADENT D.O.O.

vas vabi in vam ponuja

estetsko sanacijo zobovja s plombami, prevlekami iz najkvalitetnejšega porcelana, implantanti ter protezami, beljenja in vse preventivne posege pri odraslih in otrocih.

Novo! BREZBOLEČINSKO DELO z uporabo najnovejšega LASERSKEGA SISTEMA.

Naročanje po telefonu 040 / 934 000

vsak delavnik med 8. in 18. uro

Imejmo radi svoje kosti

Osteoporoza je bolezen poroženih kosti, ki vodi v povečano tveganje za zlome. Pojavi se, ko se kostnina razgrajuje hitreje, kot jo telo lahko tvori. Okostje postaja krhko, tako da lahko celo majhen udarec ali padec s stojne višine vodita v zlom kosti. Osteoporoza nima znakov ali simptomov, vse dokler ne pride do zloma – zato se je je prijelo ime "tiha bolezen".

Bolezen prizadene vse kosti, vendar so najpogostejši zlomi vretenc (hrbtenica), zapestja in kolka. Bolezen sama po sebi navadno ne boli, zlomi pa lahko povzročijo hude posledice, saj vodijo v znatno telesno nezmožnost in močno zmanjšajo življenjsko kakovost. Skoraj četrtina bolnikov, ki utрпи osteoporozni zlom kolka, umre že v prvem letu po zlomu. Zdrava prehrana in stalna telesna aktivnost sta znani kot bistveni komponenti zdravega življenjskega sloga. Obenem v vseh življenjskih obdobjih predstavljata temelj preprečevanja osteoporoze. Ugotovljeno je bilo, da je za zdravje kosti in mišic ključnega pomena vitamin D, zato želimo skupaj z Mednarodno fundacijo za osteoporozo (International Osteoporosis Foundation – IOF) ob letošnjem svetovnem dnevu osteoporoze, ob ostalih dveh komponentah preventive, posebej poudariti njegov pomen in opozoriti na splošno pomanjkanje tega vitamina predvsem v populaciji starejših.

Zakaj želimo posebej izpostaviti pomen vitamina D?

Znano je, da kalcij lahko prehaja iz črevesja v kri in kosti le s pomočjo vitamina D. Če ga v telesu primanjkuje, tudi zadostna količina kalcija ne pomaga. Poleg tega je dokazano, da zadostna vsebnost vitamina D v telesu dokazano zmanjšuje število padcev in zlomov v tej populaciji in da neposredno vpliva na mišično moč.

Vitamin D nastaja v koži pod vplivom sončnih žarkov ali drugega vira ultravijolične svetlobe. S staranjem sposobnost za njegovo tvorbo upada, tako da koža starostnika ob izpostavljenosti soncu proizvede kar 4-krat manj vitamina D kot v mladosti. Poleg tega gredo

nekateri starejši ljudje redko na sonce, zato ni čudno, da večini vitamina D močno primanjkuje.

S posebnim poudarkom na vitaminu D želimo letos nasloviti naraščajoč javno zdravstveni problem padcev in s padci povezanih zlomov starajoče populacije. 75 % vseh zlomov se zgodi posameznikom, starim 75 let in več. Ko mišice oslabijo, postanejo starejši ljudje šibkejši in bolj nagnjeni k padcem. Osnovni cilj družbe kot celote in starajočega se posameznika je, da starostniki ostanejo gibalno samostojni in aktivni člani skupnosti. Ta cilj lahko pomagajo doseči predvsem zdrave kosti in mišice.

Kako vitamin D izboljša zdravje kosti?

Vitamin D je ključen za razvoj kosti in njihovo obnavljanje skozi celo življenje. Ima mnogo ključnih funkcij:

- posreduje pri prehajanju kalcija v kri in kosti,
- zavira čezmerno izločanje hormona občutničnih žlez, ki pospešuje razgradnjo kosti ter izločanje kalcija,
- zagotavlja pravilno obnovo in mineralizacijo kosti,
- ima neposreden stimulativen učinek na mišično tkivo in s tem zmanjšuje tveganje za padce,
- izboljšuje moč in funkcijo, veča mineralno kostno gostoto in zmanjšuje tveganje za padce in zlome za okrog 20 %, vključno z zlomi kolka.

Pomanjkanje vitamina D je bilo ugotovljeno pri kar 50 do 70 % evropske odrasle populacije. Stalna telesna aktivnost, prehrana, bogata s kalcijem, in zagotavljanje zadostne količine vitamina D skupaj predstavljajo najboljšo kombinacijo za zdrave kosti in mišice ter za zmanjšanje tveganja za osteoporozo. Ob letošnjem Svetovnem dnevu osteoporoze smo omenjene tri komponente združili v pozivu "Osvojite življenjski slog za zdrave kosti" – Embrace a bone healthy lifestyle. Mednarodna fundacija za osteoporozo starim 60 let in več za preprečevanje padcev in zlomov priporoča 800 do 1000 enot (20 do 25 mikrogramov) vitamina D dnevno.

Več informacij o osteoporozi in o naših aktivnostih najdete na spletni strani Zveze društev bolnikov z osteoporozo Slovenije http://www.osteoporoza.si/ZDBO_Slovenije/.

Vabimo vas, da se včlanite v najbližje lokalno društvo bolnikov z osteoporozo Slovenije.

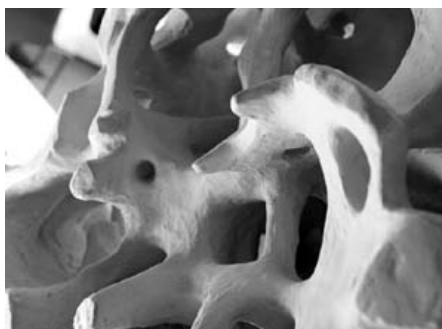
Zveza društev bolnikov z osteoporozo Slovenije

Prof. dr. Marija Pfeifer, dr. med.

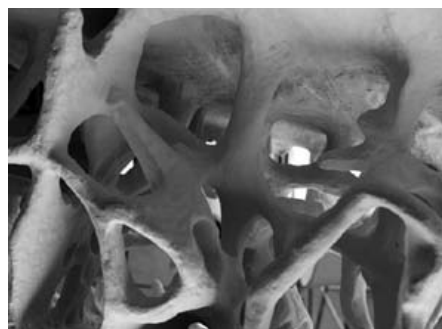
Nasvet strokovnjaka

Kako do zadostnih zalog vitamina D v telesu?

Najbolj naraven način je sončenje brez zaščitnega faktorja, 10 do 15 minut trikrat tedensko. Izpostavimo cele roke in obraz, seveda le med 10. in 16. uro, v mesecih, ko je sonce visoko na nebu. Samo redke vrste živil, kot so mastne severnomorske ribe in v naravi rastoče gobe, vsebujejo zadostno količino vitamina D. Torej s hrano ne moremo zadovoljiti potreb po tem vitaminu, lahko pa jih s pripravki vitamina D. Čisti vitamin D je pri nas v obliki kapljic, kombinirani pripravki vitamina D s kalcijem pa običajno vsebujejo preveč kalcija in premalo vitamina D. Tudi nekatera zdravila, namenjena zdravljenju osteoporoze, poleg zdravilne učinkovine vsebujejo že zadostno količino vitamina D. Priporočen dnevni odmerek vitamina D je 800 do 1000 enot. Ker je razpolovna doba neaktivne oblike vitamina D 14 dni, je primerno jemati vitamin D vsak dan ali enkrat tedensko, sedem dnevni odmerki naenkrat. Bolj poredko jemanje večjih količin vitamina D pa odsvetujemo zaradi manjše učinkovitosti in stranskih učinkov.

Normalna kost

Bolela kost za osteoporozo.

Grosupeljski diabetik, ki se je vpisal v zgodovino

»Diabetes je maraton, ki ga tečemo celo življenje«

Rafael Zihlerl je sladkorni bolnik. Eden izmed številnih, boste pomislili – a naj že na začetku poudarimo, da je vse prej kot to. Grosupeljčan je namreč tudi prvi slovenski diabetik, ki je na ultramaratonu pretekel razdaljo, daljšo od 100 kilometrov.

Vse se je začelo pred petimi leti, ko je prvič z bolj resnim namenom obul tekaške copate in si postavil cilj, da bo pretekel 10 kilometrov. »Z rekreacijo sem se želel postaviti po robu diabetesu, ki me je takrat spremljal že 13 let. Začetki so bili težki, saj sem moral z opazovanjem sebe in z dodatnimi meritvami krvnega sladkorja ugotoviti trende glikemije med aktivnostjo in po njej. Ko sem imel svojo glukozo med aktivnostjo pod kontrolo, je bil tudi sam tek veliko manj stresen in sčasoma mi je postal način življenja,« pripoveduje.

Dokler ne poizkusiš, ne veš, kaj zmoreš

Prvi polmaraton (21 km) je pretekel po dveh letih teka »in takrat sem se začel zavedati, da grem lahko še dlje. Glava je tista, ki odloča o tem, česa smo sposobni. Prepričanje, da ne zmoremo, je preveč prisotno med diabetiki in to me moti. Moje načelo je, da dokler ne poizkusiš, ne veš, česa si sposoben.« Lani je pretekel že dva maratona, udeležil se je tudi svojega prvega ultramaratona Celje - Logarska dolina v dolžini 75 km. »Tam sem spoznal, da je resnično glava tista, ki te vodi pri teh ekstremnih dolžinah. Nikoli ne bom pozabil lepote nabrežja Savinje, ki je iz perspektive tekača čisto drugačna in veliko bolj pristna in mi je v tistem trenutku dajala prepotreben navdih, da sem šel naprej, zastavljenemu cilju naproti.«

Vedel je, da lahko doseže še več

Pravi vrhunec je šele sledil. »Ko sem lansko leto pretekel ultramaraton z razdaljo 75 km, sem ugotovil, da hočem in zmorem še več. Prvič sem na glas izrazil, da bom prihodnje leto (letos, op.a.) pretekel Ultrabalaton (212 km) v dvojicah. Moja naloga je bila premagati polovico te razdalje, torej 106 km. Za

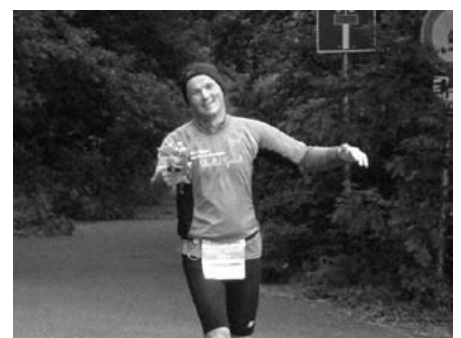
boljšo predstavo in v razmislek, to je razdalja med Ljubljano in Koprom po avtocesti.« Ultrabalaton je tek okoli Blatnega jezera na Madžarskem, med tekači pa po težavnosti velja za drugega najbolj napornega, takoj za Spartatlonom v Grčiji (246 km).

Kot pravi, je temu projektu posvetil prvih 6 mesecev letošnjega leta. Spremljala sta ga partnerka Erika in prijatelj Darko, ki sta se izkazala za izjemno močno oporo pri tem podvigu. V času priprav na Ultrabalaton je pretekel nekaj več kot 1000 kilometrov. »Ko sem tekel v tisti temni noči brez lune, je bilo razmišljanja bolj malo, ker sem se prve 4 ure posvetil samo teku in gledal samo par deset metrov naprej. Bal sem se poškodb, ker je bilo polno neravnin in sem res moral paziti, kje tečem. V bistvu ne smeš preveč razmišljati, kaj bo, ampak se fokusiraš na naslednjo točko srečanja in to ti da motiv, da greš naprej.«

Bolj kot rezultati šteje preskok v razmišljanju

Po 13 urah teka je prišel na cilj skupaj z Boštjanom (kot omenjeno, je vsak pretekel 106 km). »Vesetje ob tem je bilo res pristno in tudi čustveno, ker sem vedel, da sem pisal zgodovino te prireditve. Letos se je prvič na tej prireditvi zgodilo, da se je udeležil diabetik, ki je premagal razdaljo, daljšo od 100 km,« pove Raf, kot ga kličejo prijatelji, in doda: »Če se ozrem nazaj in pogledam, kaj sem dosegel v teh petih letih, mi sami rezultati niso najbolj pomembni. Bolj me veseli dejstvo, da sem z redno telesno aktivnostjo naredil preskok v razmišljanju. Zdaj sam aktivno skrbim za svoje zdravje, kajti samo terapija je premalo.« Rafael je tudi predsednik Društva diabetikov Grosuplje. Njegova želja je, »da bi vsi diabetiki spoznali, da je terapija brez aktivnosti premalo in bi morali bolj aktivno skrbeti za svoje zdravje. Kaj si izberete za aktivnost, je stvar odločitve vsakega posameznika, zavedati se morate, da pride do sprememb šele po daljšem časovnem obdobju, ker diabetes ni tek na kratke proge, ampak je maraton, ki ga tečemo ves čas svojega življenja.«

Tamara Barič

Janez Janežič: Mont Blanc (4810 m) in za ogrevanje Gran Paradiso (4061 m)

Že dlje časa je v meni tlela želja osvojiti najvišjo goro Evrope, Mont Blanc. Želja se mi je izpolnila: planinska odprava iz Makedonije me je povabila, da se jim pridružim pri vzponu na zeleno goro. Nisem okleval.

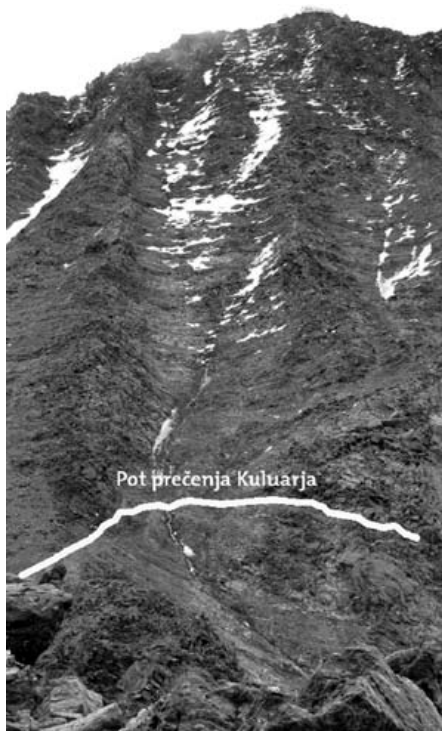
Na pot smo odšli 12. 8. 2011 pozno zvečer, ob 23. uri. Skupaj je ekipa štela 14 članov, 9 Makedoncev v manjšem avtobusu in 5 Slovencev v večjem avtomobilu.

Vodja odprave, g. Ljubo, je za aklimatizacijo izbral 4061 m visoko goro Gran Paradiso v Italiji. Vozili smo se celo noč in zjutraj prispeli v Pont Breuil. Pripravili smo nahrbtnike in krenili proti koči Vittorio Emanuele (2735 m), kjer smo prenočili. Drugo jutro smo v sončnem vremenu krenili na vrh Gran Paradisa, za kar smo potrebovali 6 ur.

Istega dne smo se v 7 urah spustili na izhodišče. 13 ur hoje v enem dnevu ni mačji kašelj, a vseeno smo takoj po sestopu krenili naprej, proti Franciji. V Chamonix smo prispeli ob 1. uri ponoči. Kar nekaj kampov smo pretaknili, preden smo uspeli najti malo prostora za naše šotorčke. Po zasluženem počitku smo imeli čez dan prosto za ogled mesta in njegovih zanimivosti. Naslednjega dne je šlo zares. Mont Blanc nas je čakal. Zjutraj smo se iz kampa odpeljali najprej z avtobusom do zobe železnice, imenovane Tramway du Mont Blanc. Ta nas je odpeljala do izhodišča za vzpon na goro. Medtem se je vreme skisalo in pričelo je deževati. Na zadnji postaji je lilo kot iz škafe, povsod se je trlo ljudi. Kaj naj storimo? Nič, gremo naprej. Nataknili smo si pelerine in se podali v hrib. Prvi dan smo šli do prve kočice, imenovane Tete Rousse (3167 m), kjer smo imeli rezervirano prenočišče in večerjo. Dež se je spreminjal v sneg, pričelo je grozno pihati, tako da nam je veter dobesedno trgal pelerine s teles.

Dobra stran tega je bila, da smo do kočice prispeli suhi. Z izhodišča do tu smo hodili 3 ure. Po dveh urah v koči je zopet pričelo deževati in snežiti, grmelo in treskalo je celo noč. Slišalo se je padanje kamenja, ki je dajalo vtis, kot da treskajo strele. Upravnik kočice nam je svetoval, da ostanemo v koči in se ne podajamo naprej, ker je prenevarno. Svetoval nam je, naj bomo do gore spoštljivi. Povedal nam je še, da sta se teden dni nazaj v znamenitem »kularju«, ki se nahaja nad kočico in katerega je potrebno prečiti pri vzponu, ubila dva planinca, oba je pobilo padajoče kamenje.

Ta kular je najnevarnejši del poti. Preči se ga tako, da gre eden od ekipe naprej, nato opazuje pobočje in daje znak za prehod vsakega posameznika. Tega smo se dobro zavedali tudi mi. Malce žalosten sem telefoniral domov in sporočil, da bo na vzpon potrebno čakati še en dan. Čas je mineval, ob 10.30. uri je prenehalo pihati, skozi oblake se je začelo svetlikati. Ob 11. uri se je ruska ekipa alpinistov odpravila naprej. Opazovali smo Ruse, kako bodo prečili kular. Uspeli so, zato smo se kljub svarilom francoskih vodičev, da naj ne gremo, odpravili še mi. Tudi mi smo uspeli varno prečiti kular. Ko smo se ozrli nazaj, smo zagledali francoske vodiče in kolone drugih, kako so se vili za nami.

Dobro smo napredovali, ko je na 3500 m od nekdaj prijadral oblak, stemnilo se je in pričelo snežiti. Nato je trikrat grozno zabobnelo. Strela ali padajoče kamenje? Jadrno smo pričeli iskati zaklonišča in poskrili glave med skalovje. Ko smo ugotovili, da je šlo za udar strele, smo krenili dalje. Po 15 minutah sneženja se je zopet razsvetlilo in glej, zagledali smo drugo kočico na višini 3800 m. Čez noč je tu zapadlo 10 cm mokrega snega, tako da derez nismo potrebovali. Po treh urah in pol naporne hoje je bil to lep pogled. V koči smo imeli rezerviranih 14 ležišč. A glej ga zlomka. Oskrbnik nam je dejal, da lahko dobimo le pet postelj. Po prigovarjanju so nam dali še dve, torej sedem postelj. In to zato, ker smo imeli rezervirano le prenočišče, hrane pa ne. Pač imajo prednost tisti, ki so rezervirali oboje. Kaj sedaj? Sedem nas je bilo zagretilih, da gremo naprej do bivaka Valoja na 4300 m in tam prenočimo. Sprejeli smo odločitev, da nas

gre sedem naprej, dva Makedonca in pet Slovencev. Medtem se je vreme zjasnilo, a postalo je zelo mraz. Od kočice do bivaka je sneg zaradi naraščajočega mraza pomrznil in za varno hojo smo si nataknil dereze. Ob prekrasnem sončnem zahodu smo prispeli do bivaka.

Ta je bil poglavje zase: kovinska škatla, velika 6 x 5 m, v katero si lahko vstopil od zunaj po stopnicah navzgor in nadaljeval v notranjost po stopničkih navzdol. Že prej so me opozorili, da je bivak

→ zelo zanemarjen, da notri smrdi in da je povsod vse polno smeti. Res je bilo tako, pod stopnicami, kjer bil velik kup smeti, bi sicer lahko spala dva človeka. A to še ni bilo vse. Bivak je bil poln mladih, nesramnih Poljakov. Ko so le-ti videli, da prihajamo, so se vsi polegli po deskah (te so tam namesto postelj). Kljub našemu prigovarjanju in kasnejšem prerekanju, da se vendarle lahko malce bolj stisnejo skupaj, pa bomo vsi lahko ležali, niso o tem hoteli prav nič slišati. Tako se je naših šest članov poleglo kar po mokrih tleh, sam pa sem našel majhno desko, se nanjo usedel, pred sebe dal nahrbtnik, se nanj naslonil in tako prebedel noč. Težav pa še ni bilo konec. V prvi koči smo jedli zelenjavno juho, ki mi je žal dodobra prevetrila črevesje; ponoči sem šel tako štirikrat na WC.

Načrt za drugo jutro je bil, da vstanemo ob 4. uri zjutraj, Makedonca počakata na svojo skupino, nas pet Slovencev pa gremo na vrh. Seveda smo si želeli biti prvi, a zaradi novozapadlega snega ni bilo gazi. Tako smo spustili naprej kakih 50 planincev, potem smo krenili še mi.

Dobro smo napredovali. Proti vrhu se je gaz zožila na 30 cm špice, po tej špicici smo šli po grebenu do vrha, na obe

strani pa zrl v spoštljivo strmino 45 in več stopinj naklona. Vreme je bilo na naši strani, ponoči se je razjasnilo, a postalo tako mraz, da je fotoaparat komaj deloval. Od bivaka do vrha smo potrebovali tri ure. V čudoviti jasnini krasnega jutra smo ob 7.30. uri stopili na vrh Mont Blanca. Občutek zmago-slavja je bil fantastičen. Čestitali smo si, se slikali in razvili slovensko zastavo. Ob 8. uri smo se začeli spuščati. To ni bilo lahko, kajti problem so predstavljala srečanja s planinci, ki so šele prihajali proti vrhu in ki so imeli prednost. Tako je bilo potrebno vsake toliko časa stopiti na stran, s cepinom narediti stopinjo in počakati. Na grebenu oziroma 30 cm špicici to res ni bilo lahko. Makedonci smo srečali šele po

uri in pol hoje navzdol. Namenili smo jim spodbudne besede in nadaljevali pot. Pred bivakom smo si privoščili počitek, nekaj pojedli in popili. Isto smo storili še pri drugi koči, potem pa nadaljevali v dolino. Ob 17. uri smo prispeli do zobate železnice, ki nas je popeljala v dolino. V kampu smo počakali na drugi del ekipe in si na koncu vsi skupaj čestitali za uspešno turo. Dobro smo se naspali in naslednje jutro, 19. 8. 2011, krenili proti domu.

Ob zaključku naj povem, da obljuba dela dolg. Prijateljem sem namreč obljubil, da če pridem na Mont Blanc, si obrijem glavo. Rečeno storjeno! Na ponedeljkov sestanek Planinskega društva Grosuplje sem prišel povsem gologlav!
(zapisala Barbara Jakopič)

Na koncu neke poti se je začela nova...

Gorazd Štangelj je po 20-letni karieri na osrednjem novomeškem trgu s prijatelji in sotekmovalci uradno sklenil tekmovalno pot. Prevozil je 530.118 km. Zadnje desetletje je bil kapetan slovenske reprezentance - taktično in tehnično vrhunsko podkovan. Bil je preudaren, razmišljujoč in natančen.

Priložnost, da živi še naprej od kolesarstva, si je želel in tudi dobil. Ni se bati za njegov uspeh.

Kot prvi Slovenec se bo v »ASTANI« (kazahstansko moštvo) preizkusil v vlogi športnega direktorja v ProTouru. Skrbel bo tudi za slovenska kolesarja - Brajkoviča in Božiča.

Na poslovilno tekmo najstarejšega aktivnega kolesarja sem dobil povabilo tudi jaz in za spomin prejel enega od njegovih dresov s podpisom.

Na nove kolesarske poti v vlogi športnega direktorja sem ga pospremil z iskrenimi željami, da ustvari kar največ uspehov pri delu s kolesarji.

Franc Škerlj

trgovina za male živali in salon za nego psov

Adamičeva cesta 2, Grosuplje

Tel: 01/78-888-90 040/831-553

mail: info@dogmania.si www.dogmania.si

Odprto: pon.-pet: 8-20, sob: 8-13

STEM KUPONOM 20% POPUSTA NA STRIŽENJE PSOV V NAŠEM SALONU

Dvoboj Grosuplje : Ljubljana – 3 : 5

Tako v Ljubljani kot v Grosupljem je zagotovo bistveno več boljših igralcev tenisa od tistih, ki smo se v soboto, 1. oktobra, srečali na že četrtem dvoboju Grosuplje : Ljubljana. Prav zato je naziv srečanja morda preveč ambiciozno zastavljen, ampak vendarle, gre za prijatelje, ki se že dolgo srečujemo na različnih teniških turnirjih in pač živimo ali v Ljubljani ali pa v Grosupljem, zato ne vidimo pravega razloga, da bi ga spremenili. Pravezprav ga bomo dopolnili in že decembra se bo dvoboj spremenil v troboj, saj smo pritegnili tudi ljubitelje tenisa iz Kočevja.

Vreme nam je šlo zares na roko, prvič v štiriletni zgodovini pa so se tudi na občini odločili, da nam posvetijo nekoliko več pozornosti. Turnir je namreč otvoril podžupan Iztok Vrhovec, ki nam je zaželel veliko športnih užitkov. Teh res ni manjkalo. Grosupeljsko moštvo je tokrat izbral Stane Kadunc, ljubljanskega pa Ivo Gajič.

Izidi:

- 1:0 Darko Marinčič, Miro Škrjanc : Marjan Starc, Janez Zibler 9:4
 1:1 Raško Perigoj, Tomaž Plankar : Renato Južnič, Jože Lindič 3:9
 1:2 Ludvik Kovačič, Jože Šujko : Karel Destovnik, Gregor Istenič 3:9
 2:2 Alenka Cerar, Lado Hafner : Drago Pocek, Helena Južnič 9:3
 2:3 Branko Bedene, Nejc Zupančič . Lojze Kotar, Marko Trškan 2:9
 3:3 Tone Kutnar, Aleš Černivec : Tomo Jurak, Marko Juršič 9:2
 3:4 Jasmina Plankar, Tomaž Plankar : Rajko Javh, Tomaž Černivec 5:9
 3:5 Marko Zupančič, Miran Omahen : Ivo Gajič, Marko Trškan 5:9

Skupni izid dosedanjih dvobojev: GROSUPLJE : LJUBLJANA 1 : 3

Ivo Gajič

Zmigaj telo na športnem dnevu v Št. Juriju

Športno društvo Št. Jurij je 3. septembra 2011 v Št. Juriju že drugič pripravilo celodnevno športno zabavo za domače krajanje in obiskovalce. Pod sloganom ZMIGAJ TELO so se športne dejavnosti odvijale vse do večera.

Najmlajši so se razgibali z jutranjim živčavom v telovadnici. Z otroki starosti od dveh do štirinajstih let sva se poigrala voditeljja Sara Primec in Gabrijel Sušnik.

Za sprostitve telesa in duha je za gospe in gospodične najprej poskrbela voditeljja Mira Kadunc z vadbo PILATESA, Alenka Biček pa jih je razvajala z JOGO. Tudi tokrat je največ športnic pritegnila ura ZUMBA aerobike z energično voditeljico Emino Baj. Za nemoten potek aerobnih aktivnosti je poskrbela Majda Primec.

Istočasno so se fantje na igrišču pomerili v malem nogometu. Pod vodstvom Uroša Gačnika je v turnirju sodelovalo 6 ekip. Popoldne je Luka Skok poskrbel še za turnir v košarki. Športni dan smo sklenili s turnirjem v odbojki na mivki na novozgrajenem igrišču. Damijan Kitak je sodil 8 prijavljenim trojkam.

Zelenovalovci z Juretom Peterko so poskrbeli za ozvočenje in glasbo, komentatorski mikrofoni pa je ves čas tekem obvladoval mladi Žiga Zaletelj.

Po športnih aktivnostih smo se okrepčali ob dobri hrani in pijači, za katero so pod vodstvom Janeza Primca poskrbeli peki iz Male in Ponove vasi.

Zahvala gre tudi PGD Ponova vas in Št. Jurij, ki sta prispevali k nemoteni izvedbi športnega dne. Da je vse dogajanje potekalo po načrtih, sta skrbela glavna organizatorja Damijan Kitak in Matic Šušerski. Glede na pozitivne odzive lahko trdimo, da nam je odlično uspelo pripraviti tudi jesensko športno druženje. Želimo si, da bi športni dnevi postali tradicionalni.

Moderatorjem, članom in vsem, ki so kakorkoli prispevali k uspešni izvedbi športnega dne se ŠD Št. Jurij najlepše zahvaljuje.

ŠD Št. Jurij letos deluje v desetih sekcijah. Trudimo se, da bi pritegnili osnovnošolce k večjemu sodelovanju pri ŠPORTNIH GIBALNIH AKTIVNOSTIH, ki potekajo pod strokovnim vodstvom. Dekleta in žene se množično udeležujejo vadbe PILATESA in JOGE, možje in fantje pa so aktivni v sekcijah KOŠARKA, ODBOJKA, NOGOMET. Informacije o vseh aktivnostih najdete na naši spletni strani www.sd-stjurij.si. Vljudno vabljeni, da se nam pridružite in skupaj z nami zmigate telo!

Za ŠD Št. Jurij zapisala Sara Primec

Voljo in moč ima še za vsaj eno sezono

»Trenutno treniram. Vzela sem si par dni pavze, ampak nisem mogla več zdržati doma, ker me je ta adrenalin, ki sem ga imela na svetovnem prvenstvu, še vedno držal pokonci.« nam je po prihodu v Slovenijo iz Francije zaupala naša najboljša ritmična gimnastičarka Tjaša Šeme, ki je že kmalu zatem odpotovala na novo tekmo v Beograd. Tudi pred novim letom njen urnik ne bo bistveno bolj miren – čakajo jo še nastopi v Šiški, Mariboru, tudi Grčiji. »Za enkrat se trudim držati formo. Počivala nisem kaj dosti, tako da se tudi noga ni ravno preveč spočila,« še pravi o svojih pričakovanih in poškodbi, ki jo spremlja to sezono. Žal se v novi sezoni ne bo mogla predstaviti domačemu občinstvu na evropskem prvenstvu, saj so ravno pred kratkim vodilni v ritmični gimnastiki odločili, da Maribor ne bo gostil največjega tekmovanja na stari celini. Tjaši je seveda za to priložnost zelo žal, saj je tako kot številna druga dekleta želela nastopiti na velikem tekmovanju na domačih tleh.

Glede nadaljnjih načrtov pa pravi: »Še vedno dajem ritmiko na prvo mesto. Zdi se mi, da sem že toliko let v tem športu, da bom uživala še to leto ali dve, kolikor mi bo pač zdravje dopuščalo. To leto mi čas kar hitro mineva, ampak se še vedno rada spominjam prav vsakega dneva posebej in se vživim, kot da sem spet na svetovnem prvenstvu. Bilo je res lepo, nepozabno, vaje sem res izpeljala tako, kot sem želela. Vedno je lahko bolje, ampak sem zadovoljna – končno tudi z rezultatom,« veselo potegne črto pod največjim tekmovanjem v letu 2011. Pravi še, da je bila organizacija svetovnega prvenstva na vrhunskem nivoju; med drugim so jo navdušile številne malenkosti, kot recimo ležalniki v telovadnici, kjer so trenirale ter na njih lahko med vadbo počivale. »To je bilo res super, da so se tega spomnili - da so pomislili tudi na nas in se tako nismo vozile med treningi z avtobusi v hotele, ki niso bili ravno blizu,« še pravi Tjaša.

Tamara Barič

Tri sestre 500 km peš v Slavonijo

3. septembra so odšle na več kot 500 km dolgo peš pot tri sestre, ki živijo v Sloveniji – Vera (60, upokojena), Marica (54, letos na novo pečena upokojenka) in Katica (53, še zaposlena). Vse tri so bile rojene v Slavoniji v manjšem kraju Semeljci, kjer se jim je ta dolga pot zaključila po 16 dneh. V družini je bilo vseh otrok 10 in so vsi še živi. Ker so bili nekoč taki časi, je bilo treba s trebuhom za kruhom. Marica zdaj že nekaj let živi v grosupeljskih Sončnih dvorih. Zato sem se z njo srečal v kavarni Mestne knjižnice Grosuplje v začetku oktobra, da mi je nekaj več povedala o tej poti.

Jože Miklič

Gospa Marica je sprva povedala o namenu te njihove poti. Poleg tega, da so v tem kraju rojene, sta tam, od predlani mama od lanskega leta pa še oče, tam pokopana. Zato je bil eden od namenov te poti prižgati staršem svečo na grobu. Naj pa k temu še zapišemo, da se je oče ob koncu 2. svetovne vojne vračal prav tako peš še z nekoliko daljše poti – iz Pliberka na avstrijskem Koroškem. Poleg tega je gospa Marica pred kratkim brala knjigo Shirley MacLaine – Camino, kjer je opisana starodavna romarska pot v Santiago de Compostelo. (sv. Jakob v Komposteli). Vsi ti momenti so se v pogovorih med sestrami počasi izoblikovali v skupno idejo, ki so jo letos v začetku septembra realizirale.

Na lastnem telesu so želele preizkusiti, kakšen napor je potreben, da premagaš takšno pot. A ker jih je pri tem vodilo tudi srce, kakšnega posebnega napora sploh niso čutile; morda je bila na začetku manjša težava zaradi neprimerne Maričine obutve, ki jo je zamenjala z navadnimi sandalami in lahкими nogavicami. Sicer pa so vse naše tri popotnice vitalne ženske v zrelih letih. Marica mi še pove, da je bila 30 let aktivna športnica. Med drugimi uspehi je zastopala Slovenijo v bowling državnih reprezentanci in je bila trikrat državna prvakinja. Sicer pa je bila tudi 15 let zaposlena na Fakulteti za šport v Ljubljani.

Na pot so vzele spalne vreče, nekaj garderobe in nekaj malega hrane ter vse skupaj zložile v kovčke na nekoliko večjih kolesih (po domače na rudeljnih), ki so jih vlekle za seboj, kajti Marica pravi, da je vseeno lažje neko težo vleči po asfaltnih površinah, kot jo nositi v nahrbtniku. Na začetku poti pa so morale zamenjati tudi kovčka s premajhnimi kolesi.

Pot so začele pred trgovskim centrom Leclerc na Rudniku in se nato držale starih asfaltnih poti blizu avtoceste in v

večjem delu tudi železnice. To pa zato, če bi se jim karkoli zgodilo, bi se lahko odpravile na vlak ali avtobus in bi lahko predčasno zaključile svoje romanje. Šle so skozi Škofljico, Grosuplje, Ivančno Gorico, Trebnje, Šentjernej, Čatež, Samobor, Sveto Nedeljo, Zagreb, Sesvete, Dugo selo, Ivanić Grad, Popovače, Kutino, Novsko, Okučane, Novo Gradiško, mimo Slavonskega Broda, Lužanov, Garčina, Đakova in nato še 17 km do rojstnega kraja Semeljcev.

Zjutraj so krenile po navadi že zelo zgodaj, da ni bilo potovanja prevroče. Vmes so nekoliko počivale, a tudi popoldne so hodile skoraj do mraka. Kakšne posebne reklame o svoji poti niso delale, oziroma niso povedale niti svojim bratom in sestram. Kljub temu so nekateri izvedeli in so jih klicali celo z Radia 1, a se niso hotele oglasiti, saj bi to lahko povzročilo kakšne nepredvidene posledice. Svojo namero o tem podvigu so ostalim bratom in sestram povedale šele, ko so bile nekako na pol poti. Marica pa mi je pri tem še zaupala, da je poleg lepe poti bilo tudi vzdušje med sestrami vedno optimistično, čeprav so bile proti večeru že kar pošteno utrujene – celo tako močno, da večkrat niso mogle zaspiti do polnoči. Pa še to: Na poti se niso niti enkrat sporekle. In če pomislimo, da je včasih doma v družini čez nekoliko daljše praznike lahko več kritičnih trenutkov, je

to še posebej treba omeniti.

Dan pred ciljem se je za njimi z avtom pripeljal Maričin mož, ki je vsaki poklonil rože in pripeljal svečke za na grob. Pričakal jih je brat, ki zdaj živi na njihovem rojstnem domu, med potjo pa so se ustavile še pri eni sestri.

Na poti jih je na srečo spremljalo vseskozi lepo vreme, prenočevale pa so v glavnem po privatnih hišah, nekaj tudi po hotelih, eno noč so tik pred hrvaško mejo prespale v zidnici, eno noč pa kar pod vedrim nebom. Vsaka zase je v tem času zapravila približno 400 €, kar je, če bi šteli minimalne stroške za spanje z zajtrkom v hotelih za vse dni odločno premalo. Kje so pa še ostali obroki hrane in pijače? Žato so vse tri močno hvaležne vsem dobrim ljudem, ki so jim odstopili prostore za spanje ali so jim kakorkoli drugače pomagali s svežo vodo, nekoliko pa tudi s hrano. Ne nazadnje pa so hvaležne tudi voznikom, ki so jih pravzaprav varovali, saj se je tudi med vozniki hitro izvedelo, da »gredo tri sestre peš iz Slovenije v Slavonijo«, prenekateri pa so jih spraševali, če jih lahko zapeljejo del poti, a so te ponudbe hvaležno odklanjale.

»Med potjo smo preprosto uživale,« pravi Marica. To vzdušje kaže tudi okoli 500 fotografij, vsaka pa je pisala tudi svoj dnevnik. In zanimivo – vsaka je pot doživljala nekoliko drugače.

Kasaška sezona 2011 v grosupeljski občini

Kasaške dirke so tradicionalne v kar nekaj slovenskih mestih. In nasploh športna disciplina z najdaljšo tradicijo na slovenskih tleh. Dirke prireja Zveza društev kasaške centrale Slovenije v sodelovanju z devetimi kasaškimi klubi po Sloveniji. Letos je bilo na osmih slovenskih hipodromih prirejenih 21 tekmovalnih dni, ki so že po tradiciji ob nedeljah. Na tekmovalno stezo se je letos zapodilo kar 205 kasaških konj, med njimi tudi sedem iz grosupeljske občine.

Na Poliško – Peškem hribu se s kasaštvom že od nekdaj ukvarjata dve družini. Dva brata, ki s svojimi najbližjimi odlično zastopata barve sicer Ljubljanskega kluba, ampak v srcu Grosupljskega. Letošnja sezona je bila v marsikaterem pogledu senzacionalna za ta »hrib«. V hlevu Darje in Viktorja Dolinška stoji 6 konj (ena izmed njih je prikupna ponika Ela) in trije so letos zastopali njihove barve na slovenskih hipodromih. Pa jih spoznajmo. Dinica je 8-letna kobilica z velikim srcem. Teče pod drobnogledom Darje Trontelj Dolinšek, ki je njena vse – lastnica, trenerka, oskrbnica, prijateljica. Letos je za njo odlična sezona, po treh letih je zopet zmagala in premagala kar nekaj papirnatih favoritov. Dinica je letos v 16 štartih osvojila eno zmago, tri tretja mesta in kar desetkrat je bila med najboljšimi petimi konji. Play Catch je petletni kastrat, ki je v lastništvu Jošta Dolinška, sina Darje in Viktorja, slednji je tudi njegov trener in voznik. Play Catch je letos že na uvodnih dirkah pokazal svoja kopita sotekmovalcem in z lahkoto zmagal. Drugo zmago si je pritekel pod taktirko Darje, in sta zmagala v slogu prišel, videl, zmagal, saj ga je Darja prvič peljala v dirki in dokazala, da ni od muh. Play Catch je tako letos v 11 štartih dosegel dve prvi in eno drugo mesto. Sari Express je petletna kobilica, ki je v lasti Janže Dolinšek. Letos je imela nekaj težav s poškodbami in njen edini štart se je končal z galopom. Ampak

zagotovo jo bomo lahko še videvali po slovenskih hipodromih v prihodnji sezoni.

Drugi hlev s Poliško – Peškega hriba se imenuje Hlev Peški. Deluje pod taktirko Janeza Dolinška, njegove hčere Ajde in njenega partnerja Marka Gorenca. Letošnja sezona je bila za ta hlev nepozabna, saj jim je najboljši konj iz tega hleva, Angel Sirrius, prinesel prvo zmago na rejskih dirkah. Za piko na i pa je v najpomembnejši dirki v sezoni, slovenskem kasaškem derbyju, njihova kobilica Mon Cherie Peška dosegla odlično drugo mesto. V njihovem hlevu stoji 12 konj. Od tega so tri plemenske kobile, dva letošnja žrebeta, letnik, dvoletnik, upokojeni tekmovalci in štiri redni tekmovalci.

Angel Sirrius je 10-letni kastrat je letos drugi konj v Sloveniji. Pod budnim očesom Marka Gorenca se je razvil iz povprečnega tekmovalca v skoraj najboljšega kasaškega konja Slovenije. Svoj pohod na vrh je začel junija v Krškem, kjer je bil odlični tretji v Šampionatu Slovenije in tam tudi postavil svoj novi osebni rekord. Potem se je forma samo še vzpenjala in je v svojih trinajstih štartih bil kar sedemkrat prvi, dvakrat drugi in prav tolikokrat tretji, v vseh svojih štartih pa je prišel na nagrajena mesta. Največji met kariere je postavil na zadnjih ljubljanskih dirkah, kjer je štartal v eni izmed petih rejskih dirk v Sloveniji, jesenskem kriteriju. Dirka je potekala na dolgo distanco, 3100 m in iz obrata, ne iz avtoštarta, kot smo vajeni. V zadnjih 800 m je prestavil v višjo prestavo in pokazal vsem svojim konkurentom, da je res v življenjski formi in da z njim ni šale. V zadnjih osmih štartih je samo enkrat priznal premoč enemu konju. Konec oktobra se mu obeta še en štart v tujini. Pen Star je 5-letni kastrat, ki je letos zaradi nekaj težav z zdravjem sicer malo štartal, a takrat je bil izvrsten. Tudi on je varovanec Marka in je bil letos

odličen drugi v Pokalu mesta Ljubljane. V sedmih štartih je bil dvakrat drugi in trikrat tretji. Tudi on bo konec oktobra poskusil srečo na tujem hipodromu. Mon Cherie Peška je 4-letna kobilica, ki jo trenira, vozi in skrbi zanjo Ajda Dolinšek. Letos je imela najpomembnejšo dirko v sezoni, slovenski kasaški derby, katerega se lahko udeleži 12 najboljših slovenskih 4-letnih kasačev. Mon Cherie je imela spomladi težave z zdravjem in je bilo vprašljivo, če se bo sploh lahko borila za vstopnico v to prestižno dirko. Ampak po vztrajanju, zdravljenju in treningu je pokazala v prvem letošnjem štartu, na kvalifikacijah za to pomembno dirko, da z njo ni šale. Po slabšem štartu in odličnem finišu je prišla na odlično drugo mesto, dobila mesto v derbyju in presenetila prav vse. Čez tri tedne se je dirka ponovila. Slabši štart, potrpežljivost med dirko in senzacionalnih zadnjih 500 m jo je popeljalo na uspeh kariere, drugo mesto v derbyju. Odlični uspeh za rejsko-tekmovalni hlev Peški. Mon Cherie je letos štartala šestkrat, trikrat je bila druga in enkrat tretja. Mata Hari Peška je petletna kobilica, varovanka Janeza Dolinška. Je malo muhasta kobilica, ki še ni pokazala tistega, kar zna, in v hlevu upajo, da jo bodo lahko drugo leto pripravili tako, da bo končno pokazala svoje kvalitete. Letos je štartala dvanajstkrat, enkrat je bila druga, štirikrat tretja in sedemkrat je prejela denarno nagrado.

Kasaška sezona 2011 bo zagotovo ostala v lepih spominih vsem tekmovalcem, trenerjem in lastnikom s Police in Peči. Zdaj si bodo tako oni kot konji malce odpočili, a ne za dolgo. Kmalu se bodo začeli novi treningi za novo sezono, za nove uspehe, da bodo lahko dobro pripravljene na velikonočni ponedeljek v letu 2012, ko se začne nova sezona kasaških dirk.

AD

Mata Hari Peška, voznik: Janez Dolinšek – Šentjernej, 31. 7. 2011

Play Catch, voznik: Viktor Dolinšek – Ljutomer, 7.8. 2011

Mon Cherie Peška, voznica: Ajda Dolinšek – Ljutomer, 7. 8. 2011

Ob izgubi dragega očeta

Ivana Pezdirca

(27. 6. 1922 – 10. 8. 2011)

s Cikave

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in ki se ga boste spominjali takšnega kot je bil – veselega in dobrosrčnega.

Vsi njegovi

*Ko noč tiho pade na zemljo,
te angelčki zgaranega za vedno
odneso.*

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče.*

*Nič več tvojega smehljaja,
le trud in delo tvojih pridnih rok
ostaja.*

*Trpim molče,
da nihče ne ve,
da nihče ne sluti,
da nihče ne občuti.*

ZAHVALA

*V 62. letu starosti nas je
nepričakovano zapustil naš
dragi sin, brat in stric*

Janez Trontelj

**iz Brvac pri Grosupljem,
po domače Korenov Janez
(18. 6. 1949 – 6. 8. 2011).**

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom in vaščanom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče, maše in darove za cerkev. Hvala tudi g. Adamiču, g. kaplanu Gorencu, pevcem PZ Samorastnik in izvajalcu Tišine ter ge. Fani Kralj za pomoč pri pogrebu.

Prisrčna hvala vsem, ki ste ga pospremili v tako velikem številu na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: vsi njegovi.

*»Lep, vroč in dolg jesenski dan,
a z bolečino je bil zaznamovan,
ko utihnil je tvoj glas,
in si za vedno odšel od nas.*

*Zdaj prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.*

*Zato pot nas vodi tja,
kjer sredi tišine spiš,
a v naših srcih, ata, ti živiš.«*

ZAHVALA

*V 79. letu starosti je življenjsko
pot iznenada, tiho sklenil in
odšel k večnemu počitku naš
dragi mož, oče, brat, stric, tast
in stari ata*

Anton Virant

(24. 6. 1933 – 24. 9. 2011)

**po domače Bregarjev Tone
z Udja pri Grosupljem**

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče, darove za cerkev in svete maše. Hvala vsem tistim, ki ste se v tako velikem številu zbrali in ga pospremili na njegovi zadnji poti k mirnem počitku. Posebna zahvala gospodoma župnikoma Antonu Hostniku in Ivanu Miheliču za lepo opravljen poslovilni cerkveni obred in besedo slovesa. Hvala tudi osebju pogrebne službe Perpar za vso pomoč pri izpeljavi pogreba in trobentaču za lepo zaigrano Tišino. In ne nazadnje hvala vsem, ki ga boste še naprej nosili v svojih srcih in ga ohranili v lepem spominu.

Žalujoci: vsi njegovi.

Ukrajina spet joka.

Nekdanji ukrajinski premierki Timošenkovi so sodili menda zaradi neugodne pogodbe o dobavi ruskega zemeljskega plina, ki jo je podpisala 2009 leta s svojim ruskim kolegom Vladimirjem Putinom. Timošenkova je na sodišču zabrusila sodniku: "Pred vami ne bom stala, saj bi to pomenilo, da sem pokleknila pred mafijo. Ne boste zlomili mene, temveč mlado ukrajinsko demokracijo." Potem je še vzkliknila "Slava Ukrajini!" Nato so se vrata zapora zaprla, v Ukrajino pa je prišel dr. Danilo Türk na obisk k Janukoviču ...

POGREBNE STORITVE

Perpar Janez s.p.

Zaboršt 16, 1296 Šentvid pri Stični

Tel., faks: 01 7885 113

GSM: 041 785 113, 041 647 380

**NUDIMO VAM VSE STORITVE
OB IZGUBI VAŠIH NAJDRAŽJIH**

24 UR NA DAN

Spominska slovesnost na Teharjah

V spominskem parku na Teharjah se je v nedeljo, 2. oktobra 2011, odvijala slovesna maša in obletna spominska slovesnost za žrtve medvojnega in povojnega nasilja na Slovenskem. V lepem sončnem vremenu so se spominske slovesnosti udeležili tudi številni občani občine Grosuplje. Med drugimi pa je bila navzoča tudi predsednica Nove Slovenije Ljudmila Novak. Slovesno maševanje je vodil celjski škof Stanislav Lipovšek, ki je v nagovoru poudaril, da so Teharje z zemeljsko pregrado podobne enajstim pregradam v Hudi Jami. Nadaljeval je z mislijo, da je za trajen in resničen mir ter za prihodnost našega naroda nujno potrebna sprava s preteklostjo, saj ne moremo graditi varne in srečne sedanosti ali prihodnosti, ne da bi poskrbeli za spravo s preteklostjo. Škof Lipovšek je poudaril, da je sprava mogoča le tedaj, »če smo pripravljeni odpustiti. Odpustitje pa je možno, če smo pripravljeni priznati resnico, pa če je še tako težka in obremenjujoča. Blaženi papež Janez Pavel II. v poslanici za svetovni dan miru leta 2002 pravi, da ni miru brez pravičnosti, ni pravičnosti brez sprave, ni sprave brez odpustitja in ne odpustitja brez priznanja resnice.«

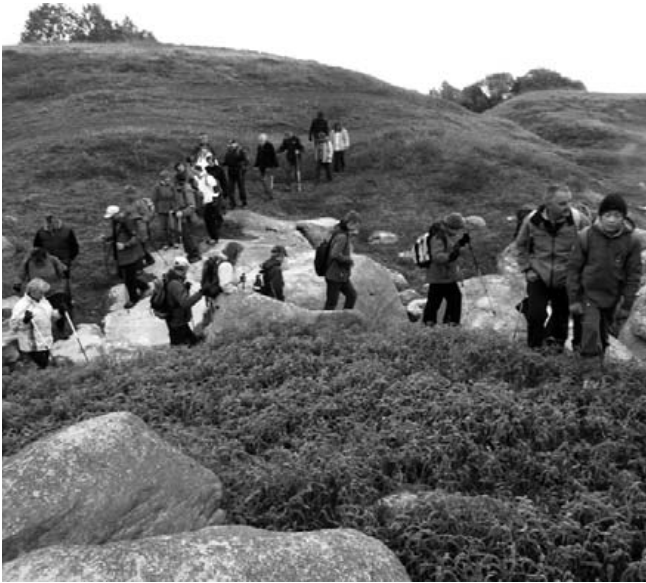
V nadaljevanju spominske slovesnosti sta udeležence nagovorila tudi Federico V. Potočnik in Urška Makovec. Federico Potočnik je dejal, da je treba postaviti nove temelje družbe ter odstraniti gnile temelje. »Zdravi temelji slonijo na resnici, na zgodovinskih dejstvih, na tem, da rečemo bobu bob, da priznamo vse totalitarizme kot slabe in da so ti ljudje, ki so bili na teh krajih pomorjeni, vse prej kot drugorazredni. Na tej osnovi lahko začnemo graditi. Režimske propagande ne smemo zamenjati za zgodovino. Ta že dolgo časa sloni na lažeh, pa čeprav so dejstva jasna.« Pravnica mlajše generacije Urška Makovec pa je sporočila zbranim, da so Teharje eno izmed mnogih, z mučeništvom zgrajenih svetišč slovenskega naroda. »In ko poklekнем pred veličino resnice, ki jo ta kraj razodeva, se naenkrat vse, kar mi je svet sprevračal, postavi na svoje mesto: kri, na tem kraju prelita, mi razjasni, kaj pomeni ljubezen do matere, domovine, Boga. Tukajšnji mučenci mi s svojim zgledom pokažejo, kje je moje mesto, kaj je moje poslanstvo in kako ga izpolniti.«

Sledil je kulturni program v organizaciji Nove slovenske zaveze z osrednjim govornikom predsednikom Nove slovenske zaveze Antonom Drobničem. Ta je v svojem nagovoru pozornost namenil tudi dosedanji Pahorjevi vladi oziroma njenemu odnosu do nekomunistične preteklosti. Menil je, da so z »vojnimi« zakoni žive in mrtve nasprotnike boljševiske revolucije in njihove svojce tudi formalno potisnili med drugorazredne državljane. »Mrtvih niso izkopali in identificirali, niso jim dali javnega groba niti skupne grobnice. Tudi ta spomenik, pod katerim stojimo, je še vedno brez imen in brez zgodovine. Vlada in njena ministrstva niso izpolnila nalog, ki jih nalaga zakon o vojnih grobiščih. Niso vzpostavili registra vojnih grobišč, niso odmerili, odkupili in uredili zemljišč z grobišči in niso jim dodelili statusa kulturnega spomenika. Ustavili so sondiranje in raziskavo grobišč. Hudo Jamo so zaprli, ustavili raziskave in izkop žrtev ter jo spreminjajo v muzej.«

Matjaž Trontelj

Na Ilovi Gori so oživali spomini

Združenje borcev za vrednote NOB Grosuplje vsako leto pripravi spominsko svečanost pri spomeniku na Veliki Ilovi Gori. Letos je bila ta prireditev v soboto, 15. 10. 2011. Planinsko društvo Grosuplje je na ta dan pripravilo tudi pohod spominov po Radenskem polju in Ilovi Gori.

Konec oktobra in v prvih novembrskih dneh leta 1943 je več kot 7000 nemških vojakov obkloplilo širše območje Ilove Gore in v svoj obroč stisnilo okrog 1000 borcev Cankarjeve in Ljubljanske brigade. V petdnevnih srditih spopadih je padlo okrog 100 partizanov, še večje izgube pa je imel nemški sovražnik, ki se je zato kruto maščeval tudi domačinom in požgal večino hiš v vaseh Ravni Dol, Gaberje, Mala Ilova Gora in Velika Ilova Gora.

Namen prireditve je ohranjati spomin na te tragične dogodke, seznanjati mlajše rodove z ideali, za katere so se borili partizanski borci in krepiti slovensko samozavest in ljubezen do svoje domovine.

Pri organizaciji prireditve sodelujejo tudi veterani vojne za Slovenijo, ki so pred 20. leti uresničili sanje partizanskih borcev in nam omogočili, da je iz temeljev, ki so jih postavili

partizanski borci, zaživel naša samostojna država.

Pohodniki ob tem spoznavajo tudi lepote Radenskega polja in Ilove Gore. Vsi skupaj pa pred spomenikom in grobnico padlih borcev prisluhnemo kulturnim ustvarjalcem občine Grosuplje in slavnostnemu govorniku.

Letos je več kot 500 prisotnim spregovoril dr. Ivan Kristan, ki je svoj govor posvetil nerazumni odločitvi ustavnega sodišča, ki si je vzelo pristojnosti, ki jih po ustavi sploh nima, in politično presodilo o poimenovanjih ulic po Titu. Tito je bil vrhovni komandant partizanskih borcev in priznani poveljnik zavezniških sil in je odločilno prispeval, da je bila Primorska priključena matični domov in da so naše meje v sedanjih okvirih.

Namesto sklepa Ustavnega sodišča si zasluži spominsko obeležje v glavnem mestu Republike Slovenije. Nagovor dr. Ivana Kristana so navzoči navdušeno pozdravili.

Navdušenje pa so poželi tudi člani Pihalnega orkestra in tercet Rož'ce Glasbene šole Grosuplje; Združeni moški pevski zbori MoPZ Grosuplje, MoPZ Corona, MoPZŠmarje-Sap in recitatorji gledališča GGNeNi z doživeto izvedbo kulturnega programa.

Organizatorji tudi letos ugotavljamo, da v naših šolah še vedno ni pripravljenosti, da bi mladim ponudili možnost organiziranega obiska takšnih prireditev. Čeprav je bila sobota tudi svetovni dan pohodništva in so vse šole prejele povabilo za udeležbo na pohodu. Žal, ni bilo odziva, tako kot ga ni bilo s strani tistih političnih strank, ki še vedno ne morejo priznati pomembnosti dogodkov med NOB za ohranitev slovenstva in slovenske države.

A organizatorji bomo vztrajali z željo, da postane Ilova Gora kraj druženja vseh, ki se zavedajo pomembnosti naše zgodovine, ohranjanja naše kulturne in naravne dediščine in preseganja nerazumnih delitev. Ilova Gora naj postane kraj povezovanja in skupnega prizadevanja, da se dogodki, ki se jih spominjamo, ne bi nikoli več ponovili.

Franc Štibernik

Kako je Karel Ciganom slastno pečenko pripravil

Neko leto je bilo tolikanj lisic, da so v okoliških vaseh polovile nič koliko kokoši. Pa je graščinski oskrbnik vsem lovskim čuvajem naročil, naj jih uničujejo, če ne gre drugače, tudi s strupom. Ob tem priporočilu je tudi čuvaj Karel odšel k predstojniku po strup in po navodila, kako se z njim »rihta«. Imel je srečo; že prvo noč so na obrobju vasi obležale štiri ljubiteljice kuretine. Karel jih je obesil na kljuke pred skednjem in jim strokovno slekel kosmato oblačilo; kožuhovina je namreč tiste čase imela lepo ceno. Strup je bil tako hud, da je Karel padel v lahno omotico, ko si je med slačenjem kože z mokro roko neprevidno obrisal pod nosom.

Že se je pripravljal, da bo skladno z navodili zakopal odrte živali, ko pride vsa obupana ženska iz oddaljene vasi s prošnjo za pomoč pri telitvi krave. Karel je kar skozi okno zavpil ženi, kam gre; »za lisice bom že jutri zjutraj poskrbel,« je pristavil.

Kmalu za tem je mimo hiše prišla skupina Ciganov s pokritim vozom sredi sprevoda. Njihov poglavar je, videč odrte zverine, ustavil karavano in stopil do gospodinje: »Gašpa, lahko vzamemo kašno lišičo, sami najbrž ne boste vseh sneli?« »Vzemite, vse vzemite,« je odvrnila nepoučena ženska, vesela, da bo možu prihranila nekaj truda. Nomadi so ročno sneli odrte žival in odšli, veseleč se bogate pojedine.

Reševanje krave je trajalo vso noč, pa je Karel šele zjutraj prikrevsal domov in se zgrozil, ko ni videl obešenih kadavrov. »Kje so lisice?« je hlastnil ženi. Ko je zvedel, kako in kaj, je samo še vprašal, za smer odhoda in mrzel pot mu je oblit telo. Takoj je krenil v nakazano smer in šele pred večerom odkril ciganski tabor. »Kje so lisice,« je vprašal z zaigrano mirnostjo. »Joj, že včeraj smo jih špekli, ej, so bile dobre! Jih imate še kaj,« je vprašal poglavar. »Trenutno ne,« je odvrnil Karel in težak kamen se mu je odvalil od srca, kajti zgodila bi se lahko velika nesreča. Karel ni nikoli našel zanesljive razlage, zakaj strup uživalcem pečenke ni škodoval. Po tistem je bil s temi stvarmi jako previden.

Odgovori: 1. a, 2. c, 3. c, 4. enega, 5. a, 6. b, 7. b, 8. b, 9. c, 10. Prežihov Voranc

Nekaj burkaških

Nemogoč poklic

V šoli so obravnavali poklice. »Kaj boš, ko zrasteš,« šepne Branko sosedu Alešu. Ta je že povsem odločen in sikne nazaj: »Zdravnik!« »Neumnost«, meni Branko, »samo pomisli, kolikokrat na dan si boš moral umiti roke.«

Drugačno vozilo

»Ravno zdaj si se moral napiti, ko se peljeva v čolno,« godrnja žena možu ves čas vožnje. Končno je možu zadosti in se upre: »O kakšnem čolno pa govoriš, jaz vendar vozim barko!«

Povsem drugačne razmere

Vili: »France, ne boš verjel; zadnjič sem videl človeka, ki se že dvajset let ni ostrigel.«

Kdo pravi, da ne vem!

(DOMAČ KVIZ)

- Kdaj se življenjsko srečamo z Abrahamom?
 - pri 50-tih
 - pri 30-tih
 - pri 80-tih
- Kje ima izhodišče naselbinsko ali ledinsko ime Pece?
 - v prisojni legi
 - v davnem ognjeniškem delovanju
 - v kamninah
- Simbol C v kemiji pomeni:
 - element kalcij
 - element silicij
 - element ogljik
- Koliko zvonikov ima cerkev na Taboru pri Cerovem?
- Določi izraz, ki ima največ sopomenov!
 - tone
 - kile
 - grami
- Kdaj so naši predniki zgradili največ gradišč?
 - v mlajši kameni dobi
 - v starejši železni dobi
 - sredi bronaste dobe
- Kateri izdelek je najbolj povezan s tekstilom?
 - kolomaz
 - kolovrat
 - kolobar
- V morski vodi poleg slanosti prevladuje še en okus. Kateri?
 - kislost
 - grenkost
 - sladkost
- Poišči žito, ki botanično ne spada med trave!
 - proso
 - koruza
 - ajda
 - rž

10. Kdo je na podobi?
Odgovore lahko najdete v razdalji največ 0,5 m.

France: »Ta pa je moral imeti pošteno grivo.«
Vili: »Kje pa, bil je čisto plešast.«

Obnovljen spomin

Oče: »Pozno je že, spat bo treba. Tudi fant naše Metke bi se že lahko poslovil.«
Žena: »Pusti ju še malo skupaj. Spomni se, kaj sva počela midva, ko sva bila mlada.«
Oče: »O, hudiča, saj res – takoj ga bom spodil.«

Zaključek kolesarske akcije »K Mrtinet' na klobaso«

V nedeljo, 2. oktobra, so P'r Mrtinet' zaključili 9. tradicionalno kolesarsko akcijo »K Mrtinet' na klobaso«. Kakor vsako leto smo tudi letos pripravili druženje za vse udeležence akcije (vseh skupaj je bilo 627) in jih pogostili z golažem. Hkrati so vse, ki so zbrali v letošnjem času akcije več kot 60 žigov (omenjenih kolesarjev je bilo 63), nagradili z majico.

Posebej moramo omeniti gospoda Marjana Adamiča, ki je že tretje leto zapored postal najbolj vneti obiskovalec gostišča. V času akcij se je s kolesom pripeljal 188 krat in s tem popravil svoj lanski rekord za 3 obiske. Največje veselje pa prinaša dejstvo, da se med časom akcije ni zgodila nobenemu udeležencu kakšna večja neprijetnost (predrtih zračnic tukaj ne štejemo). Zato se bodo kmalu začeli pripravljati na deseto ponovitev akcije »K Mrtinet' na klobaso«.

Že zdaj pa so vabljeni vsi ljubitelji kolesarstva, da obiščete bar P'r Mrtinet' v Lučah s kolesom tudi v letu 2012!

J.M.

CELOLETNI TEČAJ MEDITACIJE

V OKVIRU TEČAJA BOMO:

- odprli tretje oko
- uravnovesili sistem čaker
- razvijali intuicijo
- spoznali tehnike dihanja
- spoznali učinkovite tehnike manifestiranja obilja ...

ŠOLA TRANSFORMACIJE
OB GROSUPELJŠČICI 1B

040 931 888 - www.katjakralj.si

MAGOS, Marko Gorinič s.p., Velika Stara vas 1, 1290 Grosuplje

Storitve po vaši meri!

MAGOS,
inštalacijske in druge storitve
M: 041 206 264
T: 0590 14 886
E: info@magos.si

- elektroinštalacije
- ureditev okolice
- vrtnarske storitve
- inteligentne inštalacije

Preverite našo celotno ponudbo na spletu
www.magos.si

HYPOXI
design your body

STUDIO ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE

SPINNING

**NOVOSTI
V SALONU**

ŠPORTNA
MASAŽA

BOWNOVA
TERAPIJA

PONOVA
POVEZAVA

051 633 446

www.vitaline.si

FIZIOTERAPIJA

- Poškodbe: zvini, izpahi, poškodbe mišic...
- Ortopedska obolenja: bolečine v vratu, križu, kolenu...
- Športne poškodbe in preobremenitveni sindromi: teniški komolec, ahilova tetiva, trn petnice...
- Urinska inkontinenca: Neocontrol magnetna stimulacija, trening mišic medeničnega dna
- MBST- terapija pri obrabi sklepnega hrustanca

Športne poškodbe

tek, kolesarjenje, tenis, nogomet, košarka...

- Poškodbe mišic, kit, vezi...
- Preobremenitveni sindromi...
- Zvini, udarci...
- Bolečine v kolenu, kolku, rami...

Z vrhunsko terapijo do hitrega okrevanja!

FIZIOTERAPIJA

G R O S U P L J E

Fizioterapija Grosuplje d.o.o.
Brezje pri Grosupljem 70, 1290 Grosuplje
tel.: 01 7863 135
Info@fizioterapija-grosuplje.si
www.fizioterapija-grosuplje.si

Iz LONove ponudbe

Stanovanjski krediti

Razmišljate o prvem stanovanju oziroma prenovi obstoječega?

Odločite se za LONov stanovanjski kredit z:

- **ugodno** obrestno mero
- **nizkimi** stroški odobritve
- **daljšo** ročnostjo

Depozitne akcije

v oktobru, mesecu varčevanja, sedaj še **višje** letne obrestne mere:

19 mesečni depozit
4,30 %

24 mesečni depozit
4,60 %

36 mesečni depozit
5,00 %

Vabljeni v našo poslovalnico v Grosupljem.

Poslovna enota GROSUPLJE, Kolodvorska 3, T: 01 32 05 510

www.lon.si

HRANILNICA LON

Bančništvo na Ljubezniv Oseben Način

V SODELOVANJU Z

Oral-B

CENTER USTNE HIGIENE

ZOBOZDRAVSTVO, USTNA HIGIENA, PROTETIKA, ESTETSKO ZOBOZDRAVSTVO

Za lep in zdrav nas meh!

Cikava 38a, 1290 Grosuplje
gsm: 051 797 797, t: 01 7865 425
e: info@center-ustne-higiene.si

WWW.CENTER-USTNE-HIGIENE.SI